200561

॥ಹರಿಃಓಂ॥

ಶ್ರೀ ಸೀತಾರಾಮ ಪ್ರಸನ್ನ ॥ ಮಧ್ವರಾಜಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ ॥

ಶೃಣ್ವನ್‌ಗೃಣನ್‌ಸಂಸ್ಮರಯಂಶ್ಚಚಿಂತಯನ್ ।
ನಾಮಾನಿರೂಪಾಣಿಚಮಂಗಲಾನಿತೇ॥
ಕ್ರಿಯಾಸುಯಸ್ತ್ವಚ್ಚರಣಾರವಿಂದಯೋಃ ।
ಆವಿಷ್ಟಚಿತ್ತೋನಭವಾಯಕಲ್ಪತೇ ॥ ೧ ॥

ಶ್ರೀಮಜ್ಜಗನ್ನಾಥ ದಾಸಾರ್ಯರ ಪರಮ ಪ್ರಿಯಶಿಷ್ಯರು, ಅಪರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ

ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶವಿಠ್ಠಲವಿರಚಿತ

ಶ್ರೀ ಹರಿಕೀರ್ತನ ಮಾಲಾ.

ಪ್ರಥಮಪುಷ್ಪ ೧

೧ ಗಾಲವಚರಿತ್ರೆ ೨ ಕಾಳಿಯಮರ್ದನ ಕಥಾ. ೩ ಬುದ್ಧಿಬ್ರಹ್ಮನ ಕಥಾ.
೪ ಗೋಪಿಕಾವಿಲಾಸ. ೫ ಭ್ರಮರಗೀತಾ. ಪಂಚರತ್ನಾತ್ಮಕ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಲೀಲಾಮೃತ

ಕಥಾಸಂಗ್ರಹ ಭಾಗ ೧

ಸಂತರಾವ ವೆಂಕಟರಾವ ಕುಲಕರ್ಣಿ ಗೊರಾಬಾಳ ವಕೀಲ
ಲಿಂಗಸುಗೂರು.

ಶ್ರೀಸಾವಿತ್ರೀ ಮುದ್ರಣಾಲಯದಲ್ಲಿ,
ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

Price **As 8**. 1926. ಕ್ರಯ ೮ ಆಣೆ.

ಸೂಚನೆ

ಸಕಲ ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ವಿನಂತಿ

ದಯೆವಿಟ್ಟು ಪೂರ್ಣ ಓದಿರಿ!

ಶ್ರೀ ಮಜ್ಜಗನ್ನಾಥ ದಾಸಾರ್ಯರ ಪ್ರೀಯ ಶಿಷ್ಯರೂ ಅಪರೋಕ್ಷಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ

ಶ್ರೀ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠ್ಠಲ ವಿರಚಿತ,

ಶ್ರೀ ಹರಿಕೀರ್ತನ ಮಾಲಾ

ಪ್ರಥಮ ಪುಷ್ಪ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಲೀಲಾಮೃತ ಗಾಲವಚರಿತ್ರ, ಕಾಳಿಂಗಫಣ ಮರ್ದನ ಬುಡ್ಡಿಬ್ರಹ್ಮನಕಥೆ ಗೋಪಿಕಾವಿಲಾಸ ಭ್ರಮರಗೀತಾ ೫ ಕಥೆಗಳು ಕ್ರಯ ೮ ಆಣೆ,

ದ್ವಿತೀಯ ಪುಷ್ಪ, ಮುಯ್ಯದಪದ..ಬ್ರಹ್ಮವೈ ವರ್ತ ಪುರಾಣ ಕೃಷ್ಣಜನ್ಮಖಂಡದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿರುವ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಚರಿತ್ರ, ಶ್ರೀ ದ್ರೌಪದಿ ಸುಭದ್ರಾದೇವಿಯರಿಗೆ ಶ್ರೀರುಕ್ಮಿಣಿ-ಸತ್ಯಭಾಮಾ ದೇವಿಯವರು ಪ್ರತಿಮುಯ್ಯ ತಂದಕಥೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀದೇವರ ಆರಂಭಿಸಿ ಮಾನುಷೋತ್ತಮರ ಪರ್ಯಂತರ ತರ ತಮಾತ್ಮಕ ಬೇರೆ ಸ್ತೋತ್ರಗಳು ಮತ್ತು ಮುಯ್ಯದ ಕಥೆಯು ಬಹು ಸರಸವಾಗಿಯೂ ಪ್ರಕೃಷ್ಟವಾದ ಜ್ಞಾನ ಭಕ್ತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ವರ್ಧಿಸುವದಾಗಿರುವದು. ಕಾರಣ ಸಕಲ ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರು ಗ್ರಹಿಸತಕ್ಕದ್ದಿದೆ.

ತೃತಿಯಪುಷ್ಪ, ಕನ್ನಡ ವಾಯುಸ್ತುತಿ ೮೭ ಪದ್ಯಗಳಿರುವವು. ಶ್ರೀತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಪಂಡಿತಾಚಾರ್ಯರು ರಚಿಸಿದ ವಾಯುಸ್ತುತಿಯ ಪ್ರತಿಪದಳಿಗೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಭಾವಿ ನಿಯರೂಪದಿಂದ ರಚಿಸಿರುವರು ಸುಲಭವಾಗಿಯೂ, ಸರಸವಾಗಿಯೂ ಇರುವದು.

☞ ಇವೆರಡೂ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಸದ್ಯ ಪ್ರಿಂಟನಲ್ಲಿ ಇವೆ, ಒಂದು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣವಾಗವವು, ಮುಂಗಡ ೦-೧೨-೦ ಆಣೆ ಕಳಿಸಿದಲ್ಲಿ ಟಪಾಲ್ ಖರ್ಚು ಇಲ್ಲದೆ ಎರಡು ಪುಸ್ತಕಗಳು ಕಳಿಸಲ್ಪಡುವದು ಇಲ್ಲವೆ ಮುಂದೆ ಟಪಾಲ್ ಖರ್ಚು ಸಹಿತ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಬೀಳುವದು ಕಾರಣ ತ್ವರೆಮಾಡಿರಿ.

ಚತುರ್ಥಪುಷ್ಪ ಶ್ರೀ ಹರಿಕೀರ್ತನೆ ಕಥಾ ಸಾರಸಂಗ್ರಹ ಎರಡನೇಭಾಗ ಇದರಲ್ಲಿ ಉಳಿದ ಎಂಟು ಕಥೆಗಳು ೧ ಸೀತಾ ಸ್ವಯಂವರ ೨ ಕಾಳೀ ಸ್ವಯಂವರ ೩ ಹನುಮದ್ವಿಲಾಸ (ಗರುಡ ಗರ್ವ ಹರಣ) ೪ ಭೀಮಸೇನ ವಿಲಾಸ (ಕೀಚಕ ವಧ) ೫ ವೀರಭದ್ರ ವಿಲಾಸ (ದಕ್ಷಾಸುರ ಧ್ವಂಸ ಕಥೆ) ೬ ಪಾರ್ಥವಿಲಾಸ (ಸುಭದ್ರಾ ಪರಿಣಯ) ೭ ಅನಿರುದ್ಧ ವಿಲಾಸ (ಉಷಾಹರಣ) ೮ ವಶಿಷ್ಠ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರಾ ಖ್ಯಾನ ೯ ಪ್ರಹ್ಲಾದಚರಿತ್ರ ಸಪ್ತಮಸ್ಕಂದ ಭಾಗವತ ನೃಸಿಂಹಚರಿತ್ರ ೧೦ ಶ್ರೀ ವರದೇಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಚರಿತ್ರೆ, ಶ್ರೀಮಜಗನ್ನಾಥ ದಾಸಾರ್ಯರ ವಿದ್ಯಾಗು ರುಗಳಾದ ಶ್ರೀವರದೇಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶ ದಾಸಾರ್ಯರ ಸ್ವಪ್ನದ ಲ್ಲಿಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ಪುಣೆಯಿಂದ ಲಿಂಗಸುಗೂರಿಗೆ ಬಂದ ವೃಂದಾವನಾಖ್ಯಾನ.

ವಿಷಯಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆಯು.

ದಯವಿಟ್ಟು ಶುದ್ಧಪತ್ರಿಕಾ ನೋಡಿರಿ

ಎಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ ಶೋಧಿಸಿದರೂ ಅಚ್ಚುಹಾಕುವ ಮುಂದೆ ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಎದುರಿಗೆ ಇಲ್ಲದಾಗಲೂ ಮತ್ತು ಕೆಲವುಕಾರಣದಿಂದ ಕೆಲವು ಅಶುದ್ಧ ಶಬ್ದಗಳು ಬಿದ್ದಿರುತ್ತವೆ. ಕಾರಣ ಶುದ್ಧಪತ್ರಿಕಾ ಕಡೆಯಭಾಗದಲ್ಲಿಕೊಟ್ಟದೆ ಮೊದಲನೆ ಆವರ್ತಿ ಆದಕಾರಣ ಕ್ಷಮಿಸಿರೆಂದು ವಿನಂತಿ,

ಪ್ರಕಾಶಕ

ಓಂ
ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣಾಯನಮಃ.

ಶ್ರೀಮಜ್ಜಗನ್ನಾಥ ದಾಸಾರ್ಯರ ಪರಮ ಪ್ರಿಯಶಿಷ್ಯರೂ
ಅಪರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ಆದ
ಶ್ರೀ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಟ್ಠಲ ವಿರಚಿತ

೧ ಗಾಲವ ಚರಿತ್ರೆ, ೨ ಕಾಳಿಯಮರ್ಧನ ಕಥಾ, ೩ ಬುಡ್ಡಿ ಬ್ರಹ್ಮನ ಕಥಾ,
೪ ಭ್ರಮರ ಗೀತಾ, ೫ ಗೋಪಿಕಾವಿಲಾಸ,
ಪಂಚರತ್ನಾತ್ಮಕ,

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಲೀಲಾಮೃತವು.

—:o:—

ಪ್ರಕಾಶಕ, ಹನುಮಂತರಾವ ಕುಲಕರ್ಣಿ,
ಗೋರಬಾಳ ವಕೀಲ, ಲಿಂಗಸೂಗೂರ

(ಮೊದಲನೆಯ ಛಾಪಾ ೧೦೦೦ ಪ್ರತಿಗಳು)

ಶ್ರೀ ಸಾವಿತ್ರೀ ಮುದ್ರಣಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.
ರಾಯಚೂರು

ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ.

॥ ಅತ:ಸ್ವಯಂಪರಾಹಿತೇಷುಕೃತಾಭಿಯೋಗ: ॥

ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಜ್ಜನರುಗಳು ಸಂಸಾರತಾಪದಿಂದ ಬಳಲಿ, ಬಾಯಾರಿ, ಕಂಗೆಟ್ಟು ಹೋಗುವರು. ಇಂತಹ ಸಂಸಾರಸಂತಾಪದಿಂದ ಬಳಲುವ ಸುಜೀವಿಗಳನ್ನು, ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಭೂತದಯಾಪರರಾಗಿ ಇವರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅತಿ ಕನಿಕರ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಭಗವಂತನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ, ಅನೇಕ ವಿಧವಾಗಿ ಸಂಸ್ಕೃತ, ಪ್ರಾಕೃತ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹರಿಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿರುವರು. ಇಂತಹ ಕರುಣಾಳುಗಳೊಳಗೊಬ್ಬರಾದ, ಶ್ರೀಹರಿಕಥಾಮೃತಸಾರನ್ನು ವಿರಚಿಸಿದ ಶ್ರೀಮಜ್ಜಗನ್ನಾಥದಾಸಾರ್ಯರ ಮೊದಲನೆಯ ಪರಮಪ್ರಿಯಶಿಷ್ಯರೂ, ಅಪರೋಕ್ಷಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ಆದ ಲಿಂಗಸೂಗೂರು ದಾಸರು ಪ್ರಾಣೇಶವಿಟ್ಠಲರೆಂದು ಆಸೇತು ಹಿಮಾಚಲಪರಿಯಂತ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಷ್ಟೆ.

ಆದರೆ ಇವರು ಅನೇಕ ವಿಧವಾಗಿ ಸಾಧನವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಸಜ್ಜನರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅನೇಕಬಗೆಯಿಂದತರತಮಾತ್ಮಕ ದೇವರಸ್ತೋತ್ರಗಳನ್ನು ಸಾಧನಸಂಪತ್ತು ದ್ವಾರಾ ಮೋಕ್ಷಪ್ರದಾಯಕ ಈಶ್ವರಸ್ತೋತ್ರರೂಪವಾದ ಪ್ರಮಾಣ ಪ್ರಮೇಯ ಭಾಗಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಅನೇಕ ಪದ್ಯರತ್ನಗಳನ್ನು ವಿರಚಿಸಿರುವರು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ೨೩೭ ಪದಗಳು ಉಪಲಬ್ಧವಾಗಿರುವವು. ಅವುಗಳನ್ನು ಪ್ರಿಂಟುಮಾಡುವ ಕೆಲಸವು ನಮಗೆ ಪರಮ ಮಿತ್ರರಾದ ಮತ್ತು ವಿಷ್ಣುವೈಷ್ಣವ ಬಾಂಧವರಾದ ಮ॥ರಾ॥ ಬಿಂದೂರಾವ ಮುತಾಲೀಕ, ಧಾರವಾಡ, ಮ್ಯಾನೇಜರ್, ಕೃಷ್ಣಪ್ರೆಸ್, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ ಇವರು ಪರೋಪಕಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಸ್ವಕೀಯ ಛಾಪಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಛಾಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿರುವರು. ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಆ ಪುಸ್ತಕವು ಪೂರ್ಣವಾಗುವುದು. ಆದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶವಿಟ್ಠಲರ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಪರವಶವಾಗಿ ರಚಿಸಿದ ದಶಮಸ್ಕಂದ ಭಾಗವತಕಥಾಯುಕ್ತವಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಪರಮಾತ್ಮನ ಅನೇಕ ಲೀಲೆಗಳೇ ಬಹಳವಿರುತ್ತವೆ. ಅಂತಹ ೨೩೭ ಪದಗಳಲ್ಲದೆ ಶ್ರೀಹರಿಕಥೆಗಳೂ, ಕಥಾಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಸುಮಾರು ೧೫ ಕಥಾಗಳು ಶ್ರೀಮದ್ದಾಸಾರ್ಯರ ವಂಶಸ್ಥರಲ್ಲಿ ದೊರತಿರುವವು ಈ ಎಲ್ಲಾ ಹರಿಕೀರ್ತನೆಗಳೂ ಬಹು ಸರಸವಾಗಿಯೂ, ಮನೋಹರವಾಗಿಯೂ, ವೈರಾಗ್ಯ, ಜ್ಞಾನ, ಭಕ್ತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವವಾಗಿಯೂ, ಅನೇಕ ಪುರಾಣ,ಉಪಪುರಾಣೋ

ಕ್ತವಾಗಿಯೇ ಇರುವವು. ಮುಖ್ಯವಾದವುಗಳ ಹೆಸರು ಈ ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ.

೧. ಗಾಲವಚರಿತ್ರೆ
೨. ಕಾಳಿಂಗಫಣಿಮರ್ಧನ ಕಥೆ
೩. ಬುಡ್ಡಿಬ್ರಹ್ಮನ ಕಥೆ
೪. ಭ್ರಮರಗೀತಾ
೫. ಗೋಪಿಕಾವಿಲಾಸ
೬. ಸೀತಾಸ್ವಯಂವರ
೭. ಕಾಳಿಸ್ವಯಂವರ
೮. ಹನುಮದ್ವಿಲಾಸ
೯. ಭೀಮಸೇನವಿಲಾಸ
೧೦. ಪಾರ್ಥವಿಲಾಸ
೧೧. ಅನಿರುದ್ಧವಿಲಾಸ
೧೨. ವೀರಭದ್ರವಿಲಾಸ
೧೩. ವಶಿಷ್ಟ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರಾಖ್ಯಾನ
೧೪. ಶ್ರೀಹರಿವಾಯುಸ್ತುತಿ
೧೫. ಮುಯ್ಯವಪದ

ಈ ಕಥಾಗಳು ಅನೇಕ ಮಹತ್ಮಯುಕ್ತವಾಗಿಯೂ, ಅಪರೋಕ್ಷಜ್ಞಾನಿಗಳಿಂದ ರಚಿತವಾಗಿಯೂ ಸುಮಾರು ೧೨೫ ವರ್ಷಗಳಾಯಿತು. ಅವೆಲ್ಲವೂ ಕೇವಲ ಹಳೆಯ ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ಬರೆದವುಗಳಾಗಿ ಶಿಷ್ಯಪರಂಪರಾ ದಾಸಾರ್ಯರ ವಂಶಸ್ಥರಲ್ಲಿಯೇ ಉಳದಿರುವವು. ಅಲ್ಲದೆ ಬೇರೊಂದುಕಡೆಗೆ ಈ ದಿವ್ಯಚರಿತ್ರಗಳೇ ಇಲ್ಲ. ಕಾರಣ ಸರ್ವ ಸಜ್ಜನರಿಗೂ ಉಪಯೋಗವಾಗಲೆಂದು ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಬೇರೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಬರೆದು, ಚಿರಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಅವರ ಮಹತ್ಮೆಯು ಉಳಿಯಬೇಕಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಈಗಿನ ಕಾಲಮಾನಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಅಚ್ಚು ಹಾಕಿಸತಕ್ಕದ್ದಿದೆ. ಈ ಕಥಾಗಳಲ್ಲಿ ೧೪ ಕಥಾಗಳು ಅವರ ಪರಮಶಿಷ್ಯರಾದ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಜ್ಞರು ಬರೆದವು ಉಪಲಬ್ಧವಾಗಿವೆ ಮುಯ್ಯದಪದವು ಮಾತ್ರ ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಟ್ಠಲರ ಹಸ್ತಾಕ್ಷರದ್ದೇ ದೊರೆತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ತರತಮಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಪ್ರತಿವರ್ಣಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಭಗವಂತನ ಮಹತ್ಮೆಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿರುವಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲಾ.

ಆದರೆ ಈಗ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಪರಮಾತ್ಮನ ೫ ಚರಿತ್ರೆಗಳು ಪಂಚರತ್ನಾತ್ಮಕವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ಒಂದೇಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚುಹಾಕಿಸಿದೆ. ಬಾಕಿ ಉಳಿದ ಎಲ್ಲಾ ಕಥೆಗಳನ್ನೂ ಇನ್ನುಮುಂದೆ ಬೇರೆಬೇರೆ ಅಚ್ಚುಹಾಕಿಸುವ ಯತ್ನವಿದೆ.

ಈ ಪಂಚರತ್ನಾತ್ಮಕ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಚರಿತಾಮೃತವು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕೀರ್ತನಕಾರರಿಗೆ ಬಹಳ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿರುವವು. ಆದರೆ ಇದರಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಥೆಗಳನ್ನೂ ಅಚ್ಚು ಹಾಕಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನ ಭಕ್ತರುಗಳಾದ ಮಹನೀಯರ ಸಹಾಯದಿಂದಲೇ ನೆರವೇರತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾರ್ಯವು ಲಾಭಕ್ಕಾಗಿ ಕೈಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಸಜ್ಜ

ನರಿಗೆ ಉಪಕಾರಾರ್ಥವಾಗಿ **ಈ** ಅಚ್ಚುಹಾಕುವ **ಕೆಲಸವು ಪೂರ್ಣ**ನೆರವೇರಿಸಿದ ಶ್ರೀಮದಸ್ಮದ್ಗುರ್ವಂತರ್ಯಾಮಿ ಶ್ರೀಮದ್ಯೇಂದ್ರ, ಶ್ರೀರಾಘವೇಂದ್ರ, ಗುರ್ವಂತರ್ಗತ **ಶ್ರೀ**ಭಾರತೀರಮಣ ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣಂತಸ್ಥ ಶ್ರೀ ಸೀತಾರಾಮಚಂದ್ರನು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ಸಕಲ ಸಜ್ಜನರಿಗೂ ಇಹಪರಗಳಲ್ಲಿ ಸೌಖ್ಯಗಳನ್ನಿತ್ತು, ಜ್ಞಾನಭಕ್ತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಕ್ರಮೇಣವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಸಲೆಂದು ಶ್ರೀರುಕ್ಮಿಣೀಸತ್ಯಭಾಮಾ ಸಮೇತನಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವ,

ಹನುಮಂತರಾವ ವೆಂಕಟರಾವ ಕುಲಕರ್ಣಿ,

ಗೋರಾಬಾಳ ವಕೀಲ, ಲಿಂಗಸೂಗೂರ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಲೀಲಾ.

ಕಥಾ ೧

——:o:——

ಗಾಲವಚರಿತ್ರೆ ಪ್ರಾರಂಭ.

ಆರ್ಯಾವೃತ್ತ ||

ಶ್ರೀಲೋಲಹರಿಯ ತವಪಾದಯುಗಳ | ಕೀಲಾಲಜಗಳಿಗೆರಗುವೆನೂ ||
ಗಾಲವಚರಿತೆಯ ಬರೆವೆನುಸಜ್ಜನ | ರಾಲಿಸುವಂದದಿ ನುಡಿಸಿದನೂ || ಪಲ್ಲ ||

ಒಂದಾನೊಂದಿನ ನಂದಂಮುನಿಯೊಳು | ಬಂದನುಗಾಲವ ಪದಗಳಿಗೇ || ||೧||
ವಂದಿಸಿ ಹರಿಪೂಜಿಂದಿಬ್ಲಾಗಲಿ | ಯುಂದೌತನಕೊಡಲೂ ಮುಸಿಗೇ ||

ಸ್ವಾಹಾಸ್ವಧಾಕಾರ್ವಿವರ್ಜಿತಾದಾ | ಗೃಹಸ್ಮಶಾನ ಸಮೆನಿಸುವುದೂ || ||೨||
ಮಹತ್ಮರುಂಡರೆ ಮಹದ್ವರೆಂಬರು | ಅಹಸಲಕ್ಷಣ ಸದನಕಿದೂ

ಚಲಾಚಲಾ ವೆಂದೆರಡುಪ್ರತಿಮಾಶಿರಿ | ನಿಲಯುಗೆಚಲ ಪ್ರತಿಮಗಳಾಂವೂ|| ||೩||
ನೆಲಸಮ್ಮಂಧಗಳ ಚಲವೆನಿಪವು | ತಿಳಿವಿಸ್ತರಿಸಿದು ಪೇಳುವೆವೂ||

ತನುನಾನನ್ನದು ಕಳತ್ರಾದಿಕಂ | ಚಿನದೇವರೇಜಲಸತ್ತೀರ್ಥಾ || ||೪||
ಗುಣವಂತರ ನರರೆಂಬವಗೋಖರ | ನೆನಿಸುವವನ ಬಾಳಿವ್ಯರ್ಥಾ ||

ನಂದಬಡುವಪಿತಕುಣಿವ | ಪಿತಾಮುಹಭಂದದಿಪಾಡುವಪ್ರಪಿತಮುಹಾ || ||೫||
ಮಂದಿರದಲಿ ಶ್ರೋತ್ರಿಯುರಾಗಮುನಕೆ | ನಿಂದಿಹೆಸಸರ್ವದಕ್ಕೈರಬಹಾ ||

ವಿಪ್ರರನೋಡಲು ಪೋಪವು ಪಾಪವು | ಕ್ಷಿಪ್ರದಿವಂದಿಸಿ ಅರ್ಚಿಸಲೂ || ||೬||
ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮಂಗಳವೈದಿಸುವದು | ಅಪ್ರಾಕೃತಲೋಕವು ಕೇಳೂ ||

ಜ್ಞಾನಿಗಳೊದನದಿ ಕವಳೊಂದೀಯುಲು | ನಾನಾಗೋತ್ರಗಳುದ್ಧರವೂ || ||೭||
ಪಾನೀಯಧರದವ್ಯಾಳಗಶುಕ್ತಿಗೆ | ತಾನೆರದಂತೆನೋಡಫಲವೂ ||

ಪರಾನ್ನಕೊಂಬುವನಾನಲ್ಲವೊ | ನೀಹರಿಭಕ್ತೆಂದೌತನಕೊಂಡೇ || ||೮||
ಚಿರಕಾಲದ ಪಾಪಗಳೇಸಿದ್ದರು | ತ್ವರದಿಂದೀಗಳೆ ಕಳಕೊಂಡೇ ||

ಎನೆಸಾಕೀಸ್ತುತಿಎಂದುನಂದ | ಕೃಷ್ಣನಋಷಿಪದದಲಿಹಾಕಿದನೂ || ||೯||
ಅಣುವಿಗೆದೊಡ್ಡವನಾಗೆಂಧರಿಸಿರಿ | ಯನುತಲಿಕೈಮುಗಿಧೆಳೊವನೂ ||

ಆಯುಷ್ಯಭಿವೃದ್ಧ್ಯಾಗಲಿಯೆಂದೂ । ಆಯಮುನಿಯಸ್ನಾನವಮಾಡಿ ॥ ॥ ೧೦ ॥
ಶ್ರೀಯರಸನಸ್ಮರಿಸುತಬರೆಮುನಿಗೆ । ಲಾಯಶೋದೆನಮನವಮಾಡೀ ॥

ಪಾಕಕ್ಕನುಕೂಲವ ಮಾಡುತಲೇನ್ । ಬೇಕಾದದ್ದು ಕೊಡುವೆನೇನೇ ॥ ॥ ೧೧ ॥
ಏಕಪಾತ್ರಿಯೊಲಿ ಅನ್ನದಕವಕೊಂಚಿಬ್ಯಾಕೆಬಹಳುಬೇಕೆಂದಮುನೀ ॥

ನಳಿನಾಕ್ಷನಪೂಜಿಸಿ ನೈವೇದ್ಯವ । ಯಲಿಯೊಟ್ಟುಪೋಗಲುಜಲಕೇ ॥ ॥ ೧೨ ॥
ತಿಳಿಯದಕೂಸುಗಳಂದದಿ ಕೃಷ್ಣನು । ತುಳಿದಯಡಿಯಕೆಡಿಶ್ಯಾಡಲ್ಕೇ ॥

ಪಾನೀಯವತಂದೆತಿವರ ನೊಡುತಲು ॥ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ ಮನೆಯೊಳಗಾರೂ॥ ॥ ೧೩ ॥
ಯೇನೆನ್ನಲಿ ಯನಕರ್ಮದು ಯಶೋಧೆ । ನೀನುಜೋಕೆಮಾಡಿನ್ನಾರೂ ।

ಎಂದಡಿಗಿಯುವಮಾಡಿಟ್ಟೋಗಲುಜಲ । ಕಿಂದಿರೇಶ ತಾಯಿವೊಲೆಮೆಲುತಾ॥ ॥ ೧೪ ॥
ನಂದದಲೊಂದ್ರೂ ಪದಿಇತ್ತೊಂದ್ರೂ । ಪದಿಜೆಲ್ಲು ಸುರಿಸುತ್ತಾ ॥

ಗಾಲವನೆಡಿಯನು ಘಾಳಿಗೆಹಾರಿಸಿ । ಹಾಳುಮಾಡಿ ಸಂಬಳಿಗಿಯನೂ ॥ ॥ ೧೫ ॥
ಸಾಲಿಗ್ರಾಮವಪೂಜಿಸಿ ಘಂಟೆಯ ನ್ಯಾಲಿಗಿ ಮುರಿದೀಡಾಡಿದನೂ ॥

ಕಾದಿದ್ದಾರೆಡೆ ಹೊಟ್ಟೆತುಂಬುಂಡೆ ನೋದನೆಂದು ಓಡಿಹೋಗಿಮುನಿ ॥ ॥ ೧೬ ॥
ಮಾಧವನಾನೋಡಿಕೂಗಿದ ಮುಗಿಲುಭೇದಿಸುವಂದದಿ ಕೆಟ್ಟಧ್ವನೀ ॥

ಇದೇನಡತಿನಿಮ್ಮಮನೆಯೊಳು ಹುಡುಗನ ।ಹದದಿಂದಿಡಲಿಲ್ಲವೇಗೋಪೀ॥ ॥ ೧೭ ॥
ಮುದುಕನು ಅನ್ನವಕಾಣದೆ ಬಳಲುವೆ ॥ ವದರುವನಲ್ಲೆ ಯಲಿಪಾಪೀ ॥

ನಂದಗೋಪನೀಹೀಗೆ ಅನ್ನವತಿಂದು ಬಿದುಕುವಿಯೋ ನಿತ್ಯದಲೀ ॥ ॥ ೧೮ ॥
ಛಂದವೆಇದುಯಂದ್ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಕೊಂಡೂ ।ನೊಂದುಪೋಗುತಿರೆಕೋಪದಲಿ।

ಹುಡುಗನಮಾತಿದುಃಕ್ಕ ಮಿಸಿರಿಮುನಿವರ।ಬಡದರೆಮಾಳ್ಪುದುಕರಕರಿಯಾ ॥ ೧೯ ॥
ಅಡಿಗಿಯುಮಾಡಿಟ್ಟುಣ್ಣಿರಿನ್ನೊಮ್ಮೆ । ಪಿಡಿದುಕಟ್ಟುವೆನು ನಾಹರಿಯಾ ॥

ಯಂದೂಸವಿನಾಚೀ ನೋಕ್ತಿಲಿಸಮ್ಮಿಸೆ ।ನಂದನಮಾತಿಗೊಡಂಬಟ್ಟೋ ॥ ॥ ೨೦ ॥
ಮುಂದೀಪರಿಯಾದರೆ ನಾತಾಳೆನು ।ಹಿಗೆಂದೆನು ಕೇಳ್ ಕಿವಿಗೊಟ್ಟೊ ॥

ಜಲದೊಳು ಮುಣುಗಂದೆನುಮಣ್ಣನು । ಕಲಕಿಕುರೂಪಾಗಂದೇನು ॥ ॥ ೨೧ ॥
ಲಲನೆಯ ಕಾಣಬೇ ಡೆಂದಂದೆ । ನ್ಕಲಕಂಟಕ ನಾಗಂದೆನೂ ॥

ಅಡವಿಯ ಪಾಲಗಿ ಹೋಗೆಂದೇನು । ಮಡವಿನೊಳಗೆ ಬೀಳೆಂದೆನು ॥ ॥ ೨೨ ॥
ಉಡಲಿಕ್ಕರವಿಯ ಕಾಣಬೇಡಂದೆನು । ಕಡದಾಡುವ ನಾಗಂದೇನೂ॥

ಅಂದರುವಳಿತೆ ಮುನಿವರನಿಮ್ಮನುಡಿ । ಕಂದಗೆಭೂಷಣ ವೆನೆಪಾಕಾ । ॥ ೧೩ ॥
ಛಂದದಿಮಾಡಿ ಶ್ರೋಗಲುಕೃಷ್ಣನ । ಬಂಧಿಸಿದನು ಋಷಿಬಹಿತನಕಾ ॥

ಹರಿಕಂಭಕೆ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು । ಗುರುಗುರು ನಿದ್ರೆಯ ಮಾಡುತಿರೇ ॥ ॥ ೧೪ ॥
ವರಗಿತು ಮೊಗವೆಂತಾಯ್ತಂದೆಗಳು । ಹರಿದತ್ತಿತ್ತಲಿ ಪ್ರೋಗುತಿರೇ॥

ಶ್ರೀವರಗಾಲವ ನನ್ನವಮುಟ್ಟೇ । ದೇವರಕಂಭಕೆ ಘಟ್ಟಿಸುತಾ ॥ ॥ ೧೫ ॥
ತೇವನುಗೋಪೀ ಚಂದನವಷ್ಟೂ । ತಾವರಿಃಸಾಲಿಕಿ ಗಳುಸೆಲುತಾ ॥

ಪೆಟ್ಟಿಗಿವಂದನ್ನವ ತುಂಬ್ಯೊಂತಲಿಗಿ। ಟ್ಟುಕೊಂಡಟೊಪ್ಪಿಗಿಯಂತೆ ॥ ॥ ೧೬ ॥
ತಟ್ಟಿಸವಟು ಹಲಿಗಾರ್ತಿ ನಿಲಾಂಜನ । ಭಿಷ್ಟರಿಯದ ಕೂಸುಗಳಂತೇ ॥

ಶ್ರೀಮುದ್ರಿಯಉಂಗುರುಗಳು ಮುರಿದವು। ಭೂಮಿಗೆಬಡಬಡದಾಡುತಿರೆ॥ ॥ ೧೭ ॥
ತಾಮರಸಜಮುಖ ಸುರರಾಕಾಶದಿ । ಈಮಹಿಮೆಯನು ನೋಡುತಿರೇ ॥

ಮೂತ್ರವಗೈದನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣಬಡಸಿದ।ಪಾತ್ರೆಯೊಳಗಸರ್ವೋತ್ತಮನೂ॥ ॥ ೧೮ ॥
ಸೂತ್ರಕರಾರ್ಚಿತ ನಾಟವನೆಲ್ಲಾ । ನೇತ್ರದಿನೋಡುತ ಭೂಸುರನೂ ॥

ಕಂಡಿಲ್ಲವೇ ಗೋಪಯಶೋಧೆನಿಮ। ಗಂಡುಕೂಸುಮಾಡಿದಭಂಡಾ ॥ ॥ ೧೯ ॥
ಅಂಡಲಿವೆನು ಅನ್ನವಕಾಣದಲೆಂ । ದಗುಂಡಲಿಮಸ್ತಕ ವಡೆಕೊಂಡಾ ॥

ನಾರಾಯಣ ನೆಂತಿಳಿಯದೆ । ಮಗುವಿನಮೋರೆಗೆ ನೀರನುಚಲ್ಲಿದನೂ ॥ ॥ ೨೦ ॥
ಚೀರುತ್ತಲ್ಲಿಲ್ಲೋ ಗದಿಹ್ಯವೆಲ್ಲಾ । ಸೌರಿಸಿಕೊಂಡು ಓಡುವನೂ ॥

ಮಗನಾಟವನೋಡಿಯಶೋಧೆಗೋಪರು।ನಗವರೊಂದುಕಡೆಗಾಲವಗೇ॥ ॥ ೨೧ ॥
ಬಗಿಬಗಿಸಮ್ಮತಿಸುತಿಹರುಕೇಳದೆ । ಜಿಗಿಜಿಗಿಥೋಗು ವನಾಗಂಪಗೇ ॥

ಶಂಖಚಕ್ರಗಥೆ ಪದ್ಮಪಿತಾಂಬಿರ । ಅಂಕಿತರೂಪವ ತೋರಿದನೂ ॥ ॥ ೨೨ ॥
ಮಂಕುನಾಬಲ್ಲಿನೆ ಉದ್ಧರಮಾಡಿದಿ । ಪಂಕಜನಾ ಭೆಂದೆಂಗಿದನೋ ॥

ಅಂಬರದಲಿ ಪೂವಿನಮಳೆಗರೆದರು । ಜಂಭಭೇದಿ ಮೊದಲಾದವರೂ ॥ ॥ ೨೩ ॥
ಅಂಬುಧಿಶಯನಗೆ ಕೇಳಿದುಹಿಗ್ಗರೆ । ಕುಂಭಿಣಿಯೊಳು ಹರಿಶೇವಕರೂ ॥

ಅಡಿಗೆರಗಿದ ಋಷಿಗೊಲಿದುಕೃ । ಷ್ಣಕೈಪಿಡಿಮೆತ್ತೆ ವೃತ್ತಮವರವಾ ॥ ॥ ೨೪ ॥
ಕೊಡೆಹರಿಉಂ ಡುಳಿಸಿದ್ದುಮಾಡಿದ । ಸಡಗರದಿಂದಸುಭೋಜನವಾ ॥

ಆಪರಾಧವ ಕ್ಷಮಿಸೆಂದುಪುನಃ । ಪುನಃಅಪರಾಧಿತಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸೀ । ॥ ೨೫ ॥
ತಪಸಿಗೆಪೋದನು ಯಶೋಧೆಗೋಪರ । ಅಪರಿಮಿತ ಪೊಗಳಿವೇಗಋಷೀ॥

ಆಸಮಯದಿ ನಂದಯಶೋಧೆಗೆ । ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲತಾ ಮೊದಲಂತೇ ॥ ॥ ೩೬ ॥
ಕೂಸಾಗಿರುವ ಮುಮುಕ್ಷುಗಳಿಗೆಸುಖ।ದ್ವೇಷಿಗಳಿಗೆ ಇದುಬಲುಬ್ರಾಂತಿ ॥

ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲ ಮಾಡಿದಲೀಲಿಯ ॥ ಸಾನುರಾ ಗದಲಿಕೇಳಿದರೇ॥ ॥ ೩೭ ॥
ಕಾಣರುಭವಭಯ ಪಡುವರುಬಹುಜಯ।ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳಗೆಧನ್ಯರವರೇ॥

ಮಂಗಳಋಷಭಕೂರ್ಮ,ಕಿಟನರಸಿಂಹಗೆ।ಮಂಗಳವಟುಭಾರ್ಗವಿರಾಮ॥ ॥ ೩೮ ॥
ಮಂಗಳಯಾದವ ಬುಡ್ಧ ಕಲ್ಕಿಗೇ । ಮಂಗಳಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠಲಗೇ॥

ಶ್ರೀಗುರುಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥ ಮಂಗಳಂಮಹಾ ॥ಶ್ರೀಶ್ರೀಶ್ರೀ ॥ ॥ ೩೯ ॥

ಓಂ

ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣಾಯನಮಃ.

ಶ್ರೀಮಜಗನ್ನಾಥ ದಾಸಾರ್ಯರ ಪರಮ ಪ್ರಿಯಶಿಷ್ಯರೂ

ಅಪರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ಆದ

ಶ್ರೀ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಟ್ಠಲ ವಿರಚಿತ

ಗಾಲವ ಚರಿತ್ರೆ, ೨ ಕಾಳಿಯಮರ್ಧನ ಕಥಾ, ೩. ಬುಡ್ಡಿ ಬ್ರಹ್ಮನ ಕಥಾ,

೪ ಭ್ರಮರ ಗೀತಾ, ೫ ಗೋಪಿಕಾವಿಲಾಸ,

ಪಂಚರತ್ನಾತ್ಮಕ,

ಕಾಳಿಂಗಫಣಾಮರ್ದನಕಥಾ

——:೧:——

ಪ್ರಕಾಶಕ, ಹನುಮಂತರಾವ ಕುಲಕರ್ಣಿ,

ಗೋರಬಾಳಿ ವಕೀಲ, ಲಿಂಗಸೂಗೂರ

(ಮೊದಲನೆಯ ಛಾಪಾ ೧೦೦೦ ಪ್ರತಿಗಳು)

ಶ್ರೀ ಸಾವಿತ್ರೀ ಮುದ್ರಣಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ರಾಯಚೂರು

ಶ್ರೀ:ಶ್ರೀ

ಶ್ರೀಶಾಂತಿಪತೆ ಅನಿರುದ್ಧಾತ್ಮಕ । ಶ್ರೀಸೀತಾರಾಮ ಚಂದ್ರಾಯ ಮಂಗಳಂ ॥
ಶ್ರೀಕುಪ್ಪಿಭೀಮಾಂತರ್ಗತ ಗೋಪಾಲ ॥
॥ ಕೃಷ್ಣೋ ವಿಜಯತೆ ॥
ಶ್ರೀಗುರು ರಾಘವೇಂದ್ರ ವರದೇಂದ್ರಗುರ್ವಂತರ್ಯಾಮಿ, ಶ್ರೀಕಾಳಿಯಮರ್ದನ,
ನಂದನಂದಾಯನಮಃ

ಕಾಳಿಂಗಫಣಾಮರ್ದನ ಕಥಾಪ್ರಾರಂಭ

ಕಥಾ ೨

ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ ॥ ನಿರ್ವಿಘ್ನಮಸ್ತು ॥
ಆರ್ಯಾವೃತ್ತ
ಶ್ರೀಮದನಂತನೆ ನಿನಗೊಂದಿಸಿ । ಕಾಳೀಮರ್ಧನಕಥೆ ಬರೆವೆನಿದೂ ॥
ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಪ್ರತಿದಿನ ಜಗತಿಯೊಳಿಹ್ಯ । ಧೀಮಂತರು ಕೇಳಲಿಬರಿದೂ ॥ ೧ ॥

ವಾರ್ಧಿಕಷಟ್ಪದಿ.

ಶುಕಪರಿಕ್ಷಿತನೃಪಗೆ ಪೇಳ್ದದನೆಅನುಸರಿಸಿ । ಶಕುತೆನಿತುಬರೆವೆ ಕಾಳಿಂಗಕುಂಡಲಿಮರ್ದನಕಥೆಯನ್ನ ಪರಾಧವಿರೆ ಕ್ಷಮಿಸಿ। ಚಿತ್ತೈಸುವದಿಮ ಪ್ರತಿದಿನಸುಜನರೂ ಅಕಳಂಕಸೌಭರಿಯು ಪಕ್ಷಿಗಳು ತನ್ನಾಶ್ರಮಕೆ । ಬಾರದಂತೆ ನುಡಿದಿರಲುತಾಂ ಜೀವಿಸುವಕಕುಅಂತಿಯಿಂದಲಾ ಸನ್ನಿಧಿಯ ಯಮುನಿಯೊಳ್ । ಕಾಳಿಂಗಫಣಿಎಡಗಿರೇ ॥ ೨ ॥ ಲಕುಮಿಶ ವ್ರಜದೊಳವತರಿಸಿ ವಂದಿನದೊಳ । ಭರ್ಕರೊಡನೆ ತುರುಗಾಯ್ಯು ತಾಯಡಿಗೆಪೋಗಿರಲಿ ನಕುವರಿಯೆ ಉದಕಾವುಗಳುಕುಡಿದು । ಸರ್ಪವಿಷದಿಂದ ಪರವಶವೈದಿರೆ ಸಕಲಜ್ಞಚಂಡಾಡು ತಲ್ಲಿಬಂದೆಬ್ಬಿಸಿ ಧುಮುಕಲಾಮಡುವು ಕ್ರೂರಕರ್ಮ ನೋಡೆಂಜೆ ಬಾಲಕರೋಡುತಲೆಬಂದು ತನ್ನುಗಾದೋಷ ಬರದಂತೆಶೊದೀಗೆಪೇಳ್ವರೂ ॥ ೩ ॥

ಪದ ॥ ರಾಗ ನಿಲಾಂಬರಿ ॥ ಅಟ್ಟೆ ತಾಳ ॥

ಕೇಳೀಗೋಪಿ ದೇವಿಯಿಂದಿನ ಸುದ್ದೀ । ನಿನ್ನಾ ಬಾಲಕನಮಾಡೀದ ನಲ್ಲಾದ ಬುದ್ಧೀ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಕಟ್ಟೆಕೊಟ್ಟೆ ಬುತ್ತಿಯನ್ನು ತೆಕ್ಕೊಂಡೂ । ಪಟ್ಟಣದಿಂದ ಗೋವುಗಳ ಹೊಡಕೊಂಡೂ । ನೆಟ್ಟಾನಾರಣ್ಯದೊಳಗೆ ಒಂದುಗಿಡದಡಿ। ಇಟ್ಟು ಉಂಬುವದಕ್ಕೆ ಅನುವಾದೆವೆಲ್ಲರೂ॥ ೧॥ ಉಣುತಾಲಿ ಕುಳಿತೀರೇ ಮೋಪುಮೋವುತಲೀ । ಮಣಿಕಾಗಳಿ

ಲ್ಲನೂ ಯಮುನಾ ತೀರದಲೀ ॥ ಘನತೃಷಿ ಯಿಂದ ಶೀವಿಶೀ ಜಲ ಭರದಿಂದ । ಕ್ಷಣಕೆ ನೋಡೆನು ಸೋಜಿಗ ವಾಯಿತಮ್ಮಯ್ಯಾ। ೨। ಮಡವಿನೊಳಗೆ ಕಾಳಿ ನಾಮಕ ಸರ್ಪಾ । ಅಡಗಿ ಪಕ್ಷಿಯಭಯ ವಿಲ್ಲದಲಿಪ್ಪಾ । ಕಡುಉಸರಿಂದ ಬೆಯಿಸುತಿಹ ಉದಕವ । ಕುಡಿ ದಾಕಳಗಳೆಲ್ಲ ನಿಶ್ಚಿತನಾಗಿರೆ ॥ ೩ ॥ ಚಂಡೂ ನಿಮ್ಮ ಕೃಷ್ಣ ಆಡೂತ ನವಮ್ಮಾ । ದಿಂ ಡಿಕ್ಕಿ ಪೋಡೊಡಿಸುತ ಬಂದನವಮ್ಮಾ ॥ ಚಂಡ ನೀರೊಳಗೆ ಕೈಜಾರಿ ಕಂದುಕ ಬೀಳೆ ॥ ಕಂಡು ಕಂಡೂ ಪೊರರಾಟಿಕಿ ಮಾಡಿದ ॥ ೪ ॥ ಹೀನತನವು ನಮ್ಮಕಡಿಗಿಲ್ಲ ವಮ್ಮಾ ॥ ಆಣೆ ಇಟ್ಟು ಬ್ಯಾಡಬ್ಯಾಡೆಂದೆ ವಮ್ಮಾ ॥ ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠಲನ ನಡತಿ ನೀಬಲ್ಲೆಲ್ಲ ತಾನು ಹಾರಿಕೊಂಡ ವಿಷದ ಮಡವಿನೋಳು ॥ ೫ ॥

॥ ಅಂತೂ ಪದ ॥ ೮ ॥

ಶ್ಲೋಕ

ಬಾಲಾರಿಂತು ಯಶೋದೆ ಮುಂದೆ ಹರಿಯಾ । ವೃತ್ತಾಂತಮಂ ಪೇಳಲೂ ॥
ಕೇಳೂತಂಗದ ವ್ಯಾಲೆ ಸ್ಮರಣೆನಪ್ಪಿ । ಬಲುಮೂರ್ಛೆ ಯಿಂಗೈದಳೂ ॥
ತಾಳಾಲಾರದೆ ನೆಲಕೆ ಹೊರಳೀ । ಸರ್ವಾ ಭರಣಂಗಳಂ ಬಿಸ್ಟಳೂ ॥
ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀಶನ ಕಾಂಬೆನೆಂತು ಎನುತಾ । ಕಣ್ಣೀರ್ಗಳಂ ತೆಗೆದಳೂ ॥ ೧ ॥

ಆರ್ಯಾವೃತ್ತ

ದೋಷವಿದೂರನ ಸ್ಮರಿಸುತ ಯಶೋದೆ । ಕ್ಲೇಶವನ್ನು ಮಾಡಿದ ಬಗೆಯಾ ॥
ನಾ ಸಮಗ್ರ ವರ್ಣಿಸಲಾರೆನು । ಸಂತೋಷದಿ ಕೇಳಿರಿ ಯನಾನುಡಿಯಾ ॥ ೧ ॥
ಹರಿಲೀಲೆಯು ಬ್ಯಾಸರದಲಿ ಪರವಾ । ದರದಲಿ ಕೇಳ್ವದು ಬುಧರೆಲ್ಲಾ ॥
ಹರಿವದು ಜನ್ಮಾಂತರ ಪಾಪವು ಯಮಪುರ । ದರ್ಶನ ನಿಮಗಿಲ್ಲಲ್ಲಾ ॥ ॥ ೨ ॥
ಕೇಶವನಾನೊಂದಾ ವರ್ತೆಂದರೇ । ಈಸಂಸಾರವು ಪರಿಹಾರಾ ॥
ಲೇಸಾಗಿ ಬಹಳ ಅನುದಿನ ನುಡಿದರೆ । ಆಸುಖನೂ ಪಾರಾವಾರಾ ॥ ॥ ೩ ॥
ಸೃಷ್ಟ್ಯಾದ್ಯಷ್ಟ ಸುಕರ್ತಗೆ ತನ್ನಯ । ಪೊಟ್ಟಿಲೆ ಪುಟ್ಟಿಹ ನೆಂತಬಲೇ ॥
ಕೆಟ್ಟ ಹಾವು ಕಚ್ಚಿತು । ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠಲಗಂಬಳು ತಿಳಿಯದಲೇ ॥ ॥ ೪ ॥

ಅಂತೂ ಪದ ॥ ೧೩ ॥

ಪದ ॥ರಾಗ ರೇಗಪ್ತಿ ಝಂಪಿ ತಾಳ ॥

ಉಟ್ಟಾಂಬರ ವುಜಿಗಳಿ ಥರಥರನಡುಗುತ ತಲಿ । ಬಿಟ್ಟು ತುಟಿಬಾಯಿ ಒಣಗೀ॥ ಥಟ್ಟನೆಳಧಾಕಿ ಮಣಿಪದಕ ಹಾರಗಳು ಎದೆ । ಘಟ್ಟಿಸುತಹಳು ಕಲ್ಲಿಲಿಂದ ಹಾ ಮಗನೆನುತ ॥ ೧ ॥ ಕೆಲದಿಯರು ತೆಕ್ಕಿಯಲಿ ಪಿಡಿಯಲೊಶವಾಗದಲೇ । ನೆಲದಲ್ಲಿಬಿದ್ದು ಹೊರಳೀ ॥ ಖಳಿಖಳಿನೆ ಜೊಟ್ಟು ಮುರುಕೊಳುತ ತನ್ನೊಳು ತಾನೇ ಹಲುಬುತಿಹಳಪರಿಮಿತ । ಸುತನಾಟಗಳು ಸ್ಮರಿಸೀ ॥ ೨ ॥ ಘಾಸಿಯಾದನು ಹುಡುಗ ರೆಲ್ಲರಿಲಾಗಿ ॥ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠ್ಠಲ ನೆನ್ನು ತಾ ॥ ಅಸುದತಿ ಒಂದೊಂದು ವುತ್ತು ದರಸಿದ ತೆರದಿ । ಕ್ಲೇಶ ಮಾಡುವರಂತೆ ಆಡುವಳು ಕೇಳೂವದು ॥ ೩ ॥ ॥ ೬ ॥

ಪದ ॥ ರಾಗ ಪಂಥುವರಾಳಿ ಆದಿ ತಾಳ ॥

ನಾಹ್ಯಾಂಗಮಾಡಲಿ ಆವಲ್ಲೀಪೋಗಲಿ । ಶ್ರೀಹರಿಕಾಂಬುದೆಂತು ಹೇಳಿರೆಲ್ಲಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥
ನಾರೆರೊಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಹತ್ತೆಂಟು ಹಡಧಾರೆ ॥ ಪೋರಾವಬ್ಬಿದ್ದನು ಇರಲಿಲ್ಲಾ ॥ ೧ ॥
ಕಣ್ಣೊಂದೇ ಕಣ್ಣಿಲ್ಲ ಮಗುವಂದಿರಸಲ್ಲಾ । ಹೆಣ್ಣೀಗೆಎಂಬದೂ ಹುಸಿಅಲ್ಲಾ ॥ ೨ ॥
ಕಂಜಾಕ್ಷನಂಥಕೂಸು ಕಳಕೊಂಡಿಹೆಳಕಿಂತ । ಬಂಜಿಎನಿಸಿದರೂ ಚಿಂತಿಲ್ಲಾ ॥ ೩ ॥
ಜೋರಾನಿವಾನು ಎಂದು ದೂರೂವರೆಲ್ಲಾರು।ನಾರೇರಿಗಿಂದು ಥಣ್ಣಗಾಯೀತೆಲ್ಲಾ ॥೪॥
ಗೊಲ್ಲಾರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಂದೀಲಿಂದಗೊರಸ। ವೆಲ್ಲಾವು ಚನ್ನಾಗಿ ಇದ್ದಾವಲ್ಲಾ ॥ ೫ ॥
ಗೋಕೂಲವೆಂಬೋದು ಕೃಷ್ಣಿದ್ದಕಾರಣ । ನಾಕಕ್ಕೆಮಿಗಿಲಾಗಿತ್ತಲ್ಲಾ ॥ ೬ ॥
ಉಂಬೋಹೊತ್ತಿಗೆ ಮಗಎಲ್ಲೀಗೆಹೋದನೋ। ಎಂಬೊದು ಇಂದಿಗಿಲ್ಲವಾಯಿತೆಲ್ಲಾ ॥೭॥
ಚಿಕ್ಕಾವರಾನೆಲ್ಲಾ ಕೊಲ್ಲೂವನೆಂಬೋರು । ಅಕ್ಕಾರ ವೆಲ್ಲರಿಗಾಯಿತೆಲ್ಲಾ ॥ ೮ ॥
ಆರಾಮುಂಥೇಳಲಿ ಎನ್ನಾ ಕ್ಲೇಶವನಿಂದು । ಆರಣ್ಯಮನಿ ಮಂದಾಯಿತಲ್ಲಾ ॥ ೯ ॥
ಬಲಗಣ್ಣು ಬಲಭುಜ ಬಿಡದೆ ಹಾರಿದಕಿಂದು।ಚಲುವಾಕೃಷ್ಣಗೆ ಧಾಳಿಬಂತಲ್ಲಾ ॥೧೦॥
ಕಂದಯ್ಯನಿಲ್ಲದೆ ಉಂಬೂಡುವದುಎಲ್ಲ । ಮಂದಿರವು ಬೇಸರಪಾಯಿತಲ್ಲಾ ॥ ೧೧ ॥
ರಂಗಯ್ಯನಂಗವು ದಿಟ್ಟೀಸಿವಮ್ಮನ । ಕಂಗಾಳುದಣಿ ನೋಡಿದಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ ॥ ೧೨ ॥
ಮಜ್ಜೀಗಿಮಾಡುತ ಒಂದಾನು ಹರಿಯಂದು । ಹೆಜ್ಜೆಯ ನಾಲಿಸುತಿದ್ದೆನಲ್ಲಾ ॥೧೩॥
ಹೊನ್ನೀಟ್ಟುತಂದಿದ್ದೆ ಮೊನ್ನೊಂದುಟೊಪ್ಪೀಗಿ।ಚಿನ್ನಯ್ಯ ಇಟ್ಟದ್ದು ನೋಡಲಿಲ್ಲಾ॥೧೪॥
ಬಣ್ಣಾದವಲ್ಲಿಯಂಗಿ ಮಾಸಬೇಡೆಂಬೂವೆ । ಇನ್ನ್ಯಾರಿಗೆ ಬೈದುಕೊಡಲೆಲ್ಲಾ ॥ ೧೫ ॥
ಕಣ್ಣೂಬೀಡೂತಕಲ್ಲನೆತ್ತೀ ಒಗಿಯಹಾಹೋದೆ।ಮಣ್ಣೂತಿಂಬುವನೆಂದು ಬೈದೆನಲ್ಲಾ ೧೬
ಬಾಯಿತೆರದು ಬೆಣ್ಣಿತಾಯೆಂದುಬೇಡಲು । ಕೋಯೆಂದು ನಾಕ್ಕೈಗೆಕೊಡಲಿಲ್ಲಾ ॥೧೭॥
ಆರಣ್ಯಕೋಗಿ ಎನ್ನ ಮೋರೆಯಕಾಣದೇ । ಘೋರಾಮಡವಿನೊಳು ಬಿದ್ದನಲ್ಲಾ ।೧೮ ॥
ಬತ್ತಾಲಂಗಣದೊಳುಕ ಟ್ಟೀಗಿತೆಗೆದುಕೊಂಡು।ಹತ್ತಿಕೂದರಿಯಂದು ಆಡೊನಲ್ಲಾ೧೯॥
ಸಿದ್ಧಾಂತಿಗಾಳುಲೋಕ ನಾಳೂವನೆಂಬೋರು । ಬಿದ್ದಾನುಮಡುವೆಂಥೆಳಲಿಲ್ಲಾ ॥೨೦॥

ಹೇಳಿದ್ದರೊಳಗೊಂದೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗೀರೆ।ಮೇಲಾಯ್ತುಯವ್ಮನುಡಿಯಂಬರಲ್ಲಾ ೨೧॥
ಎಷ್ಟೆಂದುಹೇಳಲಿ ವೈದೀಕರಂಗಾವು । ಇಷ್ಟೇಎನ್ನಲು ಎನಗೊಶವಲ್ಲಾ ॥ ೨೨ ॥
ಕಣ್ಣೀಲಿಕಂಡದ್ದೆ ಹೇಳೂನರಲ್ಲಾದೆ । ಇನ್ನೊಂದು ಏನುಬಲ್ಲಘುಕಲ್ಲಾ ॥ ೨೩ ॥
ಭೂಮಿಕೆದರಿ ವೈಶ್ಯರಂತೆ ಜೀವಿಸುವಾರು॥ ಆಮಹಾ ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳೋದಲಿಲ್ಲಾ ॥ ೨೪॥
ಹಲ್ಲೂತೆರದು ಇಲ್ಲದ್ದೊಂದೇಬೇಡಿ ಕೈಲಿಕೊಡಲಿಲ್ಲೆಂದು ।ಬೈದುಎದ್ದು ಹೋಹರಲ್ಲಾ॥
ಸತ್ಯಭಾಮಿಯಕೂಡಿ ಪುರವೆಲ್ಲ ಮೋಹಿಸಿ ॥ ಹತ್ತೂವತೇಜಿ ಎಂದಿದ್ವರೆಲ್ಲಾ ॥ ೨೬ ॥
ಏನಾದರಾಗಲಿ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನ || ಕಾಣದೇ ಈಪ್ರಾಣ ನಿಲ್ಲದಲ್ಲಾ ॥ ೨೭ ॥

ಅಂತೂ ಪದ ॥ ೪೩ ॥

ಪದ ರಾಗ ರೇಗುಪ್ತಿ ತಾಳ ಝಂಪಿ

ಹೀಂಗೆಂದೆಶೋದೆ ಶೋಕಿಸುತಿರಲು ಪುರದಜನ । ರಾಗ ಶೀಘ್ರದಲಿ ನೆರದು ॥ ಬ್ಯಾಗ ಹೋಗುವ ನಡಿಯೆ । ಯಮುನಿತೀರಕೆ ಇನ್ನು । ಜಾಗುಮಾಡಲು ಸಲ್ಲವೆನು ತಲ್ಲಿಗೈದಿದರೂ । ೧ ॥ ಹೋಗುಥರಿಮಾಯದಿಂ । ಕಂಡದೇವತಿಗಳಿಗೇ । ಬಾಗಿಪ್ರಾಣೇ ಶವಿಟ್ಠಲಾ ॥ ನಾಗಶಯನನು ನಾಶದೂರ ನೆಂತಿಳಿಯದಲೇ ಈ ಗುಳಿಸಿರೆಂಧರಿಸಿಕೊಂಬ ಳೀಪರಿಗೋಪಿ ॥ ೨ ॥ ॥ ೪೫ ॥

ರಾಗ ಸಾರಂಗ ಆದಿತಾಳ ಪದ.

ತಡವುಮಾಡದೇ ಕಾಯಾಬೇಕೂ ಮಗನಿಗಾ । ಈಪೊಡವಿಯೊಳಗುಳ್ಳಾದೇ ವತಿಗಳುಬ್ಯಾಗಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಸಿಟ್ಟೆಬ್ಯಾಡವ್ಹೊ ನಿನಗಿಟ್ಟೆದ್ದಾತುಪ್ಪಾ ॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾತಿಂದಾ ನೆಂದು ಹಟ್ಟೆಮುಲ್ಲಪ್ಪಾ ॥ ೧ ॥ ಖಂಡೂಗನ್ನವಮಾಡಿ ಭಂಡಿಲಿತರೂವೆ ॥ ಊರುಂಡು ಮಿಗುವಂತೆ ನಾಗಂಡಾರ್ತಿಹೊರುವೆ ॥ ೨ ॥ ಯಲ್ಲಮ್ಮಕೃಷ್ಣಾನಕೊಲ್ಲಾದೀರಮ್ಮಾ॥ ನಾ । ಸುಳ್ಳಲ್ಲೆಕುಜವಾರಾ । ದಲ್ಲ್ಯಣ್ಣೆನಮ್ಮಾ ॥ ೩ ॥ ಬುದ್ಧಿಬ್ರಹ್ಮಗೆಕ್ಕೈಯ್ಯಾ । ದುಡ್ಡಿಕ್ಕಿಮುಗುವೇ ॥ ನಾ । ಅಡ್ಡಾದರೋಮೆಂದುಕಡ್ಡಿಯನಿಡುವೇ ॥ ೪ ॥ ಚಂದಮ್ಮ ನಿನಗೀಗಚಂದ್ರಕಾಳೀಸಿರಿ ॥ ಆ । ನಂದಾದಿಂದುಡಿಸೂವೆ । ಬಂದಾದುರಿತಾರೀ ॥ ೫ ॥ ಕೊಂಕಾದೇಪೂಜೀಪೆ ಸಂಕಟಿಚಾತೀ ॥ ಯಿಾಸಂಕಟಕಳಿ।ನಿರಾತಂಕಯನ್ನರಸೀ॥ ೬ ॥ ಲೇಸುಮಾಡುವದೆ ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠ್ಠಲನೀಗೆ ॥ ನಾ । ಸೂಸೂಕಾತರುವೆ ಬನದಾಸಂಕ ರಿನಿನಗೆ ॥ ೭ ॥ ಅಂ । ಪದ ॥ ೫೦ ॥

॥ ಸೀಸಪದ್ಯ ॥

ಹಿಂಡುದೇವತಿಗಳಿಗೆ ಹರಸಿಕೊಳುತಿಹೆಳಬಲೆ ।ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷನ್ನ ॥ ಸಲಹರೆಂದೂ ಚಂಡಕಿರಣಗೆಮೋಡ ಮುಸುಕಿದಂದದಲಿಹೆನು ।ಅಂಡಜವಾಹನೆಂದು ತಿಳಿಯದಂಲೇ॥ ಕೊಂಡುಬಂದರು ತ್ವರ್ಯದಿಂದವಳಜನರೆಲ್ಲ । ಹಿಂಡುಗೂಡಿಸಿ ಕೃಷ್ಣಬಿದ್ದೆಡೀಗೆ ।

ಚಂಡಜಲನೋಡಿಸುತ ನಿಲ್ಲದಿರೆಕ್ಲೇಶ । ಭೂಮಂಡಲಕೆ ಮಿಗಿಲಾಗಿ । ಮೂಡ್ಡಳಿಂತೂ ॥ ॥ ೧ ॥ ಆರಮಕ್ಕಳಿಗಾಂವ ಜನ್ಮದಲಿವಿಷವಿಕ್ಕಿ । ಕ್ರೂರತನದಲಿ ಪ್ರಾಣಕೊಂಡಪಾಪಾ । ಪೂರೈಸಿತೆನೊಳಿದಕಾರಣಿಂದೀಗರಳ । ಘೋರಜಲದೊಳನುಗ್ರನಾದಕಂದಾ॥ ವಿಾರದೆಲೆ ನಮ್ಮಂದದಜ್ಞರಿಗೆ ಸಂಚಿತವೂ । ಮಾರುತನದಯ ಪಾತ್ರರಾಗದವಕಾ । ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಕೊಂಚಿಯಾಗದು ಹ್ಯಾಂಗೆಜೀವಿಸಲಿ । ನಾರಿಯಂಬಳಿಗೆ ಸುತಶೋಕಕಷ್ಟಾ ॥ ೨ ॥ ಮೊನ್ನೆಕನಸಿಲಿಕಂಡೆ ಮಗನುನೀರೊಳುಬಿದ್ದು । ಮಣ್ಣುತಿಂಬುವ ಬಾಯಿತೆರದು ಬೇಡ್ದಾ ॥ ಬೆಣ್ಣೆಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಿಲ್ಲೆದ್ದುಹೋಗಂದ । ರನ್ನಬಹುಬೈದರೂ ತಾಳಿ ಕೊಂಡ ॥ ಎನ್ನಮುನಿಮುಂದೆ ಬತ್ತಲಗುದರಿ ಏರಿಪಲು ಹೊನ್ನುಸೂರ್ಯಾಡುವನು ಧರಿಯಮ್ಯಾಲೇ । ಕನ್ನಡಿಯನೋಡುವನು ಪ್ರಾಣೇಶವಿಟ್ಠಲಿದು । ಚನ್ನಿಯರೆ ವಳಿತೇನೆ ತಿಳಿದುನೋಡಿ ॥ ೩ ॥ ॥ ೨೫ ॥

ಶ್ಲೋಕ

ಇಂತೀಪರಿಯಲಿ ಕಂಡಸ್ವಪ್ನವನ್ನೂ । ಪರಿವಾರಕೇತಿಳಿಸಲೀ ।
ಅಂತೂಜ್ಞಾನವಯಸ್ಸಿ ನಿಂಧಿರಿಯರೂ । ಬಲುಉತ್ತಮಾ ವೆನುತಲೀ॥
ಚಿಂತೀಬ್ಯಾಡಲೆಗೋಪಿ ನಿನ್ನಕನಸೂ । ಬಾಲಂಗೆಬಳಿತಾಹುದೂ ।
ಯಂಥಥಾರ್ಥದ ಕುಂಟುಕೇಳುಎಂದೂ । ಸಂತೋಷದಿಂ ಪೇಳ್ವರೂ।೧॥

॥ಆರ್ಯ॥

ಕನಸಿಲಿಕಣ್ಣಿಲಿ ಕಂಡೆಲ್ಲಾ ಈಕಣ್ಣನುಬಿಡುವ ಮತ್ಸ್ಯನುಆಗೀ ॥
ಮುಣಿಗಿದ ವೇದವುತಂದುದ್ಧರಿಸುವ । ವನಜಜಗೆ ಬಹುದಯವಾಗೀ ॥ ೧ ॥
ಜಲದೊಳುಬಿದ್ದರೆ ಮುಣುಗುವಮಂದರ ಚಲವನುಬೆನ್ನಿಲಿ ಎತ್ತುವನೂ ॥
ಮೆಲುತಿರೆಮಣ್ಣನು ವರಹನಾಗಿ ಈ । ನೆಲವನು ಪೋಷಣೆಮಾಡುವನು ॥ ೨ ॥
ತೆರದುಬಾಯಿ ಬೆಣ್ಣೆಯಬೇಡ್ದರೆ ನರ । ಹರಿಯಾಗ್ಯೆ ಸುರನಸೀಳೂವನೂ ॥
ಧರಿಯದಾನವನು ಬೇಡಪೋಗಿಬಲಿ । ಶಿರತುಳಿದವನ ಬಲಮುರಿಯುವನೂ ॥
ಕೈಲಿಕೊಡಲಿಇಲ್ಲವು ಬೆಣ್ಣೆಂದರೆ । ಕೈಲಿಕೊಡಲಿಯನು ಧರಿಸುವನೂ ॥
ಖೂಳಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಸಂಹರಿಸಿ । ದ್ವಿಜರ । ಪಾಲನಿಯನ್ನೂ ಮಾಡುವನೂ॥೪॥
ಎದ್ದುಹೋಗು ಎನೆಬೈದರೆಸುಮ್ಮನೆ । ಇದ್ದರೆಮುಂದೆ ಜನನಿನುಡಿಗೇ ॥
ಎದ್ದುಪೋಗುವನು ಬೈದರೆಸುಮ್ಮನೆ । ಇದ್ದುಶರೀರ ಕೊಡುವನವಗೇ ॥ ೫ ॥
ಬರಿಗುದರೀ ಏರಿಪರ್ಹೀನಲ್ಲಾ । ಎರಡುಅರ್ಥ ಅದರೊಳುಂಟೂ ॥
ಪುರುಳರ ವಂಚಿಪ ಬುದ್ಧನಾಗುವನು ।ವರತೇಜಿಯನೇರಿ ಮೆರೆಯುವನೂ ॥೬॥
ಹೊನ್ನವನೀಯಲಿ ಚಲ್ಲಲುಸರ್ವರಿ । ಗನ್ನವನ್ನುಕೊಟ್ಟು ಪೊರಯುವನೂ ॥
ಕನ್ನಡಿನೋಡಲು ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನು । ನಿನ್ನಮುಂದೆಬಂದುನಿಲ್ಲುವನೂ ॥ ೭ ॥

‖ ಭಾಮಿನಿಷಟ್ಪದಿ ‖

ಈಸುಬಗಿಯಲಿ ಸ್ವಪ್ನದರ್ಥವು । ಲೇಸುಲೇಸೆಂದೆಲ್ಲರನ್ನಲು । ಈಸಲಿಲಕುದಿಯುತಿವೆ ಇದರೊಳಗೀಗ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ॥ ವಾಸುದೇವನು ಮುಣುಗಿಹ್ಯನುಸು ॥ಘ್ಯಾಸಿಯಾಕೆಂದರಿತಪರಿಮಿತ । ಕ್ಲೇಶವನು ಮಾಡುವಳಿಶೋದಿಯು । ಈಪರಿಯಲಿಂದ ॥ ೧ ॥

ಲಾವಣಿ ವರ್ಣದ ಪದ

ರಂಗನಿನ್ನ ಪೋಲುವಮಕ್ಕಳು । ಆರಿಗೆಇದ್ದಿಲ್ಲೆಲೊ ಕೃಷ್ಣಾ ॥ ಹಿಂಗಲಿಲ್ಲ ಮನಧಬ್ಬವು ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೇನಾಯಿತೋ ಕೃಷ್ಣಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಕೃಷ್ಣಾ ಎಂತುನೀಎನಮಗನೆನಿಸೀದಿ । ಸೃಷ್ಟಿಗೆಆರಿಕೆಯೋಕೃಷ್ಣಾ ॥ ಎಷ್ಟುತಪಸುಮಾಡಿದ್ದು ಇಂದೀಗೆ । ಭ್ರಷ್ಟವೆಆಯಿತಲ್ಲೋಕೃಷ್ಣಾ ॥ ೧ ॥ಏಳುಹಾಸಿಯೋಳ್ ಹೊದ್ದಿಸಿಪರಿಪರಿ । ಪಾಲಿಸಿದೆನೆಲೋ ಕೃಷ್ಣಾ ॥ ಕಾಲವರದಲಿಂ ತುತ್ತುಮಾಡಿಈ । ವ್ಯಾಳಗೆ ಕೊಟ್ಟನೇ ಕೃಷ್ಣಾ ॥ ೨ ॥ ನೊರೆಹಾಲು ಕರತಂದೂಆರನು । ಕರಿಯಲಿ ಕುಡಿಯಲೂ ಕೃಷ್ಣಾ ॥ ಪರಿಹಾಸ್ಯಾಯಿತುಗೋಕುಲದೊಳು । ಮೊಗ । ತೆರದೆಂತಿರುಗಲ್ಯೋ ಕೃಷ್ಣಾ ॥ ೩ ॥ ಹುಟ್ಟೀದರಭ್ಯಶಕಟಾಸುರರಿಂದಲೀ । ಕಷ್ಟವೇಬಟ್ಟೆಲೋ ಕೃಷ್ಣಾ ॥ದುಷ್ಟಪೂತನಿಯ ಮೊಲೆಉಂಡಂದಿಗೆ ನೆಟ್ಟಕೆಇದ್ದೆಲೊ ಕೃಷ್ಣಾ ॥ ೪ ॥ ಜಲದವಹನ ಗೋಕುಲಕೆಡಲೆಂದೂ । ಮಳಿಗರದಂದಿಗೆ । ಕೃಷ್ಣಾ ॥ ಆಲವಜನರ ಬದಿಕಿಸಿದಿಯೋ ನಿನ್ನೀ । ಗುಳಿಸುವರಿಲ್ಲೆಲೋ ಕೃಷ್ಣಾ ॥ ೫ ॥ ಕರಿಕರಿಮಾಡುವಿನೆಂದು ನಿನ್ನನು । ವರಳಿಗೆಕಟ್ಟಿದ್ದೇ ಕೃಷ್ಣಾ ॥ ಮರಗಳು ಎರಡು । ಮುರಿಮೂನಿನವ್ಯಾ । ಲ್ವರಗಲು ಉಳಿದೆಲ್ಲೋ ಕೃಷ್ಣಾ ॥ ೬ ॥ ಸತಿಯರು ನಿನಸೇರದೆ । ದೂರುವರೊ । ಪ್ರತಿದಿನದಲ್ಲೀ ಕೃಷ್ಣಾ ॥ ಶ್ರುತಿವೇದ್ಯನೆ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನಿ । ರ್ಗತಮರಣಾನಘ ಕೃಷ್ಣಾ ॥ ೭॥ ೭೧

ಭಾಮಿನಿಷಟ್ಪದಿ

ವೇದಪ್ರತಿಪಾದ್ಯ ನಘಹರಿಜ । ನ್ಮಾದಿವರ್ಜಿತಿನೆಂದು । ತಳಿದುವಿಷೋದಕದಿ । ಬಿದ್ದಳಿದನೆಂಬಳು । ಅವನಮಾಯುವನೂ ॥ ಶ್ರೀದಯಿತೆ ಕಮಲಾಸನನು ಮೊದಲಾದವರು । ಗೆಲರೆಂದಿಗನ್ನಯು । ಶೋದೆಮೋಹಿತಳಾಗಿ ॥ಕ್ಲೇಶವ ಮಾಳ್ಪುದೇನರಿದೂ ॥೧

ಸೀಸಪದ್ಯ ಶ್ಲೋಕ

ಹಲವುಮಿಡುಕುತಿರೆ ಹರಿತನಗೆ ಪೇಳ್ದದರಿಂದ । ಬಲರಾಮಕಂಡು ಬಂದಪ್ಪಿಕೊಂಡೂ ॥ ಜಲಜಾಕ್ಷನಿನ್ನ ಮಗ ನಲ್ಲೆನ್ನನುಜನಲ್ಲ । ನಳಿನಜಾಂಡದ ಒಡಿಯಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಾ ॥ ತಿಳಿಯಲೊಶವಲ್ಲಿವನ ಮಹಿಮೆ । ವೇದಭವಾದಿ । ಗಳುಪ್ರಣವಪಾದ್ಯನಾಶದೂರ । ಕಲುಷತೆಗಿದಹಿಯು । ಹೆಂಡರನ ಕೂಡಿಸಿಬರುವ । ನೆಲೆಶೋಕಬ್ಯಾಡೆನುತಲಿದ್ದನತಾ ॥ ೧ ॥ ೭೩

ರಾಗ ಕಾಂಬೋದಿ ಆದಿತಾಳ.

ಮಂಗಳ ಜಗಕೆಲ್ಲಾ । ಕಾಳಿಂಗನಫಣ ಹರಿಮೆಟ್ಟಿ ಮರ್ದಿಸಲು । ಮಂಗಳಜಗ ಕೆಲ್ಲಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಬಲಭದ್ರಾದಿ ಸಮಸ್ತಬಾಲಕರಿ । ಗಳುಬ್ಯಾಡಿರಿ ಇಲ್ಲಿಹೆದೆಂದೂ । ಜಲದೊಳುಪ್ರೀಕ್ಯಾ । ಗಲೆ ಸರ್ಪನ ಹೆದ್ದಲಿಯಲಿ । ಪಾದಾಂಬುಜವಿಟ್ಟಾಕ್ಷಣ ॥ಮಂ ಗಳಜಗಕೆಲ್ಲಾ॥ ೧ ॥ವನಜಜಮುದಲೀಬಾರಿಸೆ ಹನುಮಂತನು ।ಪಾಡಲುಶಂಕರತಾಳಾ॥ ವನುಸಿಡಿದತಿಯಾನಂದದಿ ಥಫ್ಫೈಎನೆಸವಿನ್ಮಾಳ ನಶೋಭಿಸುತಿರಲೂ ॥ ೨ ॥ ಫಣದಲಿಧ ಡಧಡ ಕುಣಿದಾಡುತ । ಕ್ಷಣನಿಲ್ಲದೆ ವಿಸಕಾರಿಸಲೂ । ದನುಜ ಸ್ವಭಾವಾಗಲೆ ಕಳ ಕೊಂಡಾ । ತನುಹರಿಸ್ತೋತ್ರವ ಮಾಡಿದನತಿಶಯು ॥ ೩ ॥ ಎನೇನಂದರು ಕೇಳದೆನಿ ನ್ನಯು । ಪ್ರಾಣವಕೊಂಬುವೆ ನೆನಲವನಾ ॥ ಮಾನಿನಿಯರುಯುಮ್ಮ ಯುವಮಾಂಗಲ್ಯಿಕೆ ಮಾನವಕೊಡುಎಂದಾಡಲು ಉಳುಹಿದಾ ॥ ೪ ॥ ಮತ್ತಾನಾಗನುಪಾದಕೆರಗಿ । ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯರಿಂದ ಸಹಿತನಾಗೀ ॥ ಉತ್ತಮಶ್ಲೋಕನ ಆಗಣಿತಮಹಿಮಿಯು । ಭಕ್ತಿಂದಲಿ ಪಾಡುತ ನಲಿದಾಡಲು ॥ ೫ ॥ ಕಾಕೋದರ ಸೀನೀತೆರದಿಂದಿ । ಲ್ಲ್ಯಾಕೇಜಡಮತಿ ಯಾಗಿದ್ದೀ ॥ ನಾಕೇಶವನೆಂತಿಳಿಯದೆ ನಿನ್ನಯು । ಭೀಕರರೂಪವತೋರ್ವರೆ ಎನ್ನಲು ॥ ದ್ವಿಜನಂಜಿಕಿ ಇಲ್ಲಿಗೆಬ್ಯಾಡೆಂದೂ । ದ್ವಿಜನುಡಿದಿರಲಿ ದೈಪರಾಧಾ ॥ ದ್ವಿಜಪಾಭನೆ ನೋಡದೆನಿನ್ನ ಪದಾಂ । ಬುಜಸೋಕಿಸಿ । ಉದ್ಧರಿಸಿದಿ ಎಂದನು ॥ ೬ ॥ ದೋಷರಹಿತ ವಿಧಿಮೃಢಮುಖಪೂಜಿತ । ನಾಶಚತುರ್ವಿಧ ದೂರಹರೀ ॥ ಶ್ರೀಶಗುಣಾರ್ಣವ ಪ್ರಣ ತಾರ್ತಿಹಪ್ರಾ । ಣೇಶವಿಠಲನಮೊ ನಮೊ ನಮೊ ಯಂತಿರೆ ॥ ೮ ॥ ೮೧

ಪದ ರಾಗ ರೇಗುಪ್ತಿ ತಾಳ ಝಂಪಿ

ಮುಷ್ಟಿಕಹಲೀಲೆ ಭಕ್ತಿಂದತುಳ್ಸಿಸದೆಮನ ॥ ವಿಟ್ಟುಕೇಳ್ವದುಸುಜನರೂ ॥ಪಲ್ಲ॥ ಆಸಮಯದಲಿಬಂದು ನಿಂದಿಹೆರುಗಗನದಲಿ । ವಾಸವಾದ್ಯಮರ ನಿಕರಾ ॥ ಮೋಶ ಮಾಡಿದಮಹಿಮೆ ನೋಡಿಮುದದಿಂಸುಮನ । ಸೂಸಿದರು ಮಸ್ತಕದಿ । ಜಯಜಯತು ಹರಿಯಂದೂ ॥ ೧ ॥ ಗಂಧರ್ವರಾಗ ಗಾಯನವ ಮಾಡುತಿಹೆರುನಾ । ರಂದಮುನಿ ಕುಣಿ ದಾಡಲು। ದುಂಧುಭಿಯ ಘೋಷವಾಗುವವಾಗ । ನಿರ್ಜರರವೃಂದತುತಿಸುವದು। ಈಪ ರಿಯಿಂವಲಚ್ಯುತನ ॥ ೨ ॥ ಸರ್ವೊತ್ತುಮನೆ ಸರ್ವಜೀವರಂತರ್ಯಾಮಿ । ಸರ್ವಪತಿ ಸರ್ವಜ್ಞನೆ ॥ ಸರ್ವತ್ರವ್ಯಾಪ್ತ ಸರ್ವಾಂಹ್ವಯನೆ ಸರ್ವಭೃತ । ಸರ್ವವೇದೇಷ್ಯ ಸರ್ವಾಧಾರ ಯನುತಿಹರು ॥ ೩ ॥

प्रमाण॥ सर्वांतर्यामिको विष्णुः सर्वप्राणिषुसंस्थितः ॥ सर्वनामाभिधयश्च सर्ववेदेहितश्वरः ॥ १ ॥

ಪದ ॥ *೧-ಮೂರರಿಂದಲಿದೂರ । ‡೨- ನಾಲ್ಕರಿಂದಲಿದೂರ †೩- ಮೂರೆರಡ ರಿಂದೂರನೇ ॥ §೪-ಆರರಿಂದಲಿದೂರ । §೫-ಯೇಳರಿಂದಲಿದೂರ । §೬-ಆರೆರಡರಿಂದ ದೂರನೆಯೆಂದುನುತಿಸುವರು ॥ ೪ ॥

*೧-ಉತ್ಪತ್ತಿ । ಸ್ಥಿತಿ । ಸಂಹಾರ । ‡೨-ಅನಿತ್ಯತ್ವಂ । ದೇಹಹಾನಿ । ದುಃಖಪ್ರಾಪ್ತಿ। ಅಪೂರ್ಣತಾ ॥ †೩-ಹಂಸರುಬ್ರಹ್ಮ । ವಾಯುಗಳು ॥ ೧ ॥ (ಪರಾವರರು ॥೨॥ದೇವ ತಿಗಳು) ತಿತ್ತಿರರುಮುನಿಗಳು ॥ ೩ ॥ ಶುಕರುನರರು ॥ ೪ ॥ ವಾಯಸರು । ಅಸುರರು ॥ ೫ ॥ ಈಪಂಚವಿಧರಿಂದಲೂ ವಿಲಕ್ಷಣನಾದಪ್ರಯುಕ್ತ । ಐದರಿಂದೂರ ॥ §೪-ಆರು ವಿಕಾರದೂರ ॥ §೫-ಸಪ್ತಧಾತುಯುಕ್ತ ಶರೀರನಲ್ಲಾ ॥ §೬-ಅಷ್ಟಮದಯುಕ್ತನಲ್ಲಾ॥

ಪದ ॥ *೧-ಮೂರರೂಪದಿ ಮೂರುಕಡಿನಿರುತಇರುತಿಹನೆ । ‡೨-ಮೂರುರೂಪಕೆ ಪ್ರಿಯನೇ । †೩-ಮೂರುರೂಪನೆ । §೪-ಮೂಜಗಕೆ । §೫-ಮೂರುಮಾಡುವನೆ । §೬-ಮೂರಂದವಗೆ । §೭-ಊರುಮೂರುಕೊಡುವೆನೆತಿಹೆರು ॥ ೫ ॥

*೧-ಇವರಅರ್ಥ ॥ ಅಗ್ರೇಶ ॥ ೧ ॥ ಮೂಲೇಶ ॥ ೨ ॥ ಪ್ರಾದೇಶ ॥ ೩ ॥ ಈಮೂರು ರೂಪದಿಂದ ಹೃತ್ಕಮಲದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾನೆ ॥ ‡೨ ಪಂಚವಿಧಮುಕ್ತಿ ಯೋಗ್ಯರಾದಂಥಾ । ದೇವಋಷಿಪಿತೃನರಗಂಧರ್ವ । ರೊಳಗೆಇದ್ದಂಥಾ ಸೂತ್ರನಾಮಕವಾಯು ॥ ೧ ॥ ಕೂ ರ್ಮರೂಪದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಧರಿಸಿದವಾಯು ॥ ೨॥ ಹದಿನಾಲ್ಕುಲೋಕಗಳಲ್ಲಿಇದ್ದಂಥಾ ಜೀವರಲ್ಲಿ ॥ ಪ್ರವಿಷ್ಟನಾಗಿ ಸೂತ್ರಾ‌ಎಂಬೋನಾಮದಿಂದ । ನಿರಂತರವುಪ್ರತ್ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದುಸಾವಿರದಾ ಆರುನೂರು ಶ್ವಾಸಮಂತ್ರಗಳು ಮಾಡುವಂಥಾ । ವಾಯು ರೂಪ ॥ †೩-ಮಹತತ್ವ ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಿದಂಥಾರೂಪ ॥ ೧ ॥ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದು ಎರಡನೇರೂಪ ॥ ೨ ॥ತೃತೀಯರೂಪ ಸರ್ವತ್ರ ವ್ಯಾಪ್ತನಾದದ್ದು ॥ ೩ ॥ §೪-ಸ್ವರ್ಗ, ಮೃತ್ಯು। ಪಾತಾಳಾದಿ॥ ಮೂರುಲೋಕಗಳಿಗೆ ॥ §೫-ಸೃಷ್ಟಿ, ಸ್ಥಿತಿಸಂಹಾರ । ವನ್ನು ಮಾಡಿಸುವ ॥ §೬-ದಾಸೋಹಂ ಎಂತ ಮೂರುಅಕ್ಷರವನ್ನು ನುಡಿದವ ॥ §೭-ಶ್ವೇತ ದ್ವೀಪ, ಅನಂತಾಸನ, ವೈಕುಂಠದಲ್ಲಿ ಇಡುವನು॥

ಪದ॥ *೧ ಐದುವಿಧಜೀವರೊಳಗವರಂತೆಇರುತಿಹ್ಯನೆ ॥ ‡೨-ಐದುಕಡೆಭುಂಜಿಸು ವನೆ ॥ †೩-ಐದೊಂದುಕಡೆಇದ್ದು ದೇಹಿಗಳಸಲಹುವನೆ । §೪-ಐದುರೂಪದಿ । ಜಗವ ನಾಡಿಸುವೆಎನುತಿಪ್ಪರು ॥ ೬ ॥

*೧-ಕರ್ಮಯೋಗಿಗಳು ಜ್ಞಾನಯೋಗಿಗಳು । ವಿಜ್ಞಾನಯೋಗಿಗಳು ಭಕ್ತಿಯೋಗಿ ಗಳು ಸದ್ಭಕ್ತಿಯೋಗಿಗಳು । ಈ ಐದುವಿಧ ಜೀವರಲ್ಲಿಇದ್ದು । ಅವರಂತೆ ಕರ್ಮಗಳು ಗುಪ್ತದಿಂದಮಾಡುವವ ॥ ‡೨ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಗಾರ್ಹಸ್ಪತ್ಯ । ೧ ಮುಖದಲ್ಲಿಆಹ

ವನೀಯನಾಭಿಯ ಲ್ಲಿದಕ್ಷಣ ॥ ೩ ॥ ನಾಭಿದಕ್ಷಣ ಭಾಗದಲ್ಲಿಸಭ್ಯ ॥ ೪ ॥ ನಾಭಿವಾಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ । ಅವಸಭ್ಯ । ೫ ॥ ಈಪ್ರಕಾರ ಪಂಚಾಗ್ನಿಗಳಲ್ಲಿಇದ್ದು ವೈಶ್ವಾನರನಾಮದಿಂದಪ್ರಾಣಿಗಳು ಉಂಬುವಂಥಾ । ಅನ್ನವನ್ನು ಪಚನಮಾಡುಥಾನೆ ॥ †೩ ಮೂಲದಲ್ಲಿ ೧ ನಾಭಿಯಲ್ಲಿ ೨ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ೩ ಕಂಠದಲ್ಲಿ ೪ ಭ್ರೂಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ೫ ಶಿರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ೬ ಈ ಆರುಕಮಲದಲ್ಲಿದ್ದು । ಜೀವರನ್ನು ಸಲಹುವನು ॥ §೪ ಅನಿರುದ್ಧ ೧ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ೨ ಸಂಕರುಷಣ ೩ ವಾಸುದೇವ ೪ ನಾರಾಯಣ ೫ ಈ ಐದುರೂಪಗಳಿಂದ । ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬಹುಪ್ರಕಾರ ವಿಹಾರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಪದ ॥ ನೀಲೋತ್ಪಲಶ್ಯಾಮ । ನೀಲಪತಿನೀಲೇಶ । ನೀಲಕಂಠಾರ್ಚಿತಪದಾ ॥ ಶ್ರೀಲೋಲ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠ್ಠಲಪರಾಕೆನುತ । ವ್ಯಾಳಿವ್ಯಾಳಿಗೆಪ್ಪಷ್ಟ । ಸೂರ್ಯಾಡುತಿಪೆ ರತ್ನ ॥ ೭ ॥ ಅಂತೂಪದ ೮೮

ಶ್ಲೋಕ

ಹೆಂಡರಸಹಿತಹಿಯಾ । ರಮಣಕದ್ವೀಪವಲಿಇಟ್ಟು ಅಂಡಜಗಳುಕದಿರು ಎಂದು ಅಭಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ॥ ಪುಂಡರೀಕನಯನಾ ಹೊರಗೆ ಬರಲಾಗಿತ್ವರದೀ । ಕಂಡರುಜನರೆಲ್ಲಾ । ಗೋಪಿಯುಂಬುವಳುಮುದದೀ ॥ ೧ ॥ ೮೯

ಪದ ರಾಗ ಸಾವೇರಿ ಆದಿತಾಳ.

ಹರಿಬಾರೋಯನ್ನ ತೊಡಿಯಲ್ಲೀ । ಕುಳ್ಳಿರಬಾರೊ॥ ಕುರುಕುಲಪಾಲಕ ಯದುಪತಿಯೋ । ದೈತ್ಯಾರಿಬಾರೋ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ರಂಗನಿನ್ನಕಾಣಲು । ಗೋಕುಲದ ಬಯಸುವರೋ । ಅಂಗನೆಯರೆಲ್ಲಾ ಬಸುರಾನೆ ಪುಸಿಯಲ್ಲೋ ॥ ಅಂಗನಿಯರೆಲ್ಲಾ ಬಯಸುತಿಹ್ಯರುನೀಕಾ । ಳಿಂಗನಮಡುಧುಮುಕಲಿ ಬಹುದೇ ॥ ೧ ॥ ಯಂಥೆಂಥರಕ್ಕಸರ ಟ್ಟಳಿಯಾಬಿಡಿಸೀದಿ । ನಿಂತಕಾರಣ ನೀವ್ರಜದಲ್ಲೀ । ನಿಂತಕಾರಣನೀವ್ರಜದಲ್ಲೀ । ಸ್ವರ್ಗದಕಿಂತಲಧಿಕವಾಗಿ ತೋರುವದೋ ॥ ೨ ॥ ಕುದಿಕುದಿದುಕ್ಕುವ ಉದಕದೊಳೆಂತುನೀ । ಬದುಕಿದಿಕಂದಾ ಯನಹೊಟ್ಟೆಯಪುಣ್ಯವೋ ॥ ಬದುಕಿದ್ಯೊಕಂದಾ ಘನಕೀರ್ತಿವಂತನಾಗೊ । ಪದುಮಾಂಬಕ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠ್ಠಲಾ ॥ ೩ । ೯೨

ಸೀಸಪದ್ಯ

ಗೋಪಿಹೀಗೆಂದು ಕರದಚ್ಯುತನ ಅಪ್ಪಿಕೊಳ । ಲಾಪಾಪದೂರ ನರರಂತೆಬಂದೂ ।, ಈಪೊಡವಿಯೊಳು ಜನಕವಾಯುವನು । ಕವಿಸಿಹ್ಯನುನೋಡಾ । ಪರಮತಾಯ್ತುಂದಿ

ಮಕ್ಕಳೆನಿಸೀ ॥ ಗೋಪಾಲಕರು ನಂದಗೋಪರಾಮನುನೀನು । ಈಪಥದೊಳಿನ್ನಿರಿಸಿ ನೋಳ್ಪಿರೆಲ್ಲೇ ॥ ಹೇಪತಿವ್ರತಿಯೆ ಸೋಜಿಗಲ್ಲೇನೆ ಯನ್ನುಡಿಗೆ । ಕೋಪಿಸದಲಿರುಎಂದು। ನುಡಿವನಿಂತೂ ॥ ೧ ॥ ೯೩.

ಪದ ರಾಗ ತಾಳ ಆದಿ

ಆರಿಗೆಆರಿಲ್ಲವಮ್ಮಾ । ಮಡುವಿನೊಳಗೆ ನೀಹಾರಲಿಲ್ಲವ್ವಾ ಗೋಪೆಮ್ಮಾ ॥ ಪ॥ ಉಪವಾಸಗಳುಮಾಡಿದ್ದಿಲ್ಲಮ್ಮಾ। ಯನ್ನಾ ಸುಬಯುಸೀ। ತಪಸೆಪ್ಪುಆಚರಿಸಿದ್ಯಲ್ಲವ್ವಾ॥ ಅಪರಿಮಿತ ಪಾಲ್ಮೊಸರುಣಿಸೆನ್ನನು । ಕೃಪೆಇಂದಲೀ ಸಲಹೀದೆಲ್ಲವ್ವಾ ॥ ೧ ॥ ಎಲ್ಲೀ ಬಿದ್ದಾಳೊ ನೀನಂತವ್ವಾ । ಆಸಮಯದಿ ಪ್ರಾಣಾ । ವೆಲ್ಲಾ ನೀನಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದೆನವ್ವಾ ॥ ಎಲ್ಲಾರೊಳಗೆನೋಡುತ ಅಳುತಾಲೆನಿಂ । ತೆಲ್ಲದೇ ಯನಬಳೀ ಬರಲಿಲ್ಲವ್ವಾ ॥ ೨ ॥ ಬಿಟ್ಟೇರೆನುಗನಂಬಿ ಯಲ್ಲವ್ವಾ । ಯೇನುಬೇಡಿದ್ದೂ । ಕೊಟ್ಟೂ ಸಂತೈಸುತಿದ್ದೆ ಲ್ಲವ್ವಾ ।।ಬಟ್ಟುಬಯಲೀ ನಿನ್ಮೋಹವು ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನಾನೊಬ್ಬನೆ ಕಾಣೆವ್ವಾ॥೩॥

ಸೀಸಪದ್ಯ

ಶ್ರೀಶನಸರರಂತೆ ನುಡಿಯುಲ್ಕೆ ನಾಚಿಯಶೋದೆ । ವಾಸುದೇವನ ಅಪ್ಪಿಮುದ್ದಿ ಸೋಳು ।। ಆಸಮಯದಲಿ ಜನರುಬಂದಚ್ಚುತಂಗೆರಗಿ । ಲೇಸಾಗಿ ಕೈಮುಗಿದು ಸ್ತುತಿ ಸುಪೋರು ।। ದೋಷದೂರನು ಬ್ರಹ್ಮಜನಕ ಲೋಕಕೆಸೀಕ್ಷಿ । ಗೋಸುಗದಿ ತಾಯ್ತಂ ದಿಗಳಿಗೇಬಾಗೀ । ಆಸರ್ಪನೊದ್ದದನು । ಪೇಳಿಯಾರಾತ್ರಿಯನು । ಆಸಲಿಲವರ್ತಿಬಳಿ ಯಲ್ಲಿಇದ್ದೂ ।। ೧ ।। ೯೭

ಆರ್ಯ

ಮರುದಿನ ಸುರರಾಗಸ ದಿಂಪುಷ್ಪದ । ವರುಷಗರಿಯೆಲಾನಂದದಲೀ ॥ ಸರುವರು ಗೋಕುಲಪ್ರವೇಶವಾದರು । ಹರಿಯುಸಹಿತವಾಗಿ ತ್ವರದಲಿ ।। ೧ ।। ಪಂದೊಂದತಿಶಯಮಾಡಿತೋರಿಸುತ । ಇಂದ್ರಾರಭ್ಯ ನರೆನಸಲ್ಲಾ ।। ವೆಂದಾಕ್ಷಣವೆಲ್ಲರಿಗೆ ಮಾಯವನು । ತಂದುಕವಿಸಿದನು ಶ್ರೀನಲ್ಲಾ ।। ೨ ।। ಮತ್ತುಮೊದಲಿಗಿದ್ದಂತೆ ಯಶೋದಿಯು । ಪುತ್ರನೆಂದು ಮಾಳ್ಪಳುಮೋಹಾ ।। ಚಿತ್ತಜಜನಕನ ಸಂಗಬಯುಸುವರು ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಯುವತೀಸಮುಹಾ ।। ೩ ।। ಕಡಲಾಗಾರನ ಕಥಿಯನುರಾಗದಿ । ಬಿಡದೆಕೇಳಿದರೆ ಭಾಗ್ಯವನೂ ।। ಮಡದಿಸುತರಿಹದಿ ಪರದಲಿಸದ್ಗತಿ । ಕೊಡುವನು ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠ್ಠಲನೂ ॥ ನಮೊತಮರಿಪು ಮಂದರ ಧರಧಾರನೇ । ನಮೋಕ್ರೋಡ ನೃಹರಿಬಲಿಧ್ವಂಸೀ ।। ನಮೊಭಾರ್ಗವ ರಾಮಯದುವರ । ಜಿನಜನಮೋಕಲ್ಕೀ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠ್ಠಲನೇ ॥ ೪ ॥

ಅಂತೂಪದ ೧೦೨ ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಂಮಹಾ ॥ ಶ್ರೀಮದ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣಾಯನಮಃ.

ಶ್ರೀಮಜ್ಜಗನ್ನಾಥ ದಾಸಾರ್ಯರ ಪರಮ ಪ್ರಿಯಶಿಷ್ಯರೂ

ಅಪರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ಆದ

ಶ್ರೀ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಟ್ಠಲ ವಿರಚಿತ

ಬುದ್ಧಿಬ್ರಹ್ಮನಕಥೆ

—:೧:—

ಈ ಕಥೆಯು ಬ್ರಹ್ಮ ವೈವರ್ತ ಪುರಾಣೋಕ್ತವಾಗಿರುವದು. ಮತ್ತು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಗಾರ್ಗ್ಯಸಂಹಿತಾದಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವದು. ಆದರೆ ಈ ಪರಮರಹಸ್ಯವಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಚರಿತ್ರೆಯು ಜನರಿಗೆ ಬಹುಹಾಸ್ಯವಾಗಿ ತೋರುವದಲ್ಲದೆ ಅಂತಹಅಪರೋಕ್ಷಿಗಳುಸಹ ಇಂತಹ ಬೀಭತ್ಸಯುಕ್ತ ಹಾಸ್ಯ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿರುವರೆಂದು ನಮ್ಮಂಥಅಜ್ಞರಿಗೆ ತಿಳಿಯುವದು. ಆದರೆ ಇದು ತಪ್ಪು ಸೂಜ್ಞರಿಗೆ ಪರಮಾತ್ಮಸ್ಮೃತಿಯುಕ್ತ ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಾತ್ಮದಿಂದಮಿಳಿತಗೂಢಪ್ರಮೇಯವು ಬಹುಭಕ್ತಿದಾಯಕವು ಜ್ಞಾನಜ್ಞಾನಪ್ರದಾಯಕವಾಗಿರುವದು. ಆದರೆ ದಾಸಾರ್ಯರು ಯಾವದೊಂದು ಗ್ರಾಮಕೆ ಹೋಗುವಮುಂದೆಕಣ್ಣಹಳ್ಳಿ (ಕಳ್ಳರಿಂದ) ತುಂಬಿದ್ದುಬರಲು ರಾತ್ರಿಯಾಗಲು ಅಲ್ಲೇ ಇಳಿದರು. ಆ ಹಳ್ಳಿಯ ಕಳ್ಳಜನರು ದಾಸರನ್ನು ಠಕ್ಕಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಸುಲಿಗೆಮಾಡಬೇಕೆಂದುಒಟ್ಟುಗೂಡಿರಾತ್ರಿ ದಾಸಾರ್ಯರು ಇಳಿದಸ್ಥಾನಕ್ಕೆಬಂದು ಮೇಲೆ ಕಪಟ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದಾಸರೆಬಂದು ಕಥೆಯನ್ನುಹೇಳಿರೆಂದೆನ್ನಲು ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶದಾಸಾರ್ಯರು ಅವರಿಂಗಿತವನ್ನು ತಿಳದು ಹಾಗೆಆಗಲೆಪಟ್ಟು ಕುಳ್ಳಿರಿಎಂದು ಆಕಳ್ಳಜನರನ್ನು ಸಂತೈಸಿ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ಹಾಸ್ಯರಸಯುಕ್ತ ಅತಿಗೂಢ ತಾತ್ಪರ್ಯದಿಂದ

ಕೂಡಿದ ಈದಿವ್ಯ ಬುಡ್ಡಿಬ್ರಹ್ಮನಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಆಗ್ಗೆರಚಿಸಿಹೇಳಲು ಆ ಕಳ್ಳತನವಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದವರೆಲ್ಲರೂ ಹೊಟ್ಟೆ ಒಡಿಯುವಂತೆ ನಕ್ಕು ನಕ್ಕು ಬಹುಸಂತೋಷರಾಗಿ ಮರುದಿವಸ ದಾಸಾರ್ಯರಿಗೆ ಆತಿಥ್ಯಮಾಡಿ ಕಳುಹಿದರೆಂದು ಶಿಷ್ಯಪರಂಪರೆಯಿಂದ ಬಂದಐತಿಹ್ಯ, ಆಗ್ಯೆ ಅವರಸಂಗಡ ಒಬ್ಬ ಶಿಷ್ಯರಿದ್ದರಂತೆ ಈಕಥೆಯನ್ನು ರಚನಮಾಡುವಾಗ್ಯೆ ದಾಸರಾಯರ ಆಜ್ಞಯಂತೆ ಇದನ್ನು ಬರೆದರೆಂದು ಹಿರಿಯರಿಂದತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಕಾಶಕ

॥ ಶ್ರೀ ಶೀತಾರಾಮ ಪ್ರಸನ್ನ ॥

। ಶ್ರೀ ಭಾರತೀರಮಣ ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣ ಪ್ರಸನ್ನೋಭವ, ।

॥ ಶ್ರೀ ಗುರುರಾಜಾಯ ಮಂಗಳಂ ॥

ಬುಡ್ಡಿ ಬ್ರಹ್ಮನ ಕಥಾ

ಕಥಾ ೧
ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಚರಿತ್ರೆ ಪ್ರಾರಂಭಃ

ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ ॥ ನಿರ್ವಿಘ್ನಮಸ್ತು ॥

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತಾಳ ಅಟ್ಟ.

ಇಂದುಮುಖಿಯರು ಪಾಲ್ಮೊಸರುಮಾರಲುಪೋಗು । ತಂದರಗಸಿಬ್ರಹ್ಮಗೇ ॥ ಯಿಂದುವೆಗ್ಗಳಪಾಕಿ ಬರಲೊಂದೊಂಡ್ಮಗಿಪಾಲು । ವೆಂದೆರದೆವೆಯಿಗನಿನಗೇ॥ ೧॥ಮಂದಗಮನಿಯರು ಸರಸಮನಸಿಲಿಂದ । ವಂದಿಸಿಬಲಗೊಳ್ಳಾಲೂ॥ ಮುಂದೆಗಾಣಾದೆಬ್ಬತ್ತಿ ಮುನಿಯುಸೊಸಿ । ಅನಾಳಮನದೊಳಿಂತು ॥ ೨ ॥ಮದ್ದಾನಿಯಂತೆಎಮ್ಮತ್ತಿಮುನಿಯೊಳಿರೆ ಕದ್ದೊಯ್ಯುಬ್ಯಾರೆಹ್ಯಾಗಪಾಲು ॥ ಇದ್ದಷ್ಟುವೆವಹಾರ ಕೈಗೂಡಿದರೆವಂದು । ಮುದ್ದುಕೊಡುವೆ ಬ್ಯಾಗನಿನಗೇ ॥ ೩ ॥ ಹರದಿಗೌಪ್ಯದಲಿ ಆಡಿಹ್ಯಾಳು ಬ್ರಹ್ಮನೆ । ಹರಲಿಮಾಡಾಬೇಕೆಂದಿವಳಾ ॥ ಆಪಾಲೆನಿದಕೆ ತಪ್ಪಾದರೆನೀತಿಳಿಯಂದೂ ॥ ಹರಿನೇಮಿಸಿಹ್ಯನಿತ್ತಲೂ ॥ ೪ ॥ ಹೀಗೆಂದು ಸುದತೇರೆಲ್ಲ ಸಂತೀಯೊಳು । ಪೋಗುತ ಲೊಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರೂ ॥ ಬ್ಯಾಗ ಬ್ಯಾಗನೆಮಾರಿ ಹಣಕೊಂಡು ಮುದದಿಂದ । ಸಾಗಿಬಂದರ್ನಾರೇರೂ ॥ ೫ ॥ ಮಾತುಕೊಟ್ಟಂತೆ ಬುಡ್ಡೀಬ್ರಹ್ಮ ಗೆಲ್ಲರುಅತೀ । ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ ಪಾಲ್ಗರಿಯೇ ॥ ಆತರುಣಿಯು ತನ್ನವಚನ ತಪ್ಪಲುಮಹ । ಪಾತಕೆನುತ ಮುದ್ದೀಸೇ ಆಕ್ಷಣದಲಿ ಹರಿಆಜ್ಞಾದಂತೆ ಬ್ರಹ್ಮಾನು । ಮಿನಾಕ್ಷಿತುಟಿಕಚ್ಚಾಲೂ । ಈಕ್ಷಿಸಿಬೆರಗಾಗಿ । ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪುಟ್ಟಿಗಳು ಕ್ಷೋಣಿಗಿಳಿಸಿ ನೋಡಲೂ । ೬ ॥ ಆಸುದತೆಯು ಪಿಡಿದೆಳವ ಯತ್ನದೊಳು ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠ್ಠಲನಮಾಯಾ ॥ ಲೇಸಿತತಿಳಿಯದೆತಮ್ಮ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ । ಮೋಸವಾದರು ಈಪರಿಯಾ ॥ ೭ ॥

ಶ್ಲೋಕ

ತರುಣಿತುಟಿಯು ಬ್ರಹ್ಮಕಚ್ಚಿಯಿರಲೂ । ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಕೇಳಿದನು ಬೆರಗಿಲೇ ಇದುಏನುಹೇಳಿರೆಂದೂ ॥ ಪರಮಾಪಮಾನಕಕ್ಕಾರಣಾಯಿತೆಂದೂ । ಭರದಿಕರಿಣಿಉತ್ರವಾಡಿದರು । ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಹೀಗೆಂದೂ ॥ ೧ ॥

ಪದ ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತಾಳ ಅಟ್ಟೆ

ಪರಾಹೆಂಗಸರಕೂಡ ಊರುಹೆಬ್ಬಾಗಿಲಿಲೊಳು । ಸರಸವಾಡುವದೇನುವಾಜೇ ॥ ಪರಿಯೊಹಿಂದಕ್ಕ ನಿನ್ನ ಸಲಿಗ್ಯಾಫರಿತ್ತುವದು । ಪುರುಷಾರು ಉಳ್ಳವರೆಲ್ಲನೀಜೆ ॥ ೧ ॥ ಬುಡ್ಡಿ ಕಲ್ಲಿಗೆ ಮುದ್ದುಕೊಟ್ಟಬಗೆ ಹೇಳಲೆಮಡ್ಡಾಹೆಂಗಸು ಲಜ್ಜೀಯಾಕೇ ॥ ವಡ್ಡಾಹೇ ಳುವರಿಲ್ಲೆಗಂಡರುಳ್ಳವರೆಂದು । ಗುಡ್ಡದಂತಿಕ್ಕ ಬಡಿವಾರ್‍ಯಾಕೆ ॥ ೨ ॥ ೧೧

ಶ್ಲೋಕ

ತನ್ನ ಮನದೊಳಿದ್ದ ಬಯಕಿ ಬ್ರಹ್ಮಗೆಲ್ಲಾ । ಬಿನ್ನೈಸುವಳು ಮುದ್ದುಕೊಟ್ಟ್ಯಾಕಿ ಅಲ್ಲಾ ॥ ಘನ್ನಗುಣದ ಬಲಿರಂತಾಕಿಯಲ್ಲಾ । ನಿನ್ನ ಪೋರಾಟ ಸಲ್ಲದೋಯಿಲ್ಲಿ ಗೊಲ್ಲಾ ॥ ೧ ॥ ೧೨

ರಾಗ ರೇಗುಪ್ತಿ ತಾಳ ತ್ರಿವಿಡಿ

ಮಾನಿನಿಯಾರಿಷ್ಟು ಬೆದರೀಸೊವದಕ್ಕೆ ।ನಾನೇನುಮಾಡಿದ್ದೇನೆ ಸುಮ್ಮನೇ॥ ಹೀನಾವಮಾತುಆಡುವಿರಿ ಗೊಲ್ಲಗಿಲ್ಲಯೆಂದು । ನಾನನ್ಯಲಾರೆನೆ ಗೊಲ್ಲಗಿಲ್ಲಕೇರಿ ॥ ೧ ॥

ಪದ ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತಾಳ ಆದಿ

ಜಗಳಸಿಕ್ಕಿದೇ ನಿನಗೇನು ಮಿಳಿಮಿಳೀ ॥ ಬಗೆಬಗೆ ಮಮರ್ಗಳಾಡೀ ॥ ತಗಿನಿನ್ನ ಸೊಗಸ್ಯಾಕೊ ನೀನೆತ್ತ ನಾವೆತ್ತ । ಇಗಡಮುಂದಕನಡೀನಡಿಯೋ ॥ ೧ ॥ ೧೪

ರಾಗ ರೇಗುಪ್ತಿ ತಾಳ ಝಂಪಾ

ಎನ್ನಿಂದಬಂದ ಅಪರಾಧಗಳ ಪೇಳಿರೆಲೆ । ಅನ್ಯಾಯಬ್ಯಾಡಿರೆಮುನ್ನ । ವನ್ನಜಾಕ್ಷಿಯರೇ ॥ ಸಜ್ಜಾನಇವನೆಂದು ಇಗಡನೆಂಬಿರಿನೀವು । ನಾನನ್ಯಲಾರಿನೆ ಇಗಡಗಿಗಡೆರೆ ॥ ೧ ॥ ಗಟವಾಣಿಯರೆನೀವು ಜಾರಪತಿಯರೆನೀವು । ಕುಟಿಲಮನದವರುನೀವು ನಾರೇರೆ ॥ ಅಡಿವಿಜಂಚರೆನೀವು ಬಾಯಿಬಡಕರೆನೀವು । ಕಟಕಟಮಾಡಿ ಗಂಡರಕೊಲ್ವನಾರೆರೆ ॥ ೨ ॥ ೧೬

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತಾಳ ಆದಿ

ಭಾಷೆಬಲ್ಲವರೊಳು ಮಾತನಾಡುವದುಂಟೆ ।ಶೇಷಾಶಯನನೆ ಸಾಗೊ ಸಾಗೋ॥ ದೋಷರಹಿತನೆನೀನು ತಪ್ಪುತಪ್ಪೆನ್ನುದು ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲ ಹೋಗೊ ಹೋಗೋ ॥೧ ॥

ಶ್ಲೋಕ

ಎಷ್ಟುಬೆದರಿಸುವಿರಿ ಕೇಳಿದವಮಾತಿಗೆಲ್ಲಾ । ಶಿಟ್ಟುಮಾಡುವಿರಿ ಕೇಳ್ದದದೆನ್ನದಲ್ಲಾ ।
ಇಷ್ಟ್ಯಾಕೆ ನಾನೆಇಲ್ಲಿಗೆಬಂದದಲ್ಲಾ । ಹಾಕಷ್ಟಕಷ್ಟಯೆಂದು ಸಾಗಿದಾಲಕ್ಷ್ಮೀನಲ್ಲಾ ॥೧॥

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತಾಳಅಟ್ಟೆ

ಅನಿತರೊಳುಗೆ ಯೇನುಭಂಡಾಟವಾಯಿತು । ವನಜನಾಭನ ಪ್ರೇರ್ಣೆಇಂದಾ ನಸಿತೆಬಾಯಿಂದ. ಒಬ್ಬಳ್ಹೋಗಿ ಪಿಡಿಯಲಾಗ । ತನುಸಂಬಿಂಧಿಸಿತು ಇಬ್ಬರಿಂದಾ ॥ ಕಾಂತೆಅವಳ ಕರಿಹೋಗಿ ಆಲಂಗಿಸಿ ಭ್ರಾಂತಳ್ಯಾಕಾಗಿನಿಂತೆ ಬಾರವ್ವಾ ॥ ಕಾಂತಾರುತ ಡದ ಸ್ಯಾಕೆಂದು ಬಂದಾರುನಮ್ಮ ಕಾಂತಾರನಮಾಡುವರಲ್ಲವ್ವಾ ॥ ೨ ॥ ಮಾನಿನಿಯಾ ತಿಂತೆನ್ನ ಲಾಗಿ ನುಡಿದಳಾಕೆ । ನಾನೊಬ್ಬಳ್ಯಾಕೆ ಕೆಡಲೆಂದೂ ॥ ಯೇನುಹೇಳಲಿ ಸಖಿಇ ವಳಂಗಸಂಗಸುಖ । ಆನಾಕಾದಲ್ಲಿ ಉಂಟೆನ್ನೆಂದೂ ॥ ೩ ॥ ಹಸಿವಿತೃಷಿಗಳೆಲ್ಲ್ಯೊ ಗಂ ಡರಭಯವೆಲ್ಲ್ಯೊ ।ಶಿಶುಗಳಾಪೇಕ್ಷವುಯಲ್ಲ್ಯೊ॥ ಶಶಿಮುಖಿಯಮಾರಿಕೇಳಿ ಗಣನೇಯಿಲ್ಲದೆ ಸುಖ ಉಸರಲಿಷ್ಟೆಂತಬಂದುನೋಡಿ ॥ ೪ ॥ ಜಾಣೆ ಬ್ರಹ್ಮನಮಹಿಮೆ ಇಳಿಯೊಳುವಿಪ ರೀತ।ಕಾಣಿಸುವದು ನಾನೇನನ್ನಲೇ ॥ ಸೀನಿಲ್ಲುನಿಶ್ಚೆಂದೊಬ್ಬಂಗಾನಿ ಪೋದಳು ಪ್ರಾಣ ಶವಿಠಲನಾಲೀಲೇ ॥ ೫ ॥ ೨೩

ಶ್ಲೋಕ

ಅಕೇಅಂಗವನೀಕಿ ಅಪ್ಪಿಕೊಳಲೂ । ಆಕೆಂತೆತಾನಾದಳೂ ॥
ಏಕಾಂತವಲಿಪೇಳಿದಳು ಉಸರದಿರುಈಮಾತುಗಳು । ಹೇಕಂಜಾಕ್ಷಿಎನಲೂ॥
ಸುಖ ಪ್ರಿಯಿಪ್ಲಿಉಂಟೆಂದು ಬಹಳೂ । ಸಾಕುಯೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮಮನಿಗೆ ।
ಯಿಲ್ಲೀಹ್ಯದ್ಯಾಕೆ ಪೋಗೆಂದಳು ॥ ೨ ॥ ೨೪

ರಾಗ ರೇಗುಪ್ತಿ ತಾಳ ಆದಿ

ತಂಗಿಯುರಿಯನ್ನಮನಸು ಇವಳುಕ್ತಿಗಳುಕೇಳಿ । ಕೆಂಗೆಡುತದೇಪೋಗುವೇ॥ ಹೆಂಗಳಿರ್ವಾ ಆಜ್ಞಾಪಾಲಿಸಂದು ಪೋದಳುಒಬ್ಬಅಂಗನಿಯು ಎನ್ನೋಳ್ವೇ ॥ ೧ ॥ ೨೫

ಲಾವಣಿ ಧಾಣಿ ತಾಳ ಏಕ

ಠಕ್ಕುಮಾಡಿನಳೆ । ಅಮ್ಮಗಳಿರ್ವಾ । ಶಿಕ್ಷಾಡಿವಳಮ್ಯಗೆ । ಅಕ್ಕರನೋಡದೆ ತ್ವರಿ ಯುಹಿಬಂದೂ । ಠಕ್ಕೋಬಾರಕ್ಯೆಗೇ ॥ ೧ ॥ ತಂಗಿಯುಮಾತಿಗೆ ಅಕ್ಕನುಬಂದು ಕೆಂಗೆಡ ಬ್ಯಾಡೆಂದೂ ॥ ಅಂಗನನಪ್ಪಲು ಬಿಡದಂತಾಯಿತು । ಮಂಗನಂತೆ । ನಿಂದೂ ॥ ೨ ॥

ಮಕ್ಕಳಬಿಡಿಸಲು ಹೆತ್ತವರ್ಹೋಗಿ । ಶಿಕ್ಷರುಬಲೆಯೊಳಗೇ ॥ ಮಿಕ್ಕವರೆಲ್ಲಾ ವಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಸೊಕ್ಕೀಲಿಮನದೊಳಗೇ ॥ ೩ ॥ ಬಂದೆಬಂದೆವೆಲೆ ಕೆಂಗೆಡಬ್ಯಾಡಿರಿ। ಎಂದು ಓಡಿಹೋಗಿ ॥ ವಂದೊಂದವಯುವ ಪಿಡಿದೆಳಿಯಲ್ಕೆ ನಿಂಗರುಮುರುಳಾಗೀ ॥ ೪ । ನೂರು ಮಂದಿ ಐನೂರುಮಂದಿ ಬಹುನೂರುಮಂದಿಬಂದೂ ॥ ಮ್ಯಾರೆಯಿಲ್ಲದೆ ವಬ್ಬರನೊಬ್ಬರಶೇರಿ । ಶೇರಿನಿಂದೂ ॥ ೫ ॥ ಇಷ್ಟಾಗಲು ಆಷಮಯದಿ ಮಾಡಿದಕ್ರಷ್ಣನುಅದ್ಭುತಾ ॥ ಬೆಟ್ಟಕೆ ಜಿಟ್ಟವು ಹಾರುವತೆರದಿ । ಬಿಟ್ಟಿತೆಂಡವಾತಾ॥ ॥ ೬ ॥ ಗುಡುಗುಡುಗುಡುಗತಿ। ವದರಲಾಸಭವು । ಶಿಡಲಮಿಂಚುಬಿಕಳೂ ॥ ಗಡಗಡಘರ್ಜಿಸುವದು ಮುಗಿಲು । ನುಡಿಯಲಾರೆಗೋಳೂ ॥ ೭ ॥ ಹತ್ತುದಿಕ್ಕಿಲಿಹ್ನ ಕಲ್ಲುಮಣ್ಣು । ಬಂದೆತ್ತಿಹೊಯ್ಯುತಿಹ್ನವೋ ॥ ಎತ್ತನೋಡಿದರು ವೃಕ್ಷಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ । ಹತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತಿಹ್ನವೂ ॥ ೮ ॥ ಮುಳ್ಳುಬೇಲಿಗಳೂ ಎಲ್ಲವೋಣಿಯಿಂದಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತಿಹ್ನವೂ ॥ ಯಲ್ಲಿಹ್ನತಲು । ಅಲ್ಲೆಲ್ಲೊದರುವರೆಲ್ಲ ರುಕೇರಿನೂ ॥ ೯ ॥ ಯಿಂಧನಕೆಂಧನ ವಂದೊಂಗ್ಯ । ಬಿಯಲು ಬಂದುದಲ್ಲಿಬೇಗೆ ॥ ಯಿಂದೆಮಗುಳುವಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಣ್ಣನೀರು । ತಂದರುಬಹುಬ್ಯಾಗ ॥ ೧೦ ॥ ಸೋರಿದವಾಗಲೆ ಮೂತವು ಯಲ್ಲರಶೇರಿಗುಪಚರಿಗೀಡಾ ॥ ಆರದೆ ಕಾಲುಲೊ। ಮಾರನುಕೆನ್ನಲು ವಾರಿಗಗರೆಇಂನಾ ॥ ೧೧ ॥ ಪೊಂಡಲಿಗೋರು ಉಗ್ರಡಗನುಳಿಹವಿ ।ಕಂಡರುಬಾಯಿಬಿಡುತಾ ॥ ಗಂಡರುಬಂದೆ ಮ್ಮಂಡಲಿರದೀಗಾ । ಕೊಂಡೊಯ್ಯರೆಯನುತಾ ॥ ೧೨ ॥ ಸತಿಯರನುಡಿಕೇಳುತ ಮುರವೈರೀ ಅತಿವೇಗದಿಬಂದೂ ॥ ಅತಿಕಷ್ಟವು ಬಂದಿತುಪೇಳಲೆನಿಂ ಪತಿಗಳಬಾಯಿಂದೂ॥ ೧೩ ॥ ಹರಿನುಡಿಕೇಳುತ ಹರಗಿಯರೆಲ್ಲಾತ್ವರಿತದಿಂದವ್ಹೋಗಿ॥ಕರತಾರೋ ನಮ್ಮ ರಸರಸೆಂದು।ಶರಣಾರ್ತಿಯಮಾಡೀ॥ ೧೪ ॥ ಎಲೆನಿಮ್ಮಹೆಂಡರು ಹೀಂಗ್ಹಿಂಗೆಂದು ಜಲಜಾಕ್ಷನುಕರಿಯೇ ॥ ಕಳಕಳಿಸುತ ಸುಳಿರ್ನಿಜವ್ಹೊ। ಎನುತಬರಲು । ಖರಿಯೇ ॥ ೧೫ ॥ ಹೆಂಡರಿಗಾದಅವಸ್ಥಿ ಯನೋಡುತ । ಗಂಡರುಹವಣಿಸುತಾ ॥ ಅಂಡೊಲಿದೆಳಿಯಲು । ವಮ್ಮಿಲೆಬಿದ್ದರು । ಚಂಡಡಿಯಾಗುತಾ ॥೧೬ ಮಿಡುಕುವರಾ ಗೊಬ್ಬರಿಗೆವಬ್ಬರು । ಹುಡುಕುತ ಯೋಚನಿಯಾ ॥ ಹುಡುಗನಮಾತಿಗೆ ಬರಬಹುದೆನಾವ್ । ಪಡದೆವು ಈ ಗತಿಯಾ ॥ ೧೭ ॥ ಖೋಡಿಹೆಂಗಪೆಯಾಕೀ । ಬಟ್ಟೆಯಾ । ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಹೇಳಿ !ನೋಡಗಾಣೆನಮ್ಮನಿ ಯೊಳುಸುಖವಾ । ಬೇಡಿಕೊಳ್ಯಾರಿಗೆ ॥ ೧೮ ॥ ಬಾಲನು ಅರ್ಭಕತಾಯಿ ವೃದ್ಧಳು । ಕಾಲಕಳಿವದೆಂತೂ ॥ ಕೀಳಹೆಂಗಸ ನಿನ್ನಮಾತಿಗೆ ನಾಕೇಳಿಬಂದದೆಂತೂ । ॥ ೧೯ । ವಬ್ಬಹೀಗ ಚಿಂತಿಸುತಿರೆ । ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ನುಡಿದನುಆಗ ॥ ಉಬ್ಬಿಬ್ಬಿಲಿಸತಿ ಬಿಡಸಲಿಬಂದಿಹ್ಯ । ಗಬ್ಬಹೋಯಿತಾಗ ॥ ೨೦ ॥ಮುನ್ನ ನೋಡಿವಗಾತಾಡೆಲೊಪೋರಾ । ಯನ್ನಗೊಡವಿಯಾಕೆ ॥ ಹೆಣ್ಣಿನಗೋಸುಗ ನೀಸಿಗಬಿದ್ದಿ । ನಿನ್ನಬಾಳವ್ಯಾಕೇ ॥ ೨೧ ॥ ಯಿತ್ತಕಡಿಗೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬಪುರುಷನು । ಪಾತ್ರೆ ಬೆವರಿಬೆವರೀ ॥ ವತ್ತಿಕೂಗೂತಿಹ್ನ ಬಿಡಿಸೀರೆನ್ನುತಾ । ಕತ್ತಿಹಾಗ

ವದರೀ ॥ ೨೨ ॥ ಕೂಸುಗಳಿಲ್ಲಾ ಮನಿಯೊಳು ಮೊಲೆಯುಣಲಾ ಶಿವಮಾಡಿಆಳಲೂ ಆಸುದತಿಯರತ್ತೆಂದುರು ಮೊರೆ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲಗಿಡಲೂ ॥ ೨೩ ॥ ೪೮

ಶ್ಲೋಕ

ವೃದ್ಧರೆಲ್ಲಾ ಕೃಷ್ಣ ಕೃಷ್ಣ ಎನಲೂ । ಆಕ್ಷಣಕತಾಬಂದನು ॥ ಬಿದ್ದೀರ್ಯಾಕೆಲೆ ಮುಪ್ಪಿನವರುನೀವು । ಯಾತಕ್ಕೆಆಶಿಶುಗಳಾ । ಇದ್ದೂಕೊಲ್ಲುವಿರ್ಯಾಕೆ ತಾಯಿಗಳನೂ ಬಯ್ದುಣ್ಣಿಸಿರಿ ಮೊಲೆಯನೂ ॥ ಸದ್ಯಾನಾಳಿಗೆ ಬಾಹೋರವರುಮನಿಗೆ ಚಿಂತ್ಯಾಕ ನಿಮಗೆಂದನೂ ॥ ೧ ॥ ೪೯

ರಾಗ ಕಾಂಬೋದಿ ತಾಳ ಏಕ

ರಂಗಹೇಳಿದಂತೆ ವೃದ್ಧರೆಲ್ಲರು ತಮ್ಮ ಅಂಗಣದೊಳು ಬಂದುನಿಂತರೂ ॥ ಪ ॥ ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳೀರಮ್ಮಾ ಚಿಕ್ಕಾವರ । ಅತ್ತತ್ತುನಿಶ್ಶೇತನ ಾದಾವುತೀವ್ರಾ ॥ ಹೆತ್ತವರಲ್ಲಿ ಗೊಯ್ಯದುಯಿವರಾ । ತಮ್ಮಚಿತ್ತಾಬಂದಂತುಂಡಾವು ಪಯೋಧಾರಾ ॥ ೧ ॥ ತಿಂಗ ಳಬತ್ತೊಂದೆರಡುತಿಂಗಳದು । ಮೂರುತಿಂಗಳದೊಂದು ನಾಲ್ಕುತಿಂಗಳದೂ । ಅಂಗನೆ ಊರಹೆಬ್ಬಾಗಲಿ ಗೊಯ್ಬದು । ಮಂಗಗಳೆಂಬರು ಕಂಡವಗಗಿದೂ ॥ ೨ ॥ ಅಂಬುವರ ನೆಲ್ಲಾ ಸವಿಸ್ಮಾಸೂವಾ ನಮ್ಮಹಂಬಲಾ ಕೂಸಿನಲ್ಲೆಂದು ಹೇಳ್ವಾ । ಡಂಬದಮಾತುಗ ಳಿಲ್ಲಬಿಡಿರೆವ್ವಾ । ಹಾಟಕಾಂಬರ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನು ಕಾಯವ್ವಾ ॥ ೩ ॥ ೫೨

ರಾಗ ರೇಗುಪ್ತಿ ತಾಳ ಆದಿ

ಇಂಥಿಂತ ಶಿಶುಗಳ ಊರಹೆಬ್ಬಾಗಲಿಗೆ । ಎಂತೊಯ್ಯಬೇಕು ಎನುತೀರೆ ॥ ಕಂ ತುಜನಕನು ಬಂದುಕಪಟದಿಂದತಾನೆ । ಯಿಂತೆಂದು ಪೇಳಿದಾನಿದುಕೇಳರಿ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ರೇಗುಪ್ತಿ ತಾಳ ತ್ರಿವಿಡಿ

ಕೊಂಡೊಯ್ದುಉಣಸಿರಿ ಬ್ಯಾಗಬ್ಯಾಗ । ಬಾಲಾರಂಡೊಲಿತಾವಮೊಲೆಹಾಲಿಗಾಗೀ॥ ತಿಂಗಳಾದೊಂದು । ಮೂರಡು ತಿಂಗಳದೊಂದು । ತಿಂಗಳವರಿದೊಂದು ಹ್ಯಾಗವ್ವೆ ಲೆವ್ವಾ ॥ ೨ ॥ ಆನಕಾಲಕ್ಕೆ ಬಾಹೋದುತಪ್ಪಾದೂ । ಕಾಮಾದೇವನು ಬ್ಯಾರೆಹಾ ನವ್ವಾ । ೩ ॥ ಯೋಳುದಿನಕ ಪೂತನಿಮೊಲಿಉಂಡನಂತೆ । ಹೇಳಿರಿಎನಗಿದು । ಅರಿವಿ ಲ್ಲವವ್ವಾ ॥ ೪ ॥ ಶಕಟಾಸೂರನುಬಂದು । ಪಾದಾಪಹಿಡಿದಾಗ।ಭಕತಾವತ್ಸಲ ಕಾಯ ಲಿಲ್ಲವ್ವಾ ॥ ೫ ॥ ಬಕಾಸೂರನುಬಾದು ಬಾಯೊಳುನುಂಗಿದಾ । ಮಾಕಾಂತಆಗ ಕಾಯಲಿಲ್ಲವ್ವಾ ॥ ೬ ॥ ವತ್ಸಸುರನುಯನ್ನ । ಯುತ್ತಿಕೊಂಡೊಯ್ವಾಗ । ಶ್ರೀವತ್ಸ ನುಯನ್ನ ಕಾಯಲಿಲ್ಲವ್ವಾ ॥ ೭ ॥ ಕೇಶಿಖಳನುಬಂದು । ಮೋಸವಮಾಡಿದಾಗ ಕೇಶ ವಯನ್ನನು ಕಾಯಲಿಲ್ಲವ್ವಾ ॥ ೮ ॥ ತೃಣಾವರ್ತನುಯನ್ನ ಪ್ರಾಣಾವಾಕೊಂಬುವಾ ಗಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನು ಕಾಯಲಿಲ್ಲವ್ವಾ ॥ ೯ ॥ ೬೨

ರಾಗ ಭೈರವಿ ತಾಳ ಆದಿ

ಕೇಶವನಮಾತುಕೇಳಿತಮ್ಮಕೂಸಿಗೆ । ಮೊಲೆಹಾಲುಉಣಿಸಿದರು ॥ಪ॥ ಅತ್ತತ್ತುಹುಡ ಗಾರು ಅರ್ಥಿಂದಉಣಿಸಲು ಹತ್ತಿಬಿಡಆಯಿತು । ಮೊಲೆಬಾಯಿ । ೧ ॥ ವೃದ್ಧನಾರಿಯ

ರೆದೆಬಿದ್ದು ಯುಳ್ಳುಲಾಗಿ । ಹೊದ್ದೀದವಲ್ಲಿ ಕೈಕಾಲುಗಳೂ ॥ ೨ ॥ ಕಂಡು ಕಾಡೂ ಜಲಕೊಂಡಧುಮುಕಿದಂತೆ ಭಂಡಾಟವೇನು ಬೇಕಾಗಿತ್ತು ॥ ೩ ॥ ಧೇನಿಸುತಿರಲಾಗಿ । ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನು । ತಾನೆಕಳಿಸಿದಾನು ರಂಬಿಸುತ್ತಾ ॥ ೪ ॥ ೬೬

ರಾಗ ಕನ್ನಡಕಾಂಬೋದಿ ತಾಳ ಆದಿ

ಹಿಂದುಮುಂದ ಯೊಳುನಗ್ಗೆಡಾಯಿತು । ಭಂಡಾಟಾ । ಬಂಢಾಟಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಹೇಳಲೇನು ಶ್ರೀಲೋಲನ ಮಹಿಮೆಯು । ಘಾಳಿಘಾರಲುಶಾಲಿ ಧೋತ್ರಗಳು ॥ ೧ ॥ ತಾಮಸಮಂದಿರ ಸೇವಿಸಿನೋಡಲು । ಅಮರುಳುಗಳಿಗೆ ರೋಮಗಳುಬ್ಬಲು ॥ ೨ ॥ ಕರುವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಅರಿವೆಯುಮುಚ್ಚಲು । ಶರಿರವುಎಲ್ಲಾ ಸ್ಥಿರಗೊಂಡಿಹೆನ್ನಾ ॥ ೩ ॥ ಅನಿತರೊಳಗೆಬಲು ದನಗಳುಬಂದವು । ತನುವಿಗೆಸೋಂಕಲು ಪುನಃಬಿಡದಲೆ ॥ ೪ ॥ ಘೊಳಿಗೆಘುಳಿಯೂ ಆಕಳಿಗಾಕಳು ಮೇಲ್ಬುಂಕರಿಸಿ ಕಾಲೆತ್ತಲ್ಕೇ ॥ ೫ ॥ ಜೆಂತಸ್ವಾನಗಳು ಕಂಡೊಡುತ ಬಂದಂಡವಕಚ್ಚಲು ಗಂಡಸುರುಗಳಾ ॥ ೬ ॥ ಮುಷಿಕಬಿಲವೆಂದಾ ಸುದತಿಯರ । ಹೇಸಿದ್ವಾರದಲಿ ಶೇರುತಲಿಹ್ಯವೂ ॥ ೭ ॥ ಹೊಕ್ಕಿತುತ್ತುತ್ತಕೊಟ್ಟಳ್ಬೆಕೆಂದು। ಬೆಕ್ಕುಮೋತಿಯಾಇಕ್ಕುತ ಡಿಹವು ॥ ೮ ॥ ಮುಡದಿಹೆಕೇತಕಿ ಕಡುವಾಸನಿಗೆ । ಹುಡುಕುತ ಸರ್ಪಗಳಡರಲುವೈಗೇ ॥ ೯ ॥ ಅಂಗನೆಜಡ ಸರ್ಪಂಗಳಡರಲು । ಮುಂಗಲಿಬಂದವು ನುಂಗುವಗೋಸುಗ ॥ ೧೦ ॥ ಘೊರಪಸಂದಣಿ ಗಾರದೆಶಿಂಶುವಾರ ವ ಗಾಗಿನೊಳು ಶೇರುತಲಿಹೆವೂ ॥ ೧೧ ॥ ಕತ್ತೆಪ್ರಜಾಪತಿ ಎತ್ತಿಪೃಷ್ಮದೊಳೊ । ತ್ತುತಲಿಹೆದು ಮತ್ತೆಗಂಡಸರ । ೧೨ ॥ ದೋಷರಹಿತ ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನೇ । ನೀಸಲಹಬೇಕೀಸಮಯದಲೀ ॥ ೧೩ ॥ ೬೯

ರಾಗ ರೇಗುಪ್ತಿ ತಾಳ ಆದಿ

ಅಕ್ಷಣಬಂದು ಸರ್ಪಿಣಿನುಡಿದನುಯನ್ನ । ಉಪೇಕ್ಷಮಾಡದಿರುವೊದಲೇ । ಈಕ್ಷಿಸಿನಿಮ್ಮ ಪಾಪನಿಮ್ಮಗುಣಿಸಿತು। ನಾಕ್ಷಮಿಪೆಮುಂದೆ ಉಪೇಕ್ಷಮಾಡಬ್ಯಾಡೀ॥೧॥

ರಾಗ ಕನಡಕಾಂಬೋದಿ ತಾಳ

ಬಿಡಿಸೋದು । ಬಿಡಿಸೋದು। ಬಿಡಿಸೋದು। ಬಿಡಿವಾರಬಿಟ್ಟವು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾ ॥ಪ॥ ಕ್ಷರ್ಧದಾಕ್ಷಣದಲಿ । ಬರುವೆವುತಡಿಯಾದೆ । ಸರ್ವಾಪರಾಧವು ಸ್ಮರಿಸದೇಬ್ಯಾಗನೇ ॥ ೧॥ ನಿಮ್ಮನಿಮ್ಮಗಂಡತ್ತೆಂದರೀಗಿದು । ಸಮ್ಮತಾಯತೆ ಈಮಾತೆಲ್ಲಾ ॥ ೨ ॥ ತಿಲಮಾತ್ರ ತಪ್ಪೀರೆ । ಮುಂದೀಬಟ್ಟೆ ಬಂದೀತು । ಯಂದುಚಂದಾಗಿ ತಿಳಿರೇ ॥ ೩ ॥ ಯಲ್ಲೀ ಗಂಡ ಎಲ್ಲಿಅತ್ತೆಂಪರೂ । ನಾವುಪುಲ್ಲನಾಭನೆ ಎಲ್ಲವುನೀನೇ ॥ ೪ ॥ ಬುದ್ಧಿಯುಬ್ರಹ್ಮಗನೇಮಿಸಲಾಕ್ಷಣ । ಬುದ್ಧಿಮುರಂದದಾದಿ । ಭಯಬಟ್ಟೆಬಯಲಾಯಿತು ॥ ೫ ॥ ಬಿಡಸೀದಬಿಡಸೀದ ಕರುಣಸಾಗರನೆಂಬೋ ।ಬಿರದಿಗೆಸರಿಯಾಗಿ । ಮಡದಿಯರ ಸಾ ॥ ೬ ॥ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನ ಧ್ಯಾನವಮಾಡುತ । ಮಾನಿನಿಯರು ಸ್ವಸ್ಥಾನಕಬಂದರೂ ॥೭॥

ಅಂತೂ ಪದ ೭೭ ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಂ ದುಹಾ

ಶ್ರೀಗುರು ಮಧ್ವೇಶ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು.

ಶ್ರೀ

ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣಾಯನಮಃ.

ಶ್ರೀ ಗೋಪಿಕಾಮನೋಹರಲೀಲಾ ವಿಲಾಸಾಯನಮಃ

ಶ್ರೀ ದ್ರೌಪದೀಮನೋಹರ ಭೀಮಸೇನಾಯನಮಃ

ಶ್ರೀ ಗುರುರಾಜಾಯನಮಃ

ಶ್ರೀಮಜಗನ್ನಾಥ ದಾಸಾರ್ಯರ ಪರಮ ಪ್ರಿಯಶಿಷ್ಯರೂ

ಅಪರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ಆದ

ಶ್ರೀ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಟ್ಠಲ ವಿರಚಿತ

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಚರಿತ್ರೆ

ಕಥಾ ೪

ಗೋಪಿಕಾವಿಲಾಸ

—:o:—

ಶುಭಮಸ್ತು ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ ನಿರ್ವಿಘ್ನಮಸ್ತು

ಮಂಗಳಾಚರಣೆ ವಾರ್ಧಿಕಷಟ್ಪದಿ

ಯೋಗಿಮನಸದನ । ಬ್ರಹ್ಮಾದಿವಂದಿತಚರಣ । ಭೋಗಿಪರಿಯಂಕ । ಶಂಖಚರ
ಣಗದಾ । ಬ್ಜಾಂಕ । ಭಾಗವತಜನಪ್ರಿಯ । ನೀಲಘನಸಮಕಾಯ । ಕೇಳುಬಿನ್ನಪ

ವಜೀಯಪ್ಯಾ ॥ ಈಗಭುವನಜಲಧಿಯೊಳ್ಳುಳುಗಿಹ್ಯರಿದನುಕೇಳಿ । ಬ್ಯಾಗಪಾಂಗಾಗೇವಂದದಿ। ತವಕಥಾರೂಪ । ಈಗೋಪಿಕಾವಿಲಾಸಖ್ಯ । ಕಥೆವಿರಚಿಸುವೆ । ನಿರ್ವಿಘ್ನ ಮಾಡು ಶ್ರೀಶಾ ॥ ೧ ॥

ಆರ್ಯ

ಗೋಕುಲದೊಳುಗೊಲ್ಲರಹೆಂಗಸರೊಳ । ನೇಕಮನ್ಮಥನಲೀಲಿಗಳಾ ॥ ಶ್ರೀಕಮಲಾಕ್ಷನು । ಮಾಡಲದರೊಳೊಬ್ಬಾಕಿ ಗರ್ತಿನಾಯಿನುತಿಹೆಳಾ ॥ ೧ ॥ ತರುಣಿಯುಹಮ್ಮುರಿವದುವಂದೊಡ್ಡದೆ । ಸರುಪಾಂತರ್ದಿಯಗಾಮ್ಯಾಪೆನಗೇ ॥ ತಿರಿಗಿಸಿದನು ಬುದ್ಧಿಯ ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ । ಮರುಗುವಳುಮನದಿ ಇಂತಾಗೇ ॥ ೨ ॥ ಅಕ್ರೂರದಲಿ ಇವನೆಂದಪ್ಪುವೆ । ಯಂದುಕ್ಕಿಮುನವಲಿ ಚುಂಬಿಸುಸುವೇ । ನಕ್ಕು ನಕ್ಕು ಕೈಹೊಡದೆಂದಾಡುವೆ । ನಕ್ಕರಿಲ್ಲದೆಂಪೂರ್ಣವೇ ॥ ೩ ॥ ಎನು ಉಪಾಯವಚಿಂತಿಸೆ ಬರುವನು । ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲಮುಸಿಗಿಂದೂ ॥ ಕಾಣೆನೆಂದುವೆಂಕಟಗಾಡುತಿಹೆಳು । ವಿಶಾಲಾಕ್ಷಿ ಮನದಿಹೀಗೆಂದೂ ॥ ೪ ॥

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ ತಾಳ ಅಷ್ಟ.

ವೆಂಕಟಾರಮಣಾ ಚಕ್ರಶಂಖಗದಾ । ಸರಸಿಜಾ। ಅಂಕೀತಪೀತಾಂಬಾರಾಧಾರಾ । ಬ್ರಹ್ಮೇಶಾನಿಷ್ಕಳಂಕ ನಿಮ್ಮಂಘ್ರಿಗೆಶಾರಾಣೂ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಹುಟ್ಟಾ ಜ್ಯಾರ್ವ್ಯಾದವಳೂ । ಧಿಟ್ಟಸರಾಪುರುಷಾರಾ । ನೆಟ್ಟನೆನಗಾತಾ ನಾತಿಸೂವಾಳೂ । ನಾಗರತಿವಂದಿಷ್ಟುಪಾಪರಿ ಯಾದವಾಳೂ ॥ ೧ ॥ ಆದರೇನಾಯಿತಂದಿಯಗಾ । ಯಾದಾವಾಗೊಲ್ಲತಿರೋಳೂ ॥ ಮದನಾಟಗಳಾ ಬಹಳೂ ॥ ತೊರಾಲುವುನಾ । ಭೇದಾವಾಯಿತೆನ್ನದೂಕೇಳೂ ॥ ೨ ॥ ಬತ್ತಲಿದ್ದವರಾಶೀರಿ । ಎತ್ತಿಕೊಂಡೊಯ್ದುವಂದೀನಾ । ಅರ್ಥಿತೋರಿಸಿದಾಮಿಗಿಲೂ ॥ ಅದುಕಂಡಾವಾ । ರತ್ತಿರುವಂದೂ ಮಾತಾಡಾರೂ ॥ ೩॥ ಹಿಂಡೂಜನಾನೋಡಾನೋಡಾ । ಚಂಡೂಬುತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುಂದೂ । ದುಂಡುಕುಚವಮುಟ್ಟೊವಾನೂ । ಕೇಳಿನೋಡಲು ಗಂಡಾರುವಂದು ತ್ರಾವಾಡಾರೂ ॥ ೪ ॥ ವಂದ್ಯಾರಡೆ ನೂರಿನ್ನೂರೇ । ನಂದಜಾನಾ । ಲೀಲಿನೋಡೀ । ಕಂದರ್ಪಾನಂಬೀಗೋಳಾಗದೆಯನ್ನ ಗಂಡಾನೂ । ಮಂದಿರಾದೋಳಿಲ್ಲದ್ದು ನೋಡಿದೇ ॥ ೫ ॥ ಸವಿಸ್ತಾಸಿಕೊಂಡಾರುಕಾಮಾ । ಸುಮ್ಮಾನಿರಗೊಡಸಾನೂ । ರಮ್ಮಿಯುರಸ ಪಾಲೀಸಯ್ಯಾ ॥ದಯಾಭ್ಧಿನಿನ್ನಾಧರ್ಮಗುಣವ ಬಿಡಬಿಡದೀರೊ ಜೀಯಗಾ ॥ ೬ ॥ ನಾನಾಗಿ ಕರಿಯಲಾರೆ । ತಾನಾಗೆನವ್ಮಾನಿಗೆಶ್ರೀ । ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲಾನುಬರಲಿ । ತಕ್ಕಸಾಧಾನಾ । ಶ್ರೀನಿವಾಸಾಯಿಂತಿಂತಾಗಲೀ ॥ ೭ ॥ ೧೨

ರಾಗ ಸೂರ್ವಿ ತಾಳ ಆದಿ

ಬೇಡಿದವರಗಳನೀಡುತ ತವಕದಲೀ । ಮೂಡಲಗಿರಿವಾಸಾ ॥ ರೂಢಿಗೊಡಿಯುವಸುಪೇವನ ತನಯನ । ಕೂಡಿಸುನಿರ್ದೋಷಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಊರಿಸೆಗೋಪಗಂಡಸು ಬಾರದಲೆ ।

ಜೀವದಲಿಂದಿರಲೀ ॥ ಘೋರಿಸುತಿಹ್ಯ । ಅತ್ತಿಯಕಣ್ಣೆರಡೂ ಈಕ್ಷಣಸೇದಾಲೀ ।ವಾರನಸಕ್ತಿಗಿಂದತಿಶಯು ಲಾವಣ್ಣೆನ್ನಲ್ಲೇ ಯುರಲೀ । ಕೇರಿಯುಎಡಬಲ । ದವರೆಲ್ಲದನೂ । ಕಾಣದಲೇ ಇರಲಿ ॥ ೧ ॥ ಭಾಮಿನಿಯುರಸಂಗಡ ಕೃಷ್ಣಗೆಸ್ನೇಹವು ಕೊರತ್ಯಾಗಲೀ । ರಾಮಣಿಯುಕಇನ್ನೊಬ್ಬಂಗನೆ ಎಲ್ಲಿಹ್ಯಳೆಂಧುಡುಕಾಲೀ ॥ ಕಾಮುಕಕೂಟಕಳೆಗಳ. ನಿಪುಣತ್ವವು ಎಲ್ಲವೆನಗೆ ಬರಲೀ । ಶ್ರೀಮನೋರಮ ಮೆಚ್ಚುವ ಪರಿಯಂತಾ । ಅನುಕೂಲಾಗಾಲೀ ॥ ೨ ॥ ನಿನ್ನ ಉಳಿದು ಇನ್ನೊಂದುದೇವರಿಲ್ಲನ್ನೋ ಭೂತಳದಲ್ಲೀ । ಹೊನ್ನಮುಡಪುಕಳಿಸೇನೆಂದರೆ ಇಲ್ಲವ್ವೂಯನ್ನ ಒ ತುಲ್ಲೀ । ಯನ್ನಪ್ರಾಯು ಹೊದಿಂದಬರುವೆಮೂಶ್ರಿಗೆನಿನ್ನ ಗಿರಿಯಲ್ಲೀ । ನಿನ್ನ ಚಿತ್ರಗೋಪಾಳವ ಹೊರುವೆನು । ಘನ್ನ ಭಕುತಿಯಲ್ಲೀ ॥೩॥

ಆರ್ಯಾ ವೃತ್ತ

ಶ್ರೀಧವನಸುಮಾಯದಿ ಹರಿರೂಪಕೆ । ಭೇದವಿಲ್ಲನೆಂದರಿಯುದಲೇ । ಯಾದೇವೇಶ್ವರನ । ಸಂಗತ್ಯಾಗಲೆಂದೂ । ದೈನ್ಯವಬಡುತಿರಲಬಲೀ ॥ ೧ ॥ ಶೇಷಾಚಲದಾತ್ರಿಗೆಬಾಹೆನು ನಿನವಾಸಳಾಹೆ ನೆನೆವೆಚ್ಚಿದನೂ ।ದೋಷವಿವರ್ಜಿತ ಬ್ರಹ್ಮಗರುಡಫಣೀ ಈಶಕರಾರ್ಚಿತ ಶ್ರೀವರನೂ ॥ ೨ ॥ ಅನಿಮಿಯೊಳವಳ ಕನಪಿಲಿಪೇಳಿದ । ಮೌನಿವಿನುತತಾನೆಬಂದೂ ॥ ವನಾನಿನಿಸೀನೀಗಂನನುಪತ್ನನ । ನಾಪುವ ನಾಡಿತೋರುವೆನೆಂದೂ ॥೩ ॥ ಯುಚ್ಚತ್ತಂಗ್ಯೆವರಸುತ ಹರುಷದಿ । ಹಚ್ಚಿದೀಪನಮುನಿದೇವರಿಗೆ ।। ಅಚ್ಚುತ ಬಹಳರುಕೋದಯುಕನಸಿದು । ನಿಶ್ಚಯುವೆಂದೂಮನದೊಳಗೇ ॥ ೪ ॥ ಅಂಗಳತಳ ಮನಿಸಾರಣೆಪರಿಪರಿ । ರಂಗವಾಲಿ ಬಹುಚಿತ್ರಗಳೂ || ಮಂಗಳನಿಲಯಮಾ ಸ್ಪದನ್ನೋಯುಂಬಗೆ . ಶ್ರೀಂಗರವಾಗಳೆಮಾಡಿದಳೂ ॥ ೫ ॥ ಕನ್ಮೊಣಿಯು ಹಚ್ಚಿರಕೊಂಡಂಬರ । ಘಮ್ಮನೆ। ಉಡಲತ್ಯೊವ್ಮಿಂದಾ ॥ ಪಮ್ಮೆಕಣ್ಣೆರಡೋದವು ಎಂಬಳು । ತಿಮ್ಮಪ್ಪನ ಮಹಿಮಿಯ್ಯಲಿಂದಾ ॥ ೬ ॥ ಬಲಾಲೇಶಂದರಿಸಿಣ ಹಚುತ ।ಬೈತಲೆತಿದ್ದುತ ಕುಂಕುಮ।ಗಂಧ ॥ತಿಲಕವನಿಟ್ಟು ಸುಕಂಚುಕವನು । ತೊಟ್ಟುಸುತೊಳ್ಬಂದಿಯು ಜನದಿಂದಾ ॥ ೭ ॥ ಘನ್ನತರದಕಾಲಂದಿಗಿಗಳು ರುಳಿ । ಯನ್ನುಂಗರವ ತವಕದಿಂದಾ ॥ ಚಿನ್ನದ ಪಟ್ಟಿಯುಹರಡಿಕಂಕಣಗಳನ್ನಿಡುವಳು ಬಹುಮುದದಿಂದಾ ॥ ೮ ॥ ಕೊರಳಿಗೆಮಣಿಖಚಿತ ಗಣಿತಪದಕವು ಇರಸುತಿಹೆಳು ಬಲುಪರಿಯಿಂದಾ । ಸುರಪತಿ ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠಲನೀಗಲೇ । ಬರುವನೆಂಬ ಹಂಬಲದಿಂದಾ ॥ ೯ ॥ ೨೪

ಭಾಮಿನಿ

ಅನಿತರೊಳಗೆನ್ನೆರಡು ಕಣ್ಣಿಗೆ । ಮುನಿಯೊಳೊಂದು ಪದಾರ್ಥ ಕಾಣವು । ಘನತಿಮಿರಕವಿದಿಹೆನು । ನೋಡೆಂದೊದರುತಿರೆ ಪುನಹಾ। ಕನಸಿನೊಳುಪೆಳ್ದದಂತೆ ಈಗನ। ಗನವ್ವುಆಯಿತು । ಬಾವುಕಣ್ಣಿದ । ವನ ಮಹಿಮೆ ಯುಂವರಿಸು । ಅತ್ತಿಯೊಳ ಡುತಿಸೆಂತೂ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಸಾರಂಗ ತಾಳ ಆದಿ

ಕೇಳಿರತ್ತೆ ವರೆನಾಹೇಳೂವ ಮಾತಾ । ಈಸಾಲುದೇವರಿಗೆತಪ್ಪಿದಕೆಈಘಾತಾ॥ಪ॥ ಯಲ್ಲವ ಕಣ್ಣೀಗೆ । ವಳ್ಳಿತಿತ್ತಾರೆ । ಸೀಸ್‌ಸುಳ್ಳಿಲ್ಲೇಬೇವಿನ । ಬಳ್ಳಿಯಾನುಡಿರೇ ॥೧ ಸಿಡಿಯಾನಡೆವೆಂದು ನುಡಿರೆಬಾಯಿಂದಾ ॥ ಮನಿಗೊಡೆಯಾರು ಈಕಷ್ಟಬಡಲೇನು ಛಂದಾ ॥ ೨ ॥ ಜಟ್ಟಿಂಗಾಗಿನ್ನೊಮ್ಮೆ । ತೊಟ್ಟಿಲೇರಿಸಿರೇ ॥ ಈದೃಷ್ಟಿಬಂದಾರೆವಂ । ದಿಷ್ಟುವನ್ನಿಸಿರೇ ॥ ೩ ॥ ಗೊನಿಸಲ್ಲಾಧಬ್ಬವ । ಮುಣಗಿಸಿದೀರಿ । ತಾಘನಸಿಟ್ಟಿನಾ ಕೆಲ್ಲಿ ಬನದಶಂಕಾರೀ ॥ ೪ ॥ ಸಾದೇವಿಯುಂಬದೂ ಹಾದಿಬಿಟ್ಟೀರೀ । ಈ । ಬಾಧಿಬಂತೀಗಲೆ ಶೋಧಿನೋಡಿರಿ ॥ ೫ ॥ ಕಚ್ಚೀನಗಡಿಗೆಮ್ಮ ಹೆಚ್ಚಿನಾಕೆಲ್ಲೆ ॥ ನೀ । ವೆಚ್ಚರಿಕಿಲ್ಲಾದೆ ॥ ಮುಚ್ಚಿಬಿಡಲಿಲ್ಲೇ ॥ ೬ ॥ ಅನಾಥಾಬರಲಿಲ್ಲಾ । ನಾನರಿತಿಲ್ಲಾ । ಇದು । ತಾನೆವೆಬಲ್ಲಾ ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲಾ ॥ ೭ ॥ ೩೨

ಸೀಸಪದ್ಯ

ಇಂತು ಅತ್ತಿಯಕೂಡ ಅಣಕವಾಡುತಲಿ । ನಿಶ್ಚಿಂತಬರಲೆಂದು । ಮನಸಿನಲಿ ಬಹಳಾ । ಸಂತೋಷದೀಧಂಸತುಪ್ಪಳದವ್ಯಾಲೆ ಉ । ನ್ನಂತಲರಪೊಯು । ಪರಿಯಂಕದಲ್ಲೀ । ಅಂತವಿಲ್ಲದೆ ಅಗರು ಪರಿಮಳದ ಪೊಗೆಯಿಕ್ಕಿ । ನಿಂತಿರಲುದ್ವಾರದಲಿ ಭ್ರಾಂತಿಯಿಂದಾ ॥ ಚಿಂತಿತಾ ಫಲವೀವೆನೆಂಬ । ಬಿರಿದಿಗೆಬಂದು । ಕಂತುಜನಕನು ಅಂಗಣದೋಳ್‌ನಿಂತೂ ॥ ೧ ॥ ೩೩

ಶ್ಲೋಕ

ಜಾರಚಿನ್ಹಿಯತಿಳುವರೆಂತು ಲೋಕದಲೀ । ನಾರಿಯರನುಡಿಸುವರೊ ಅಂಥ ರೀತಿಯಲೀ ॥ ಕ್ಷೀರೆರಡುಕೊಡಕೆ । ಬೆಲೆಹೇಳುಸತ್ಯದಲೀ । ಹೇರನುಣೆಯನಲು ಹರಿಗೆಂಬಳ್ ಹರುಷದಲೀ ॥ ೧ ॥ ೩೪

ರಾಗ ವರಾಳಿ ತಾಳ ಆದಿ

ಬನ್ನೀರಿ ಮನಿಯೊಳಗೇ । ಬ್ಯಾಸ್ಕರೆ ಖಿನ್ನ ರಾಗದೆ ಬ್ಯಾಗೇ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಘನ್ನಕೊಡಕಹಣವನ್ನು ಕೊಡಲಿಬ್ಯಾಡಿ । ಚನ್ನಾಗಿಈವೆನು ಮನ್ನೀಸಿ । ಯನ್ನ ಮಾತು ॥ ೧ ॥ ಕಂಡಕಂಡವರಿಗೆ ಅಂಡಲಿಯಲಾರೇ । ಗಂಡಿಲ್ಲಊರೊಳೂ ॥ ಭಂಡೆನುಹೇಳಲಿ ॥ ಅತ್ತೀಯಕಣ್ಣೀಗೆ ಕತ್ತಾಲೆಗವಿದದೇ । ಅತ್ತೀರೆಜಾಪ್ಯಥ ಉತ್ತಮ ಮಾಡೀರಿ ॥ ೨ ಅಳೂವರುಹೋಗಿ ಯೋಳುತಿಂಗಾಳೂ । ಪ್ರಶ್ನಿಹೇಳೂವರಾದಾಡೆ ವಾಲೀಯನೊಡೀರಿ॥ ನೆರೆಮನಿಯವರು ಮಂದಿರಕೊಮ್ಮೆಬಾರರೂ । ಮರುಗೂವೆ ಒಬ್ಬಾಳಿ । ಯರವು ಮಾಡಲಿಬ್ಯಾಡಿ ॥ ೫ ॥ ಬಾಲಾಕಾರೆಂಬ ವೀಕಾಲಾ ಕಾಯಿಲ್ಲವು । ಪಾಠೀಗೆಬಂದೀಸಿ

ಪಾಲೀಸಿಬ್ಯಾಗಾಸೆ ॥ ೬ ॥ ಕಟ್ಟೆಲ್ಲದಾವಮಾತು ಎಷ್ಟೆಂದುಹೇಳಾಲಿ । ಶ್ರಿಷ್ಟಿಪಾ ಪ್ರಾಣೇ ಶಾವಿಠ್ಠಲನೇಬಲ್ಲ ॥ ೭ ॥ ೪೧

ಆರ್ಯ

ಶರೀರವೆನಿನ್ನದೊಳಗೆ ಬಾಯುಂಬುವ ಮರಿವಮಾತಿನಸಂಜ್ಞಮಬ್ಯಾರೇ । ಕರಣಿದ್ದ ತ್ರಿಗೆತಿಳಿಯಗೊಡದಲೀ । ಪರಿಯಿಂಬಾಹ್ಯದಿ ಆಡುತಿರೇ ॥ ೧ ॥ ೪೨

ಶ್ಲೋಕ

ಅಂಗನಿಯಜಿಡಗಿನಾ। ಮಾತುಕೇಳುತಾ ।ಹಿಂಗಳೆಚಿಂತಿಬ್ಯಾಡೆಂದು ಶ್ರೀನಾಥಾ॥ ಶ್ರಿಂಗರಿಸಿನಾನುಂದಿರದೊಳಗೆ ಬಂದೂ । ಕಂಗಳಿಗೆಬಂದ ಆಪತ್ತೇನುಅಂದೂ ॥ ೧ ॥

ಆರ್ಯ

ಗೆದ್ದವರಲ್ಲೀತನವಾ ಯಸುರರು । ವೈದ್ಯನೊ ಯಂಬಂದದಿಅಗೇ ॥ ವೃದ್ಧಳು ವೋಹಿತಳಾಗುವಂತೆ ಬಲಿಮರ್ದನ ಮಾತಾಡುವಹೀಗೆ ॥ ೧ ॥ ಔಷಧಬಲ್ಲೆನು ಜೋತಿಷಬಲ್ಲೆನು । ನಾಪರ್ವಸುವಿದ್ಯವಬಲ್ಲೇ ॥ ತಾಸಿನೊಳಗೆ ನಿಮ್ಮನದಾಭೀಷ್ಟಿಯು। ಲೇಸಾದರೆ ಮೆಚ್ಚುವರಲ್ಲೇ ॥ ೨ ॥ ಆಲೋಚಿಸುತಿರೆ । ಆಲೋಕೆಶಗೆ ಪೇಳಿದ್ದಿನೆಯರಡ ಕ್ಷರವಾ ॥ ಮೇಲಾದನು ಯನ್ನೇಳಕಿಯಿಂದ ವಿಶಾಲಜಗತ್ರಯ ಪುಟ್ಟಸುವಾ ॥ ೩ ॥ ಸುಡೇಗ್ನಿಯ್ಯಸುರಗೆ । ಕೊಡಬಾರದೆ । ಕೊಟ್ಟಡಿವಿಯ ಪಾಲಾಗಿರೆ ಶಿವನೂ ॥ ತಡಿಯ ದೆಹೊಗೆವನ್ನೋಡದು ಪುರಾರಿಯ । ಮಿಡಕುಕಳದು ॥ ಸಲಹಿದೆನಾನು ॥ ೪ ॥ ಅರಿ ಯಾಕ್ಷಣದಲಿ ತರುಣಿಯುವಾಡಿದೆ । ತರಣಿರೆಕತ್ರಲೆ ತೋರಿಸಿದೇ ॥ ಪರುವರುಬಲ್ಲರು ಧರಣಿಸುರರಿಗೆನ್ಮೃತತರುಳನಕೊಟ್ಟುಪಾಲಿಸಿದೇ ॥೫॥ಕೆಂಡತಿಂದಭೂಮುಂಡಲದೊಳಗಿದು ಕಂಡು ಕೇಳಿಬಲ್ಲಿರಿಯೇನೇ ॥ ಗಂಡಸರೆಲ್ಲರು ಅಂಡಲಿದೂಯುನ । ಹೆಂಡರಾದ್ದು ಕೇಳಿದಿ ರೇನೆ ॥ ೬॥ ಮುತ್ತೊಂದೂರೊಳು ಸುತ್ರಲಾಯುರ: ಯತ್ತದಲೆಬಿದ್ದಿಹಬಿಲ್ಲಾ ॥ ಸತ್ವ ರದಿಂನಾ ಕತ್ರರಪ್ಪೆದಿದೆ । ಉತ್ತುಮವಧುಕೇಳಿರಿಸೊಲ್ಲಾ ॥ ೭ ॥ ಯುನ್ಮೃತ್ಯವನೃಪ ಮುನಸುಗಂಡುತನ । ತನುಜಯನೇಧಾರಿಯನೆರದಾ ॥ ನಿನಗೆತಕ್ಕಭೂಷಣವಲ್ಲೆಂದೂ । ಮುಳೆಯಕೊಟ್ಟನೂ ವ್ಯಾಲೊಂದಾ ॥ ೮ ॥ ಥರಿಪನಮುಗಳಿಗೆಜ್ವರಬರುತಿರೆನಾ । ಪರಿಹರಿಸಿದಕಾರಣದಿಂದಾ ॥ ಗಿರಿಜೇಶನಆಶೆರಸುಕನ್ನಿಕಿಯು । ಕರದುಕೊಟ್ಟಬಲುಮು ದದಿಂದಾ ॥ ೯ ॥ ಆನನಭುಜದಲಿಪ್ರಾಣಿಗಳ್ಹಡದೆನು । ಯೇನೆಂಥೇಳಲಿಸೋಜಿಗವಾ॥ ಮಾನಿನಿಯರಿಗೆಸೂಸುಕೊಡುವದನು । ಮಾನವೇತಿಳಿರೆನ್ನಯಭಾವಾ ॥ ೧೦ ॥ ತೊಡೆ ಯಿಂಥಡೆದೆನು ಅಡಿಯಿಂಥಡದೆನು । ಹಡದೆನುನಂಹೊಕ್ಕಳಲೆಲ್ಲಾ ॥ ಮಡದೀಗಲೆನಿನ್ನೊ ಡನೆಪೇಳುವದು । ಬಡಿವಾರದ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಾ ॥ ೧೧ ॥ ಎಷ್ಟೆಂಥೇಳಲಿಶ್ರಿಷ್ಟಿಗೆಲಿ ರಿಕಿದು । ಕೊಟ್ಟಕೊ ಡದಿರಬಂದಿಲ್ಲಾ ॥ ಇಷ್ಟುಮಹಿಮೆಯುನುದೃಷ್ಟಿಸಿ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠ್ಠ

ಲನೇಯಂಬುವರೆಲ್ಲಾ ॥ ೧೨ ॥ ನೋಡುವೆಹಸ್ತವ । ಬಾಮುಂದಕೆಯಂದಾಡಿಸವಿಾ ಪಿಸಿ । ಹನುತಿಳಿದೂ ॥ ಕಾಡುಬೇರುಕೊಟ್ಟೇದಿನ ಊಟವ । ಮಾಡದೆಕೋಣೆಯೊಳಿರು ಯಂದೂ ॥ ೧೩ ॥ ಮಡದಿಯುಬಿಗಿವಪ್ಪುತಪರಿಪರಿಸುಖ । ಬಡಿಸುತಿರಲುಯನ್ನಪ್ಪಿ ಕುತೀ ॥ ಪೊಡವಿಯೊಳಾರಾರರಿಯರುಎಂದೂ । ಕಡುಉಬ್ಬಲುಅವಳಾಹನ್ಮತೀ ॥೧೪॥ ಕಂಡಾಕ್ಷಣಸೀಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದೂ । ಪುಂಡರೀಕಲೋಚನಅವಳಾ ॥ ಗಂಡನಂತೆಬಂದಕಂಭ ಕೆಕಟ್ಟೇದಂಡಿಪೋದನು । ಸುರಕಾಲಾ ॥ ೧೫ ॥ ॥ ೫೮ ॥

॥ ವೃತ್ತ ॥ ಶ್ಲೋಕ ॥

ಹರಿರೂಪೆರಡುಪೋಗಲಾಗಅತ್ತಿಯನೂ । ಕರಿಯೇಬಿಡಿಸೆಂದುಯ್ಯೆದಿಹೆಳುಸ್ವರ್ಗವನೂ ನೆರೆಯುವರುಕಂಡರೀಸುದ್ದಿ ಊರೊಳಗೆ । ಹರಿಸುವರು ಯಂದುಸತಿ ವಿಡುಕೆ ತನ್ನೊಳಗೇ ॥ ೧ ॥ ತರುವಾಯ ನಿಜವಾದಪತಿಯೇವೆ ಬಂದೂ । ತರುಣೀಭಂಗವನೋಡಿ । ಯಿದು । ಏನೇಯಂದೂ ॥ ಬೆರಗಾಗಿವಗಾತೆ ಎಲ್ಲಿಗೆಪೋದಳೆಂದೂ । ಭಗಿನಿಕೇಳ್ಪೇಳೆ ಶಾಂತಾದಳೆಂದೂ ॥ ೨ ॥ ಕಟ್ಟಿದವರಾದುಕಂಭಕೆನಿನ್ನಭಾವೇ । ನೆಟ್ಟನ್ಹೇಳೆನಲುಯ ಮದೂತರೂತಾವೆ ॥ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರತ್ತಿಯನುವ್ಯೆಗೊಡಲುಯಂದೂ । ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿದರುಕೇಳ ರಿಪಯಾಶಿಂಧೂ ॥೩ ॥ ॥ ೬೧ ॥

ಆರ್ಯಾವೃತ್ತ.

ಆಮಾತೊಪ್ಪುತ ಸಾತ್ವಿಕಕಟ್ಟದ । ದಾಮುಬಿಡಿಪಿ ಸಾರ್ಥಕವಮಾಡೀ ॥ ಆವಾತಿಯಸುಖ ದಿಂದಲಿಯಿರುತಿರೆ । ಧಾಮದೊಳಗೆ ಹೆಂಡತಿಕೂಡೀ ॥ ೧ ॥ ॥ ೬೨ ॥

॥ ಭಾಮಿನಿ ॥

ಇನ್ನುನೆರೆಯುವರಿದನು ಕೇಳಿಲ್ಲನವಾನವು । ದಕ್ಕಿತೀಕೃಷ್ಣನ್ನ ನೆನಿಸಲು । ಸಲ್ಲದೆನುತಿರೆ ತರುಣಿಗರ್ವದಲೀ ॥ ಪನ್ನಗಾದ್ರಿನಿವಾಸಅಡಿದ್ದ । ನ್ನುಬಿಡನಹಂಕಾರಕೆಡಿಸುವ । ಯಿನ್ನಿವಳಮತ್ತಿಪ್ಪುಭಂಡಳವಾಡಬೇಕೆಂದೂ ॥ ೧ ॥ ತ್ವರದಿವಂದಿನಸತ್ಯವೃಧ್ಧಳೆ । ಖರಿ ಯವೆಂಬೊಲನೇಕರೂಪವ । ಧರಿಸಿವೊದಲಂತಲವ ಕವರ್ಾಚರಿಸೆ ಸದನದೊಳೂ ॥ ತರುಣಿಕಂಡಬ್ಬರಿಸುತಲಿ । ಈಧರಿಯೊಳಾಗವ । ಮಾತುಯಂಥರ । ಥರನಡುಗಥರಿ ಪೂಜಿ । ಯೊಳಗಿಹೆಗಂಡಗಂಬುವಳೂ ॥ ೨ ॥ ॥ ೬೪ ॥

ರಾಗ । ಶಂಕರಾಭರಣ ॥ ತಾಳ ಆದಿ ॥

ಬಂಥಾರೆಅತ್ತೆವರು । ಮನಿಯೊಳಗೇ ॥ ಯೇನುಬಂದೀತುನೋಡಿರಿಕೇಡುನಮಗೇ ॥ ಪ ॥ ಅಡಿಗೆಯುಮಾಡುತ । ಅತ್ತೆವರುಕುಳಿಥಾರೆ । ಅಡಕಲಿಮನಿಯೊಳು ಅತ್ತೆವರೂ ॥ ೧ ॥

ಸಜ್ಜೇಗಿತಿನ್ನುತಕುಳಥಾರೆ । ಆತ್ತೆವರು । ಮಜ್ಜೀಗಿಮಾಡುಥಾರೆ ಆತ್ತೆವರು । ೨ । ತೊಟ್ಟೇಲುತೂಗುತಕುಳಿಥಾರೆ । ಆ ॥ ಬಿಟ್ಟಾರೆಸೀರಿಯುಆತ್ತೆವರೂ । ೩ ।ಆಕಳಾಕರ॥ ವೂತ । ಕುಳಿಥಾರೆಆತ್ತೆವರು ॥ ಜೋಕಾಲಿಆಡುಥಾರೆ । ಆತ್ತೆಯುವರೂ । ೪ ॥ ತುಪ್ಪಾ ವಕಾಸೂತಕುಳಥಾರೆಆತ್ತೆವರು ॥ ಮುಪ್ಪಾಗಿ ಕೆಮ್ಮೂಥಾರೆಆತ್ತೆವರು ॥ ೫ ॥ ಹಾಳಾಹ ಗಿಯುದೊಳುಕೂಗೋರು । ಆತ್ತೆವರು॥ ಮೂಳೇಗಿವ್ಯಾಲೆಲ್ಲಆತ್ತೆವರೂ ॥ ೬ ॥ ಪ್ರಾಣೇ ಶವಿಠಲನದಯುದಿಂದ । ಮನಿಯೊಳು । ಕಾಣಬಂದಲ್ಲೆಲ್ಲಆತ್ತೆವರೂ ॥ ೭ ॥ ॥ ೭೧ ॥

॥ ಆಯರ್ಸಾವೃತ್ತ ॥

ಏನೆನೊಡಲ್ಕ ವನೊಳಗಾಪ್ರೀತವು । ಜನನಿ ನಿನಗೆನಾ ನೆಂಬುವವು ॥ ವನಿತೆಕೂಡಿಕೊಂ ಘೊರಘೋಗಲು । ಚೆನ್ನನೆಹತ್ತ್ಯೋ ಡುತಬರುತಿಹವೂ ॥ ೧ ॥ಈಪರಿಯಾಗಲು । ಮನಿಯೊಳಗಿನ್ನಾ । ವಾಂಪರಿಯುಲಿಇರಬೇಕೆಂದೂ ॥ ಗೋಪಾಲನಬಳಿಯುಲಿಬಂದಾಡುವ ಆಪುರುಪನುಮನದೊಳುನೊಂದೂ ॥ ೨ ॥ ಈತನುಈಸತಿನಿನ್ನದು । ಮನಿಯೊಳು । ಪ್ರೀತಬಂದುನಿಂದಿರಗೊಡದೂ ॥ ವಾತಸನಿಮ್ಮನಿಯೊಳಗಿಸುವೆನೆನಲು । ಶ್ರೀತಾಪಸಪೇ ಳುವಕರದೂ ॥ ೩ ॥ ಆನಿಸ್ಯವಿಲ್ಲೆಂದಾಗದು । ತಿಮ್ಮಪ್ಪನಹರಿಕೇನಾಂದ್ದೀತೂ ॥ ಘನ ಗಿರಿಯಾತ್ರಿಯುಮಾಡಿಬಸ್ಸಿ । ನಮ್ಮನಿನಿಮ್ಮದೇವೆಯಿದ್ಧೀತೂ ॥ ೪ ॥ ಯುಂದಾಜ್ಞಾಪಿ ಸಲಾತರುಣಿಮುನಕೆ । ಬಂದುದಚಲದ್ಯಾತ್ರಿಯುಮಾಡೀ ॥ ಛಂದದಿಂದಬಂದಿರುವರು ಕೃಷ್ಣನ । ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಸತಿಪತಿಕೂಡೀ ॥ ೫ ॥ ಆಗಾಸುಂದರಿ । ತನ್ನಾಹಂಕರ। ನೀಗಿಸತಿಯುರೊಡನೆಪ್ರತಿದಿನಾ ॥ ಭೋಗಿಸುತಿಹೆಳಾನಂದದಿಂದ । ಶ್ರೀಭಾಗೀರಥಿದೇವಿಯು ಪಿತನಾ ॥ ೬ ॥ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನಚಾರಲೀಲಿಗಳು । ಸಾನುರಾಗದಲಿ । ಕೇಳದರೇ ॥ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ । ಒಹುದೋಷಜಕ್ಲೇಶಗಳಿನಾಗವು ।ಸದ್ಗತಿಸಾರೆ ॥ ೭ ॥ ಜಯುಮತ್ಸ್ಯಕ ಮಠಕಿಟನರಹರಿವಟು । ಜಯುಭಾರ್ಗವಖರರಿಪು । ಜಯುತೂ ॥ ಜಯುಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಸುಬು ದ್ಧಕಲಿಕಿಜಯು । ಜಯುಪ್ರಾಣೇಶವಿಠ್ಠಲಜಯುತೂ ॥ ೮ ॥ ಅಂತೂಪದಗಳು ॥ ೭೯

ಶ್ರೀಗೋಪಿಮನೋಹರಾಯುಮಂಗಳಂ ॥ ಶ್ರೀಗುರುಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು

॥ ಶ್ಲೋಕ ॥

ತರುಣಾವಸ್ಥೆಯಲಿಂದಗೋಕುಲದಲೀ । ತರುಣಿಯರ ಕೂಡಾಡುತಾ ॥ ಭರತಾಲಂಕರ ನಾಟಕಗಳ ಕಲಿಸೀ । ಪರಿಪರಿಯ ಸುಖ ಸುರಿಸುತಾ ॥ ಇರುತಿರುತೆಲ್ಲರು ಬಿಟ್ಟುಕಂಸಕರೆಸಲೂ । ಹರಿ ಮಧುರಿಗೆ ಪೋಗಲೂ ॥ ಸ್ಮರಸಾಬಾಧಿಗೆ ಭ್ರಾಂತರಾಗೆ ಒಲಿದೂ । ಇರಲೋರ್ವಳಿ ತೆಂಬಳೂ ॥ ೧ ॥ ೨

ರಾಗ ಕಾಂಬೋದಿ ತಾಳ ರೂಪಕ

ಧಿಕುಧಿಕು ಜನ್ಮವು ಸಾಕವ್ವಾ । ಲಕುಮಿಪಾಶ ನಗಲದಸವ್ವಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಪುರುಷಾಪತ್ತ್ಯರ ಧನಮುನಿರ್ಜಾತನು । ಮರಿಸಿ ಮದುಳು ಮಾಡಿದನವ್ವಾ ॥ ೧ ॥ ಯಲ್ಲಿ ಹೋಗ ಬಿಟ್ಟಿನುತಿರಲೂ । ಮನ ॥ ಕಲ್ಲುಮಾಡಿ ತೆರಳಿದನವ್ವಾ ॥ ೨ ॥ ಪ್ರಾಣಪದಕಂ ದರಿತಿಹೆವೆ ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲೆಲ್ಲಿಹನವ್ವಾ ॥ ೩ ॥ ೩

ಶ್ಲೋಕ

ಹೀಗೆಂದೊಬ್ಬಳು ಗಾಯನಂಮಾಡಲೂ । ಆಗೆಲ್ಲವ್ವೆಯರುವುತಾ । ಆಗೋಡಯಲಿ ಬರೆದ ಪ್ರತಿಮಿಯಂತೇ । ಆಗಲ್ಕೆ ಕಡುಸುಯ್ಯುತಾ । ನಾಗಾವೇಣಿಯ ಯೋರ್ವಳಿಂತೆಂಬಳೂ । ಯೊಗೀಶನಂ ಕಾಣದೇ । ನೀಗಿಚಿಂತೆ ಮನೆಲ್ಲ ಕೇಳು ಭೂಪಾ । ಈ ಗಾನು ಪೇಳ್ವೆನದೇ ॥ ೧ ॥ ೬

ರಾಗ ಕಹರಬಿ ತಾಳ ಆದಿ

ಹ್ಯಾಂಗೆಮಾಡಲೆವ್ವ ರಂಗಾಹೋಗಿ ಬರಲಿಲ್ಲಾ । ಈಗಬರುಥೀನೆಂದುಪೇಳಿ ಬ್ಯಾಗಹೋದಾ । ಹೇಳಬುದ್ದೀ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಮಂದಿರಾವೆಂಬೊಗು ಬ್ಯಾಸರಾಗುತನ್ನದುಕಾ ॥ ವೆಂದರೊಲ್ಲಾದವ್ವ ಜೀವಾ ನಿನ್ನೆ ಬೆಳತಸಕಾ । ಯಿಂದಿರೇಶನ । ಪದಧ್ಯಾನಾ ॥ ದಿಂದವೊಗ್ಗಲೋಳು ವೊಲಿಯಾ ಕಂದಸ್ನಂಬಲ ಜರಿದೆ ಯಾರೆನಂದರೂ ಅನವಲ್ಲರ್ಯಾಕೆ ॥ ೧ ॥ ಯಿದ್ದಕಾಲಕೆ ಅತ್ತಿ ಅತ್ತಿಗಿ ಗಂಡ ವೈದುನರಾ । ಸದ್ದುತಪ್ಪಿಸುವದರ ವಳಗೆಬಟ್ಟವೆ ಘೋರಾ । ಮಧ್ಯದಲ್ಲ್ಯೆವ್ವಿಂಡಲೊವ್ವೆ । ಯದ್ವಮಧುರಾ ಪುರದ ಸ್ತ್ರೀಯರು । ಬುದ್ಧಿವಂತಾರಾದರು । ನಾವೆ । ಕದ್ದಕಳ್ಳೇರಾಗಿದಿವೆಲ್ಲೆ ॥ ೨ ॥ ಮಾರಬ್ರಹ್ಮ ರಾಣಿಯಿಟ್ಟದು ಜ್ಞಾಪಕರದೇಸೇ । ಧೀರ ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲಗೆ ದಾರಿಕೊಡರೇನೇ । ನಾರಿಯರ ವಶವಾದನೇನೋ । ತೋರದುಮತಿಜಾಣೆ ಯಮುನಾ । ತೀರಕನ್ನಾ ಹೋಗುವೆನಲ್ಲೀಂ । ದಾಯಲಬಾಹೋರಕೇಳುವ॥೩॥

ಆರ್ಯಾವೃತ್ತ

ಅಂಗನಿಯರು ಭಗವಂತನ ಕಾಣದೆ । ಅಂಗಲಾಚುತಲಿ ಯಿರಲಿತ್ತ ॥ ಅಂಗಜಪಿತ ಉದ್ಧವಗೀಪರೀ । ತನ್ನಿಂಗಿತವನು । ಪೇಳುವನತ್ತಾ ॥ ೧ ॥ ೧೦

ರಾಗ ಶಾಮಕಲ್ಯಾಣಿ ಅಟ್ಟತಾಳ

ನಡಿಯೋ ವೃಂದಾವನಕೆಂದೂ । ಯನ್ನ ನುಡಿಗಾಳ ಮನಸೀಗೆತಂದೂ ॥ ಜವ ನಡೆಯೊ ವೃಂದಾವನ ಕೆಂದೂ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಉದ್ಧವ ಗೋಕುಲ ದವರೆಲ್ಲ ಬಳಲುತ । ಯಿದ್ದಾರು ಈಕ್ಷಣಹೋಗೂ ॥ ೧ ॥ ಸ್ಮರಿಸೂತ ಯನ್ನಯ ಚರಿತೆಯ । ಚಿಂತಿಯ । ಮರತು ಸುಖದಲಿಹೆದೆನ್ನೊ ॥ ೨ । ನಾಥನಿ ದ್ವ್ಯಾದಕಿಯೂ ದಿನದಲಿನಂದ ॥ ಗಾದ ದ್ದ ಆರಿಕಿಯಮಾಡೂ ॥ ೩ ॥ ತಾಯೀಗೆ ಬೊಮ್ಮಾಂಡಾ ಬಾಯೊಳು ತೋರಿದೇ । ಈಯೊಖ್ಯಾನರಿಕಿಯ ಮಾಡೂ ॥ ೪ । ಹೆಗ್ಗಾಗಳಂಪಲಿಕಟ್ವಾಲುಪಪದಗಳು । ವೆಗ್ಗಳ ಮಾಡಿಪ್ಪುಳೀಳೂ ॥ ೫ ॥ ಪೊದತಾಡನದಿಂದ । ಮುರಿದೆನುನ್ನತದ್ವಯ । ಪಾದಪವಿ ದನೆಲ್ಲಪೇಳೂ ॥ ೬ ॥ ಸಣ್ಣಾವನಾಸರೆ ಪೂತನಿಕೊಲ್ಲೀನೇ । ಉನ್ನಾತ ಪೋಬೊಮ್ಮ ನೆನ್ನೊ ॥ ೭ ॥ ಬಿದ್ದುಮಡುವಿನೊಳು ಸರ್ಪವನ ಸೀಕ್ಷಿಸಿ। ಎದ್ದುಬಂದದ್ದೆಲ್ಲ ಪೇಳೂ॥೮। ಬೆರಳಿಂದಗೋ ವರ್ಧನಾದ್ರಿಯ ನೆತ್ತಿದೆ ತರುಳರ ಕೃತ್ಯನೋಡೆನ್ನೊ ॥ ೯ ॥ ಕಾಡ ಕಿಚ್ಚುನುಂಗಿ ಗೋಪಾಲರುಳುಹಿದೇ । ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ ಮಹಿಮೆ ನ್ನೊ ॥ ೧೦ ॥ ಸಂಗ ಪಪೇಕ್ಷಿಸಿ ನೋಂಗೂಪದ್ಯಾಕೆ । ಗೋ । ಪಾಂಗನಿಯರನ ಸಂತೈಸೂ॥ ೧೧ ॥ಮತ್ತೊಂ ದುಃಮೋಚನಿ ಬಿಟ್ಟ ಚನ್ನಾಗಿ । ಸ ।ದ್ಭಕ್ತಿಯನ್ನಲ್ಲಿ ಮಾಡನ್ನೂ ॥ ೧೨ ॥ ಕಾಮಿನಿ ಯರನ ನಾಒಬ್ಬಾನೆ ರಮಿಸೀದೇ । ಈನುಹಿಯ ತಿಳಿಸನ್ನೂ ॥ ೧೩ ॥ ವೈಕುಂಠತೋ ರಿದೆ ನಂದೀನೆಲ್ಲಾರಿಗೆ । ಈಕಥಿಯರಿಕಿ ಯಮಾಡೂ ॥ ೧೪ ॥ ಬಿಲದೊಳು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಾ ಕಳಗಳರ್ಭಕರೀಗೆ ಪಳತುಮಾಡಿದ್ದೆಲ್ಲ ಪೇಳೂ । ೧೫ ॥ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲಾನು ನಾನೇವೆ ಯಂಥೇಳು । । ಮಾನವ ನೆನ ಬ್ಯಾಡಿರೆನ್ನೊ ॥ ೧೬ ॥ ೨೬

ಆರ್ಯಾ

ಇಂತುಪೇಳಿ ಉದ್ಧವನ । ವ್ರಜಕೆ । ಭಗವಂತಕಳ್ಪಲು ಒಳ ಗೋಪಿಯರೂ । ಕಂತುಶರವ್ಯೆಥಿಗೆ ಪರವಶದಿ ಭ್ರಮರ । ಸಂತತಿಳಿದ ವನನುಡಿಸುವರೂ ॥ ೧ ॥ ೨೭

ರಾಗ ಕಾಂಬೋದಿ ಅಟ್ಟತಾಳ ಅಷ್ಟಕಧಾಟಿ

ಕಳಿಸಿದಾನೆ ಭೃಂಗಶ್ರೀಕಾಂತಾ । ನಿನ್ನ ಜೇಕಂತಾ । ನಮ್ಮತಿಳಿದು ಬಾ ಯಂತಾ ।। ಪಲ್ಲ ।।

ಶ್ಲೋಕ

ಅಂದುಕರಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಕ್ರೂರಬಂದಿದ್ದನಲ್ಲಾ । ಮುಂದಗಮ ನೆರಾಗಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವ ದುಸಲ್ಲಾ ವೆಂದು ಚರಣಗಳಿಗೆರಗಲ್ಕೇ ಪೊಸದಿಲ್ಲಾ । ವೆಂದುತಿಳಿಸಿ ಕಾಣದಂತೇ ಪೋಗಿಹೆನುಖುಲಲ್ಲಾ ।। ೧ ।

।ಪದ।

ಯಿಂಥವಂಚಕ ಬುದ್ಧಿಸಲ್ಲೊದೇ । ತನಗಿದು ವೋದೇ । ಕೂಡಿದವರೊಳು

ಭೇದೇ । ಯಂಥೆಂತಕೇಡೂ ಮಾಡಿಹೆಕೇಳೂ । ಪರಮದಯಾಳೂ ।ತಪ್ಪನಮ್ಮಾದೆ ಪೇಳೂ ।ಪಂಥಉಳ್ಳವ ನಮ್ಮಮನಿಗಂಡಾ । ವಿಪರಿದಚಂಡಾ । ಪೇಳಲಿನ್ನೇನುಭಂಡಾ ಕಂತುಪಿತನ ಪಲಿಸಿದಳೆಂದೂ । ಕನ್ನೊಳಗೆನೊಂದೂ । ಕೊಳ್ಳುತಿಹೆಬಹಳೆಂದೂ ॥ ೨।

ಶ್ಲೋಕ

ಕಂಡೂಹೋದರೆ ನಾವುನಿಲ್ಲಿಸುವದೆಂದೂ । ಪಾಂಡೋರಂಗನು ಕದ್ದುಹೋಗಿ ಹಾನೊಬಂಧೂ। ವಿಂಡಿವಿಂಡೆರಾರ ವಿಸಿಕೊಳುತ ಲ್ಲಿನಿಂದೂ । ಭಂಡೂಪೇಳಲು ಅಟ್ಟಿದನೆ ನಿನ್ನ ಸಿಂದೂ ।। ೩ ।

ಪದ

ತಮ್ಮವ್ವಾ ಶ್ರೀಯಶೋದೆ ವಮ್ಮಾನಾ । ನಂದಗೋಪನಾ । ನೋಡಿಬಾಯಂದು ನಿನ್ನಾ । ಅವ್ಮಾರನುತ ಕಳಿಸಿಹ್ಯನಲ್ಲಾ । ಯಿದುಪುಶಿಯಲಾ ನಮ್ಮಪೇಕ್ಷವಗಿಲ್ಲಾ ಅಮ್ಮವ್ವ ಈಕಾಮ ನಟ್ಟೂಳೀ । ಗಾಗಿಯದಿಸೀಳೀ । ವೃದ್ಧಗಂಡರಪ್ಪಾಲೀ ।ದಮ್ಮು ಗಟ್ಟಿವ್ಮನುವಲ್ಲರೋ । ಮಾತನಾಡರೋ । ಮುಂದುಪಾಯುವತೋರೋ ॥ ೪ ॥

ಶ್ಲೋಕ

ಶೀರಿಡಡಲಿಯಿಟ್ಟು ನಾವೆಲ್ಲಕೂಡಿ । ನೀರೋಳಾಡಲು ತಾಕದ್ದುಕೊಂಡುಓಡೀ। ಮಾರಾಮಂದೀನೋಡಿ ಭಂಡಾಟಮಾಡೀ । ಸೂರೀವಾಡಿದ ಕ್ಷೀರಕುಡಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಡೀ ॥ ೫ ।

ಪದ

ಮಡುವಿನೊಳಗ ಯಾದೋಯ್ಯನೂ । ವಸ್ತ್ರತೆಗುವವೂ । ಮುದ್ದಿಸುತ ರವಿ ಸುವನೂ । ಓಡಿಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ತೆಕ್ಕಿಯಲಿಂದಾ । ಬಹಳಾನಂದಾ । ಬಡಿಸುವ ಶ್ರೀಮು ಕ್ಕುಂದಾ ॥ ಮುಡಿಯನಲ್ಲಾಡಿಸಿ ನಗಿಸೂವಾ । ಬಹುನಲಿಸೂವಾ । ನಮ್ಮನೆ ಲ್ಲಬಗ್ಗಿ ಸುವಾ । ಕೊಡಿಲಾಳಿಯಂದೇರಿ ಕೊಂಬೋನೋ । ಓಡ್ಯಾಡಿಸುವೋನೊ । ಯಿವು ಮರ ದಿಹ್ಯನೇನೋ ॥ ೬

ಶ್ಲೋಕ

ನಿತ್ಯಾನವ್ಮೊಳ್ ಕ್ರೀಡಿಸುವವಿವರವೆಲ್ಲಾ । ಸತ್ಯಾವಲ್ಲಭ ಸ್ಮರಿಸಲ್ಕೆ ನಿಮಿಷ ನಿಲ್ಲಾ । ಮುಕ್ತೀಕೊಂಡಿಹ್ಯಾರಲ್ಲಿ ಹ್ಯಇಗಡೆರೆಲ್ಲಾ । ಯತ್ರಾತೋರದೆ ಲಾಲಿಸೆಮ್ಮ ಯಸೊಲ್ಲಾ ॥ ೭ ॥

ಪದ

ಇಷ್ಟ್ಯಾಕೆ ಬಳಲೂವಿಯಂಬಿಯ್ಯಾ ಕೆಳೋಹಡದಯ್ಯಾ ॥ ನೊಡೋ ಕೃಷಿಯೂದ ವ್ಯೆಯ್ಯಾ ಉಟ್ಟಾಂಬರಗಳು ಮಾಸಿದ ವೆಂಬೋಯಚ್ಚರಿಲ್ಲಂಬೋ । ಅನ್ನ ಜರಿದೇವು ಕಾಂಬೋ ॥ ಬಟ್ಟೆಯಿಲ್ಲದೆಯಂದು ಬರುಥೀನಿ । ಯಂದ । ಬಹುಮಾನಿ । ಯಮ್ಮ ಮಾಡೀದ ಹಾನಿ । ಮುಟ್ಟಾದೆ ಯಮ್ಮಾ ಸರವನಿಗೇ । ಮಾಡುವ ಹ್ಯಾಂಗೆ । ಮಿತ್ರೆರೆಂಬೋರು ಹೀಂಗೆ ॥ ೮ ॥

ಶ್ಲೋಕ

ತಾಯಿಹ್ಯಾತನಕನಾವೂ । ಆರಹಂಘ ಚ್ಚ ಲಿಲ್ಲಾ । ತಾಯಿತಂದಿಗಳು ಗಂಡಾ ಅತ್ತಿ ಮಾವಂದಿರೆಲ್ಲಾ ॥ ಶ್ರೀಯರಸನವರು ಯಂದೂ । ಕರಿಣಾತ್ರವಾಡಲಿಲ್ಲಾ । ಮಾಯಾವಾಗಿನಮ್ಮನು ಕಾಡಿಸುವದುಸಲ್ಲಾ ॥ ೯ ॥

॥ ಪದ ॥

ನಮ್ಮಹಂಬಲವ್ಯಾಕೆ ಪ್ರಾಣೇಶಾವಿಠಲಗೆಕ್ಲೇಶಾ । ಬಡುವದುನಮ್ಮದೊಷಾ ॥ ಸುಮ್ಮಾನೆ । ಅವನ್ಯಾಕೆದೂರೂವಾ । ತಾನೆಸಾರೂವಾ । ಮನಬಂದಾರೆಯಿರುವಾ ॥ ಕರ್ಮಾನುಸಾರನು । ಭೋಗೀಸೀ । ಯಮ್ಮಮನದಾಸೀ । ತಿಳಿಸವಗೆಪೂರ್ಬೈಸೀ । ವಮ್ಮೆ ಮಾತ್ರೆ ಮಗೆದರ್ಶನ ಕೊಟ್ಟೊ । ಸೋಗುವದುಶಿಟ್ಟೊ । ಬೀಡುವದು ದಯ ಬಿಟ್ಟೊ ॥ ೧೦ ॥ ३೭

ಆರ್ಯ ವೃತ್ತ

ಇಂತು ಭ್ರಾಂತಿ ಯಿಂದಲ್ಲಿ ನುಡಿಸಬಹು । ಕಾಂತಿಯುರಥ ಕಂಡುದ್ಧವನೂ ॥ ಕ-ತುಪಿತನು ಪೇಳಿದ ಮಂಗಳನುಡಿ । ಸಂತೋಷದಲಿಂ ಪೇಳೂವನೂ ॥ ೧ ॥ ३೮

ರಾಗ ರೇಗುಪ್ತಿ ತಾಳ ರೂಪಕ

ಸೌಭಾಗ್ಯವತಿಯರ್ಯಾ ಕೇಳಿ । ಶ್ರೀಭಗವಂತನ ವಾಕ್ಯ ವಿವೂ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಸ್ಮರಿಸುತತನ್ನಯ ಚರಿತಿಯ ಚಿಂತಿಯ । ಮರದು ಸುಖವಬಡುತ । ಇಹದೇವಾ ॥ ೧ । ಸಿಂಧುವಿನೊಳು ಸಿಲ್ಕಿಹ್ಯದನು ಬಿಡಿಸಿದೇ । ನಂದಗದರಿಕಿಯು ಮಾಡೆಂದಾ ॥ ೨ ॥ ಬಾಯಿತೆರದು ಬೊಮ್ಮಾಂಡವ ತೋರಿದೆ । ತಾಯಿಗದರಿಕಿಯ ಮಾಡೆಂದಾ ॥ ३ ॥ ಬಲುಹಗ್ಗವಕಟ್ಟಲು ಬೆಳಸಿದೆ ಕಾಗಳು । ಇದನರಿಕಿಯು ಮಾಡೆಂದಾ ॥ ೪ ॥ ಪದ ತಾಡನದಿಂದೆರಡು ಮರಾಮುರಿ । ದದುಈಗರಿಕಿಯು ಮಾಡೆಂದಾ ॥ ೫ ॥ ಪೂತನಿ ಶಕಟಾದ್ಯರ ಕೊದೆಂನು ಈ । ವಾತುಗಳರಿಕಿಯ ಮಾಡೆಂದಾ ॥ ೬ ॥ ಬಿದ್ದುಮುತುವಿನೊ

ಳುಸರ್ಪನಾ ಸೀಕ್ಷಿಸಿ । ಎದ್ದುಬಂದದ್ದರಿಕಿ ಮಾಡೆಂದಾ ॥ ೭ ॥ ಅಂದುನಗವಪೊತ್ತು ಳಿಸೀದೆ । ತುರುಬಹು । ಮಂದೀಯನ್ನಿದರಿಕಿ ಮಾಡೆಂದಾ ॥ ೮ ॥ ವಿಪಿನಾಗ್ನಿ ಯನುಂಗಿ ಗೋಪಾಲಕರಾ । ವಿಪತ್ತು ಕಳದ್ದರಿಕಿ ಮಾಡೆಂದಾ ॥ ೯ ॥ ಕಾಮಿನಿಯರು ಬಹು ತಾ ನೊಬ್ಬನು । ನಿನುಗೀನು । ಹಿವಿಗಾಯರಿಕಿ ಮಾಡೆಂದಾ ॥ ೧೦ ॥ ಲೋಕವಿಲಕ್ಷಣನಾ ದಪ್ರಯುಕ್ತ । ಸುವೈಕುಂಠ । ವತೋಱದೆನೆಂದಾ । ೧೧ ॥ ಬಿಲದೊಳುಸಿಕ್ಕೀದ । ಗೋವು ಬಾಲಕರಾ । ಸಲುಹಿದದರಿಕಿಯು । ಮಾಡೆಂದಾ ॥ ೧೨ ॥ ವಂದೊಂಥೆಳಲಿ । ಕಂಡದುಮುನಸೀಗೆ । ತಂದುಕೊಂಡು ಸುಖಿಸುವದೆಂದಾ ॥ ೧೩ ॥ ಸರುವ್ವೋತ್ಕ್ಯುಮನೆಂ ದರಿವವದು ತನ್ನನು । ನರನೆಂದನಬ್ಯಾಡಿರಿ ಯಂದಾ ॥ ೧೪ ॥ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲಾನು । ಸರ್ವದನಿಮ್ಮ್ಯಯ । ಧ್ಯಾನದೊಳಗೆ ತಾನಿಹೆನೆಂದಾ ॥ ೧೫ ॥ ೨೪

ಆರ್ಯವೃತ್ತ

ಮೃದುವಚನಿಂಥೇಳಿದ । ಹರಿಯನೆ । ಮುದದಿಂ ಕೇಳುತಲರವಿಂದಾ । ವದನಿ ಯರುದ್ಧವ ನೆಂತಿಳಿಯದೆ । ಷ । ಟ್ಪದಗಂಬರು । ಈಪರಿಯಿಂದಾ ॥ ೧ ॥ ೨೫

ರಾಗ ಮಾರವಿ ಅಟ್ಟತಾಳ

ಮುಸೀಜಾನಯ್ಯನು ಕನಸಾದನೆನುತಿದ್ದೆ । ವನುಮಾನವ್ಯಾತಕಿನ್ನೂ । ವನಿಶೀ ರಿದ್ದಲ್ಲಿ । ನೆನಪಾದಿವೆನಾವು । ಘನಕ್ರಿಯವಂತ ರಂಗಾ। ಹೇಭೃಂಗಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಆವ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಆವ್ಯಾಳ್ಯದಲಿಬಂದ ।ಆವಮುನಿಯೊಳುನಿಂದಾ॥ ಆಊರೊಳಗೆಬಂದು ।ಆವ ಕೆಲಸಮಾಡ್ದ ।ಆವಯೋಚನಿಯೊಳಿಪ್ಪಾ । ಹೇಮುಧುಪಾ ॥ ೧ ॥ ಯಲ್ಲಿಕುಳ್ಳಿರುವ । ಮತ್ತೆಲ್ಲಿಸಂಚರಿಸೂವ । ಎಲ್ಲೆನುವಾತಾಡುವಾ । ಎಲ್ಯುಂಬುನುಡುವ । ಹಾಂಗಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ರುವ । ಮ । ತ್ತೆಲ್ಲೆನಿದ್ರಿಯ ಮಾಡುವಾ । ಆಕಿತವಂ ॥ ೨ ॥ ನೀನಾವಲ್ಲಿರುವನೋ । ಯೇನಾಊರಾತನೋ । ಕಾಣೇವೋ ನಿನಗುರುತಾ । ಈನಮ್ಮೆಲ್ಲರಸಿಲ್ಲಿ । ಮಾನಕಳ ದುಕೋದ । ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲತಾನೂ । ನೋಡಿನ್ನೂ ॥ ೩ । ೨೬

ಆರ್ಯ

ಯಿಂತಾಡಿ ಮನಸು ದಣಿಯದೆ ಪುನರಪಿ । ಕಾಂತಿಯರುದ್ಧವ ಗಂಬುದನೂ ಚಿಂತಿಯಿತರ ವಿಷಯದಲಿಡದಲಿ । ಕೇಳ್ ಸಂತೋಷದಿ ನೃಪಪೇಳುವೆನೂ । ೧ ॥ ೨೭

ರಾಗ ಕಾಂಬೋದಿ ಆದಿತಾಳ

ಮಧುರಿಪುಬಂದೇನುಮಾಡಿದಾ ನಲ್ಲಿಮಧುಪ। ಮರಿಯದಲೆ ತಿಳಿಸಿದಾ ॥ ಪಲ್ಲ॥ ಆನಿಯುಗಸನಂತೆ ಎನೋವ್ಮೆತಿದ್ದಂತೆ । ಶ್ರೀನಾಥಾಕೊಂದನಂತೆ ಖರಿಯೇವೆ । ತಾನೆ ತಂಡಿತ್ತನಂತೆ ಪೋಣಿಸೀದಮಾಲಿ । ಗಂಧಾಮಾನಿನಿ ಕೊಟ್ಟಳಂತೆ ಖರಿಯೇವೇ । ೧ ॥ ಬಿಲ್ಲೀನ ಹಬ್ಬವಂತೆ ಮಲ್ಲಾರ ಮ್ಯಾಳಪಂತೆ । ಬಲ್ಲೀದಗಜವಂತೆ ಖರಿಯೇವೇ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಿ

ಪಾಳತೆಂತೆ ನಿಲ್ಲಾದೆಕೊಂದ ಕೃಷ್ಣನೂ ।ಕುಲ್ಲಾ ಕಂಸಾನೆಂಬೋರು ಖರಿಯೇವೆ । ೨ ॥
ಅಸ್ತಿ ಪ್ರಾಸ್ತ್ರಿಯೆರು ನಿರಸ್ತರಾಘ್ಯೇದರಂತೆ । ಸ್ವಸ್ಥ ಮಧುರಿಯಂತೆ ಖರಿಯವೇ ।
ಹಸ್ತೀಪ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲಗೆಸುರರಶುಭಾ । ಮಸ್ತೂ ಎಂಬೂರಂತೀದುಖರಿಯವೇ ॥ ೩ ॥

ಆರ್ಯವೃತ್ತ.

ಹತ್ತು ಭಾರಿಗಿದು ಹತ್ತದವಾತಾ । ಮತ್ತಿ ಭಗವನೆರಿ ಕರಸಿಹ್ಯರೂ । ತತ್ತ್ವಲ ವಾಡದೆ ವಿಸ್ತರಿಸೆವ್ನೊಳು । ವೃತ್ತಾಂತೆಂಧೀಗಾಡುವರೂ ॥ ೧ ॥ ೬೨

ರಾ ಶಂಕರಾಭರಣ ತಾಳ ಅಟ್ಟೆ

ಭೃಂಗವಾಜಧೆಳ್ಳೀಹ್ಯಾ । ಅಂಗನಿಯೇರಾ । ಕೃತ್ಯವಾ ।ತುಂಗದೇವಾರಾಗಿ। ನೀಬಂದೆಶ್ಯೇಭೃಂಗ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ನಿಲ್ಲಗೊಡದಾಲೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿನಲ್ಲನ ಕರ ಪಾವ್ಯೆದಾನೂ । ಬಿಲ್ಲುಹಬ್ಬೆಂದು ಸತ್ಯವೇನೊಭೃಂಗಾ । ಯಲ್ಲಿ ವೃತ್ತಾಗೀಇದ್ದಾನೋ ಖುಲ್ಲಿಅಕ್ರೂರನೆನುತಿದ್ದಾ । ಅಲ್ಲಿಏನಂಬೊರಾವನಿಗೆಭೃಂಗಾ ॥ ೧ ॥ ವಾರನಯ್ಯಾ ನಂಗಸಂಗಾ। ಹಾರೈಸೀಕೊಂಡೀಬಗೆ । ನಾರೇರೆಕರೀಸಿ ಕೊಂಡಾರೆಭೃಂಗ । ವಿಾರೀದವಾತಾ ಯಿಾತೀದೂ । ಜಾರೇರಾ ಕುಂಠಾಣೀತಾನಾ ಪರುಷಾಗೆ ನಾಚೀಕಿಲ್ಲೆನೋ ॥ ೨ ॥ ಅವಲಂಕಾರಿಟ್ಟೀಹ್ಯಾರೋ । ಆವಂಬಾರ ಉಟ್ಟೀಹ್ಯಾರೋ । ಆವಾವ ಶಾಸ್ತ್ರಾಬಲ್ಲಾರವರುಭೃಂಗಾ ॥ ಆವಾಶೃಂಗಾರಾಗೂವಾರೋ । ಆವಸೌಂದರ್ಯ ತೋರ್ವಾರೋ । ಆವಾಭಾವಾ ತೋರಿಸೂವಾರೊ ಭೃಂಗಾ ॥ ೩ ॥ ಮೆಲ್ಲನೆನುಡಿವಾರೂಚಾಜೀ । ಮಲ್ಲಿಗಿ ಮುಡಿವಾರೊ ಮಡ್ದಾ । ಗೊಲ್ಲಾತೆರೆಂದೆವ್ನಾಗಂಬೋರೊ ಭೃಂಗ ॥ ಸೊಲ್ಲುಸೊಲ್ಲಿಗೆ ನಗುವ್ರೋರೆಯಲ್ಲೆಂದಾರಲ್ಲೆ ತಿರುಗೋರೆ ನಲ್ಲಾರಾಭೀತಿಬಿಟ್ಟೆಹ್ಯರೆ ಭೃಂಗಾ॥೪ ಯಂದೀನಾರಭ್ಯ ಯೋಚಾನೆ । ಸಂಧೀಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೊಶ್ರೀ । ಇಂದೀರೇಶಾ ಬರಬೇಕೆಂಬೋದೂ । ನಂದಾಜಾಗೆ ನಗೂವಾರೋ । ಮಂದಿ ಬಾತ್ಮೀಗೆವ್ಯೆಂಚಾನಾ । ತಂದಾತ್ಯರನಾವಾಡಿದಾರೊಭೃಂಗಾ ॥ ೫ ॥ ಹುಟ್ಟೀಕಲಿತಾರೋಕೃತ್ಯಾ । ವೊಟ್ಟಾವೊದಲೀಗೆ ಬಲ್ಲಾರೋ । ಕೆಟ್ಟಜ್ಯಾತೀಯಾರೊ ಅಣ್ಣಯ್ಯ ಭೃಂಗಾ । ಯಿಷ್ಟುವಾಡಿದವ್ಯಾಲೆ ಕಂಗೆಟ್ಟುಆವರಿಗೆ ನಾವು ॥ ದುಷ್ಟಾವಾತಾಡಾಬ್ಯಾಡಾವೆನೊಭೃಂಗಾ ॥ ೬ ॥ ಸಟೆಯಾತೀವ್ಯೊ ನಿನ್ನೊಳ್ । ನಿಟಲಾಕ್ಷನಾಣೆವ್ನನೂ । ಕಟಕಟಾ ವಿಾಡಿಕಿಸುವಾರೋಭೃಂಗಾ । ಧಿಟರೊದಯಾಹೀನರೋ । ಕಠಿಣಾರೊ ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶಾವಿಠಲನೇನೂ ವಾಡಿದಾರೋ ॥ ೭ ॥ ೬೯

ಆರ್ಯ

ಪ್ರಜ್ಞಾಪರೀಕ್ಷಿತಸಂಜ್ಞಾತಿಳಿಯೊಟನ । ಛಿಜ್ಞಾರೊಯಂಬಗೆ ತೋರುವೆರೂ । ಯಜ್ಞಾನಲ್ಲಿ ವಾನವುಗ್ನ ವಾಡಿಹ್ಯರು ॥ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಲ್ಲ ಬಲಿಯರೂ ॥ ೧ ॥ ಭಾವಿ

ನಿಯರೂನುಡಿ ಭೂಮಿಗೆಪಾವನ । ತಾಮರಸಜನ ।ರಿಗೆ ದೊರಕದೆಲೋ । ಈಮಹಕಥೆ ಸುಪ್ರೇಮದಿ । ಪೇಳುವೆ । ನಾಮುದದಿಂದ ಸುಲಭನಲ್ಲೋ ॥ ೨ ॥ ಯಿಂದುವನಿಯರ ಛಂದೇಸ್ತ್ರೀಕಳಿ । ಮಂದರಧರನಲಿಸಥಿಬ್ಯಾರೆ । ಅಂದರುಮನದಲಿ ನೊಂದೀಪರಿಯಲಿ । ಮುಂದಿನ ಪದನಕೇಳುಧೊರೇ ॥ ೩ ॥ ೭೦

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ ಆದಿತಾಳ

ರಂಗಬಹನೆ ಇನ್ನಿಲ್ಲೀಗೆ । ಭೃಂಗಾತಾಚಿತ್ತಕೆ ಮಂಗಾಟಾವಮಾಡಿಹೋದ ಲವಂಗನಿಯುಂಸ । ಅನಂಗಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಗಾ ॥ಪಲ್ಲ ವರುಷಾಪೇ ಸಾಹವುನಿನಗೆ । ಮರಿಯಾಯಾದೆಪೇಳಿಲೊಧರಿಯೋಳ್ ಬಹುಕಂಡವನಿನೀ । ತೆರನಾವುಕೇಳೆಲೊ ।ಹರಿನಮ್ಮನು। ಬೆರದಂದೀಗಲು । ಜರಿದದ್ದು ನೋಡೆಲೊ ॥ ಸರುವಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞನು ನಿನಗಿದು । ಸರಿಬಂದೀತೇ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಭೀ ಯನ್ನೆಲೋ ॥ ೧ ॥ ಚಲ್ವರೆಲ್ಹೋಗುವಿನೆಂದರೆ । ಕೊಲ್ವೆನೆ । ಪ್ರಾಣವ । ಬಿಲ್ಲೂಹಬ್ಬೆಂಥೋದನು ।ನೊಡ್ಮಲ್ಲನ ಮಾಟವಾ । ನಲ್ಲಾರುಳ್ಳವರನವಂಚಿಸಿ । ಸಲ್ಲದೀಕೃತ್ಯವಾ । ಯಲ್ಲಿಕಲಿತಿದ್ದನೊ ಸಾಕಿನ್ನಿಲ್ಲೀಗೆ ಬರುವದು । ಸುಳ್ಳಾಶಾತಕೇ ॥ ೨ ॥ ಯೋಸೂಹಲುಬುವಿರೆಂದು । ಮನದಲಿ । ಬ್ಯಾಸರ ಬ್ಯಾಡವೋ । ಈಸೂವನಾತೂ ನಮ್ಮನೆಂಬ । ಗೋಸೂಗ ಪೇಳ್ದೀವೊ । ಸಾಸಿರಾಭಾಗದೊಳಗೊಂದಂಶಾವೀಗಂದೆವೋ ॥ಶ್ರೀಶಾಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠಲನಿಗೆ।ದೇಸುಹಿತನಂಬರೀಸಡಗರಕೇ ॥ ೩॥

ಅರ್ಯವೃತ್ತ

ತಾಪಸನಮ್ಮನ್ನಗಲಿದನೆಂಬುವ । ಸಂತಾಪದಿಂದಳಲಿನುಡಿವರಿಗೇ । ತಾಪರಮರಹಸ್ಯಗಳು । ಪದೇಶಿಸುತಾಪಳ್ಳಿಯೊಳಿರೆ ಉದ್ಧವನಗೇ ॥ ೧ ॥ ತರುಣಿಯರೆಲ್ಲರುಕಡುಸ್ನೇಹದಬಿಹು । ಪರಿಮನ್ನಿಸುತಾ । ಕುಲಬಾಗೇ । ಮರದಿರೆ ಸಂತೈಸುತನಾ ಪೊಗುವೆ। ಹರಿಬಳಿಗೆನಲಾಡುವ ಹಿರ್ಗಂಗೇ ॥೨ ॥ ೭೭

ರಾಗ ಭೈರವಿ ಅಟ್ಟತಾಳ

ಉದ್ಧಾವ ಒಹುಲಾಭ ನೀಬಂದೂ । ನಮ್ಮನ್ನುದ್ಧಾರ ಮಾಡಿದಿಂದಿಗೆ ದಯಾಸಿಂಧೂ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ದಾರಿಂದನೀದೊಡ್ಡ ತೇರಿರಿ । ಬರೆಕಂಡು । ಕ್ರೂರನೆ ಆಧಾನೆಂತೊರತೋ ಯಮಗೆ ॥ ಖಗವಹನನವಂದು । ಬಗೆಯಿಂದ ವೈದೀಗ । ರಗಲೀಸಬಂದಾನೊ । ಇಗಡನಂತಿಹಿವೋ ॥ ೨ ॥ ವನಿತೇರುಅವನಟ್ಟಿ । ಅನಿರುದ್ಧಾನೊಯ್ದಂತೆ। ಅನುದಿನ । ಕಾಂಬೆವೂ ಕನಸೀನೊಳೆಲ್ಲಾ ॥ ೩ ॥ ನಿನಮುಖದಿಂದ ಕಂಸನನೊಂದು । ಮಧುಳಪಟ್ಟಣವಾಳ್ವ ನೆನೆಬಿಟ್ಟಿ । ವನುಮಾನವೀಗಾ ॥ ೪ ॥ ಅರಸೀಬೆರಿಯಾದೆ । ಸರುವವಯವದಿಪೆತ್ತಾ । ಸ್ವ ರಮಣ । ಗೆವ್ಮೊಳು ।ಸುರಿತಾದ ಸುಖವೇ ॥ ೫ ॥ ದೋಷವಿವರ್ಜಿತಶ್ರೀಶನಮ್ಮನು । ತನ್ನ । ದಾಸರು ಎಂದೂ । ಘೋಷಿಸಿದತಾನೇ ॥ ೬ ॥ ತಿಳಿದು

ತಿಳಿದು ಮತ್ತೆ ಕಳವಳಗೊಂಬೇವ್ರೋ ॥ ಬಲಿವಂಚಕನ ಮಾಯ । ಬಲಿಯೊಳು ಬಿದ್ದೊ ॥ ೭ ॥ ನಿನ್ನ ನೋಡುತಲೆ ।ಕೃಷ್ಣನ್ನ ಕಂಡಂತಾಗಿ ॥ ಧನ್ನೆರಾದೆವೊ ಯೀಗಕನ್ನೀ ಥವಿಲ್ಲಾ ॥ ೮ ॥ ಹಿರಿಪ್ರೋದದಕೆಚಾರಿ । ವರಿವೆವೆಮ್ಮ ಯಭ್ರಾಂತಿ । ಕರುಣಾಳು ನೀ ಬಂದು । ಮರಸಿದ್ದಿಯಲ್ಲೋ ॥ ೯ ॥ ಶ್ರೀಪತಿಯಗಲಿ । ಪ್ರಲಾಪ । ಮಾಡುವೆವೆ ಮ್ಮಾ । ನೀಪರಿ । ಬಿಟ್ಟೊ । ನೀಪೋಪದು ಚಿತವೇ ॥ ೧೦ ॥ ನಂದತನುಜ ಪೋದನೆಂ ದುಚಿಂತಿಸುವದು । ವಂದೇಹಾದ್ಯಾಗಿತ್ತು ಬಂದ್ಯಾಕೊನೀನು ॥ ೧೧ ॥ ದಿವಸಾವೇಸಾ ದವೊಕವಿನೀನಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು । ಲವವೆಂದು ತೋರ್ವದೊ । ಯುವತೇರಿಗೆಲ್ಲಾ ॥ ೧೨ ॥ ಹೃಷಿಕೇಶನೋರ್ತಿಯ ಹಸನಾಗಿ ಪೇಳಿತ್ಯಜಿಸಿ ಪೋಗುವೆಲ್ಲೀಗೆ । ಹೊಸನೋವು ಮಾಡೀ ॥ ೧೩ ॥ ಬರುಬೇಕುತ್ತುವರು । ಬಂದರುಹೋಗಸಲ್ಲಾ । ವೀ । ಪರಿತಕ ಷ್ಟಂಬೋದು । ಖರಿಯ ಬಾಂತೆನಗೇ ॥ ೧೪ ॥ ಚಿಂತೀಸಬ್ಯಾಡಿರ್ದೆಂತು । ಪೇಳಿದಿ ನೀನು । ದಂತವಕ್ರಾರೀಯ ಭ್ರಾಂತಿಮರಿಯದೋ ॥ ೧೫ ॥ ಅನುಗಾಲ ಯಿದ್ದಾನೆಂ। ಬನಘ । ಪೋವನುನೆರ । ಮುನಿ ಪ್ರಾಣಿಪೋಗುವಿ । ನಿನಗೆಂಟೋದಲ್ಲಾ ॥ ೧೬ ॥ ಜ್ಞಾನೋಪದೇಶವ ನೀನೆಸ್ಟುವಮಾಡೀದಿ । ವಿಜ್ಞಾನಾಂಕನುಪಶಾಂತಿ ಕಾಣೆವೋನಾವೂ ॥ ಗೋವಿಂದನೆನಿಸಿ ನಿನ್ನೀವ್ರೂರಿಗಟ್ಟೀದಾ॥ ನಾವೇಭ್ಯಾಗನಂತಾರೀವ ಸೂಧಿಯೋಳೂ॥೧೮ ಯರವಿಲ್ಲವಲೆ ವಿಶ್ವಪೂರವನು ಪ್ರತಿದಿನ । ನೆನೆನಂಬಿಹ್ಯೆವೋ । ಯುಷ್ಮ । ಮರವಾನೆ ಕರುಣೀ ॥ ೧೯ ॥ ಸಧ್ಯನೀಪೋಗೀಗ । ಜೈದ್ಯಾರಿಗೆ ನಾವು । ಬಿದ್ದು ಪಾದಕಮಲ। ಕೆದ್ದಿಲ್ಲವೆನ್ನೂ ॥ ೨೦ ॥ ಪ್ರಾಣೇಶವಠಲಗಿನ್ನೇನು ಹೇಳಲಿ । ಜೇಕೋ । ಮಾನಿಸಿಯ ರು ನಾವು ನೀನೆವೆ । ಬಲ್ಲಿ ॥ ೨೧ ॥ ೯೮

ಭೋಗ ಷಟ್ಪದಿ

ಈಸುಪರಿಯಲುದ್ಧವನಿಗೆ । ಭೇಶಮುಖಿಯರಾಡಿಕಳುಹೆ । ಲಾಸಮರ್ಥ ರಥವ ನೇರಿ ಮಧುರ ಪುರಕೆ ಬರತಲೀ ॥ ಶ್ರೀಶನಂಘ್ರಿಗೆರಗಿ ಅಲ್ಲಿ । ಯಾಸುವಾರ್ತಿಯನ್ನು । ಸಂ । ತೋಷದಿಂದ ಪೇಳಿ । ಸೇವಿಮಾಡಿಕೊಳುತ ಲಿರುತಿಹ್ಯಾ ॥ ೧ ॥ ಇತರಚಿಂತಿ ಬಿಟ್ಟೀಕಥಿಯ । ಸತತಕೇಳುವರಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಪತಿಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠಲ ಕೊಡುವ । ಕಳೆವರ ಬಲಧನಸತೀ ॥ ಸುತ ಸಂಪದ ಇಹ್ಯದಪರದಿ । ಮುಕುತಿಯನೆಂದು । ಶುಕಮುನಿ ಪರಿ ಕ್ಷಿತಗೆ । ಪೇಳ್ದನೆಲ್ಲದರಿದು । ಭಕುತಿಲಿಪಠಿಪುದನುದಿನಾ ॥ ೨ ॥ಜಯತುಜಯತು ಶಫ ರಕೂರ್ಮ । ಜಯತು । ವರಹ ಶ್ರೀನರಶಿಂಹ । ಜಯಉಪೇಂದ್ರ । ಪರಶುರಾಮ । ದಾಶರಥಿಸುಯದುಪತೀ । ಜಯಜಿನಾದಿ ವಂಚಕ ಜಯ । ಜಯಕಲಿಮುಖ ದಾನವ ಹರ। ಜಯತುಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲ। ಜಯನತಜನಸುರತರೂ ॥ ೩ ॥ಅಂತೂಪದ ೧೧೧

ಶ್ರೀಗುರು ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು

ಶ್ರೀ

ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠ್ಠಲವಿರಚಿತ ಶ್ರೀಹರಿಕೀರ್ತನ

ಮಾಲಾ ಪ್ರಥಮ ಪುಷ್ಪವನ್ನು

ಹನುಮಂತರಾವ, ವೆಂಕಟರಾವ, ಕುಲಕರ್ಣಿ ಗೋರೆಬಾಳವಕೀಲ್ ಲಿಂಗಸುಗೂರ ಇವರು ಶ್ರೀಸಾವಿತ್ರಿ ಮುದ್ರಾಲಯ ರಾಯಿಚೂರು ಇವರಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚುಹಾಕಿಸಿ

ಲಿಂಗಸುಗೂರ

ಶ್ರೀ ವರದೇಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ

ಶಕ ೧೮೪೭ ಮಾಘ ಬ॥ ೩೦

ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶ ದಾಸಾರ್ಯರ ಪುತ್ರರೂ ಪ್ರಿಯ ಶಿಷ್ಯರೂ ಮಹಾತ್ಮರೂ ಆದ

ಶ್ರೀಗುರುಪ್ರಾಣೇಶ ದಾಸಾರ್ಯರ

೬೯ ನೇ ವಾರ್ಷಿಕ ಪುಣ್ಯತಿಥಿ ಸುಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗುರುಗಳವರ ಚರಣಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದರು.

ಶುದ್ಧಿಪತ್ರಿಕೆ

ಪುಟ	ಸಾಲು	ಅಶುದ್ಧ	ಶುದ್ಧ

ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯಲ್ಲಿ

ಪುಟ	ಸಾಲು	ಅಶುದ್ಧ	ಶುದ್ಧ
೨	೧೦	ಮಹತ್ಮ	ಮಹತ್ಮೆ

ಗಾಲವಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ

ಪುಟ	ಸಾಲು	ಅಶುದ್ಧ	ಶುದ್ಧ
೧	೧	ಹಾಯು	ಹರಿಯು
೧	೩	ನಂದಂ	ನಂದನ
೧	೧೨	ಸಸರ್ವದ	ಸರ್ವದ
೧	೧೬	ಪಾನೀಯ ಧರದವ್ಯಾಳಗ	ಪಾನೀಯಧರುದಕವಸು
೨	೨	ಬರೆಮನೆಗೆ ಲಾಯುಶೋದೆ	ಮನೆಗೆಬರೆಲಾಯುಶೋದೆ
೨	೪	ಕೋಂಬಿಬ್ಯಾಕೆ	ಕೊಂಬ್ಯಾಕೆ
೨	೭	ನೋಡುತಲು	ನೋಡಲು
೨	೧೦	ಜೆಲ್ಲು	ಜೊಲ್ಲು
೨	೧೭	ಗೋಪನೀ	ಗೋಪನೇ
೨	೧೭	ಬಿದುಕುವಿಯೊ	ಬದುಕುವಿಯೊ
೨	೧೯	ಕೋಪದೆಲಿ	ಕೋಪದಲಿ
೨	೨೦	ಮಾಡಿಟ್ಟುಣ್ಣಾರಿ	ಮಾಡಿಉಣ್ಣಾರಿ
೨	೨೧	ಬಟ್ಟ್ರೋ	ಬಟ್ಟ್ರ
೨	೨೨	ಹಿಗೆಂದನು	ಹೀಗೆಂದನು
೨	೨೩	ಕಕಲಿ	ಕಲತು
೩	೧೩	ಯಶೋಧೆ	ಯಶೋದೆ
೩	೧೪	ವಡೆಕೊಂಡಾ	ವಡಕೊಂಡಾ
೩	೨೫	ಅಪರಾಧಿತ	ಅಪರಾಜಿತ
೩	೨೬	ಯಶೋಧೆ	ಯಶೋದೆ
೪	೬	ಬುಡ್ಡ	ಬುದ್ಧ

ಕಾಳಿಂಗಫಣಾಮರ್ದನ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ

ಪುಟ	ಸಾಲು	ಅಶುದ್ಧ	ಶುದ್ಧ
೧	೪	ಕಾಳಿಯು	ಕಾಳಿಯಾ
೧	೮	ತ್ರಿಗುರು	ಶ್ರೀಗುರು
೧	೧೦	ಮರ್ಧನ	ಮರ್ದನ
೧	೧೧	ಯೋಳಿಹ್ಯ	ಯೊಳಿಹ್ಯ
೧	೧೭	ಲಕುಮಿಾ	ಲಕುಮಿ
೩	೭	ಕೇಳೂ	ಕೇಳು
೩	೧೧	ಮಗು	ಮಗುವು
೩	೧೩	ಗಾಯಿ	ಗಾಯಿ
೩	೧೮	ಎನಾ	ಎನ್ನಾ
೫	೮	ಮುನಿ	ಮನಿ

ಪುಟ	ಸಾಲು	ಅಶುದ್ಧ	ಶುದ್ಧ
		ಕಾಳಿಂಗಫಣಾಮರ್ದನಕಥೆಯಲ್ಲಿ	
೫	೧೭	ಮತ್ಯೆನು	ಮತ್ಸ್ಯೆನು
೬	೨೬	ವೇದ	ವೇಧ (ವಿಧಿ)
೭	೨೮	ವೇದೇಹಿ	ವೆದೇಡಿ
೮	೨೩	ದಪ	ಪದ
		ಬುಡ್ಡಿಬ್ರಹ್ಮನಕಥೆಯಲ್ಲಿ	
೩	೧೬	ಲೊಬ್ಬರಿ	ತೊಬ್ಬರಿ
೩	೧೭	ಬ್ಯಾಗ	ಬ್ಯಾಗ
೪	೫	ಬಿಡಿವಾರ್‍ಯಾಕೆ	ಬಡಿವಾರ್‍ಯಾಕೆ
೫	೨	ಲಕ್ಷ್ಮೀನಲ್ಲಾ	ಲಕ್ಷ್ಮೀನಲ್ಲಾ
೬	೫	ಆದ್ಭತಾ	ಅದ್ಭೂತಾ
೬	೧೫	ಬಂದೆಮ್ಮಂಡಲಿರ	ಬಂದೆಮಂಡಲಿ
೭	೬	ಬಯ್ದುಣ್ಣಿಸಿರಿ	ಒಯ್ದುಣ್ಣಿಸಿರಿ
೮	೨೫	ಸಮ್ಮತಾಯತೆ	ಸಮ್ಮತಾಯಿತೆ
		ಗೋಪಿಕಾವಿಲಾಸದಲ್ಲಿ	
೧	೧	ಶಂಖಚರಣ	ಶಂಖಚಕ್ರ
೨	೧	ಪಾರಾಗೆವಂದದಿ	ಪಾರಾಗುವಂದದಿ
೨	೨	ವಿಲಾಸಖ್ಯ	ವಿಲಾಸಾಖ್ಯ
೨	೯	ಚುಂಬಿಸುಸುವ	ಚುಂಬಿಸುವೆ
೨	೧೦	ದೆಂದೂನರವೇ	ದೆಂದೂನೆರವೇ
೩	೨	ಯರಲೀ	ಯಿರಲೀ
೩	೧೯	ಮಹಿಮಿಯ	ಮಹಿಮೆಯ
೩	೨೦	ದರಿಷಿಣಹಚುತ	ದರಿಷಿಣಹಚ್ಚುತ
೩	೨೭	ಪರಾರ್ಥ	ಪದಾರ್ಥ
೩	೨೯	ಬರಿವುಕಣ್ಣಿದ	ಬರವುಕಣ್ಣಿದ
೪	೧೩	ಪೊಯು	ಪೊಯ್ದು
೪	೨೫	ಅತ್ರೀರೇಜಾಪ್ಪಧ	ಅತ್ರೀರೆಔಷುಧ
		ಭ್ರಮರಗೀತೆಯಲ್ಲಿ	
೭	೩	ಸುರರ	ಸುರರ
೭	೩	ಎಂಬೂ	ಎಂಬ
೭	೨೨	ಕೆಟ	ಕೆಟ್ಟ